

LEGE Nr. 270
din 18-12-2008
privind azilul în Republica Moldova

<p>1. Titlul actului comunitar, subiectul reglementat și scopul acestuia</p> <p>Directiva Consiliului 2004/83/EC din 29 aprilie 2004 privind minimele standarde pentru calificare și statutul cetățenilor țărilor terțe sau apatrizilor ca refugiați sau ca persoane aflate în nevoie de protecție internațională și conținutul protecției acordate - (CELEX32004L0083) / Council Directive 2004/83/EC of 29 April 2004 on minimum standards for the qualification and status of third country nationals or stateless persons as refugees or as persons who otherwise need international protection and the content of the protection granted (CELEX32004L0083)</p> <p>Scopul urmărit de această Directivă este stabilirea standardelor minime de calificare a cetățenilor unei țări terțe sau a apatrizilor ca refugiați sau persoane care au de protecție internațională și conținutul protecției acordate.</p>					
<p>2. Titlul actului normativ național, subiectul reglementat și scopul acestuia</p> <p>Legea privind azilul în Republica Moldova.</p> <p>Obiectul de reglementare a proiectului de lege nominalizat îl constituie statutul juridic al străinilor care solicită o forma de protecție în Republica Moldova, statutul juridic al beneficiarilor unei forme de protecție în Republica Moldova, procedura de acordare, încetare și anulare a unei forme de protecție în Republica Moldova. Legea privind azilul va institui un cadru legal necesar pentru funcționarea eficientă a sistemului de azil din Republica Moldova, respectând atât dispozițiile legislației comunitare, cât și cele internaționale din domeniu.</p>					
<p>3. Gradul de compatibilitate</p> <p>Proiectul legii este compatibil cu directivele reieșind din:</p> <ul style="list-style-type: none"> - situația social-economică a statului; - practica existentă în domeniu; - Republica Moldova nu are calitate de stat membru precum și nici de stat candidat pentru a fi obligată să preia în totalitate dispozițiile prezentei Directive. <p>Parțial compatibil - proiectul soluției normative este în conformitate cu principiile relevante ce decurg din conținutul legislației comunitare primare</p>					
4. Prevederile și cerințele reglementărilor comunitare (articolul, paragraful)	5. Prevederile actului normativ național (capitolul, articolul, subparagraful, punctul etc.)	6. Diferențe	7. Motivele ce explică faptul că proiectul este parțial compatibil sau incompatibil	8. In stituția responsabi lă	9. Termenul - limită de asigurare a compatibilității complete a actului național
Art. 1 Domeniul de aplicare și scopul Scopul urmărit de această Directivă este stabilirea standardelor minime de calificare a cetățenilor unei țări terțe	Articolul 1. Obiectul și scopul legii (1) Prezenta lege stabilește statutul juridic al străinilor care solicită o forma de protecție în Republica	Proiectul legii acoperă domeniul de aplicare și	-	Biroul migrație si azil - Direcția	Proiectul legii a introdus toate prevederile compatibile

<p>sau a apatrizilor ca refugiați sau persoane care au nevoie de protecție internațională și conținutul protecției acordate.</p>	<p>Moldova, statutul juridic al beneficiarilor unei forme de protecție în Republica Moldova, procedura de acordare, încetare și anulare a unei forme de protecție în Republica Moldova</p> <p>(2) Scopul legii este asigurarea cadrului juridic și instituțional pentru funcționarea sistemului de azil din Republica Moldova.</p> <p>(3) Azilul se acordă în conformitate cu dispozițiile prezentei legi și ale altor acte normative, în concordanță cu principiile și normele unanim recunoscute ale dreptului internațional și cu respectarea prevederilor tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte.</p>	<p>scopul urmărit de prezenta Directivă.</p>		<p>refugiați (Ministerul Afacerilor Interne) – în continuare BMA</p> <p>De asemenea a se vedea articolele din proiectul legii 4, 56 și 59 – se referă la toate compartimentele din prezentul tabel.</p>	<p>pentru Republica Moldova și acestea vor intra în vigoare după adoptarea legii – se referă la toate compartimentele din prezentul document.</p>
<p>Art. 2 Definiții În sensul prezentei Directive: (a) ”Protecția internațională” constă în statutul de refugiat sau o altă formă de protecție subsidiară, acestea fiind definite în subparagrafele (d) și (f); (b) ”Convenția de la Geneva” înseamnă Convenția cu privire la statutul de refugiat de la Geneva din 28 iulie 1951, amendată prin Protocolul de la New York din 31 ianuarie 1967; (c) ”Refugiat” înseamnă cetățeanul unei țări terțe care, datorită unei temeri bine întemeiate de a fi persecutat pe motive de rasă, religiei, naționalitate, opinii politice sau apartenență la un anumit grup social, se află în afara țării</p>	<p>Art. 3. Noțiuni de bază În sensul prezentei legi se definesc următoarele noțiuni:</p> <p>protecția internațională – protecția acordată în cadrul organizațiilor internaționale sau atunci când se referă la alte state;</p> <p>azil - instituție juridică prin intermediul căreia statul oferă străinului protecție, acordându-i statut de refugiat, azil politic, protecție umanitară sau temporară;</p> <p>străin – cetățean străin (cu una sau mai multe cetățenii) sau persoană fără</p>	<p>Nu există diferențe. Definițiile expuse în proiect sunt mai detaliate ținând cont de alte instrumente internaționale care reglementează situația</p>			

<p>a cărei cetățenie o are și care nu poate sau, datorită acestei temeri, nu dorește protecția acestei țări, precum și o persoană fără cetățenie care, fiind în afara țării în care își avea reședința obișnuită datorită aceluși motive menționate mai sus, nu poate sau, datorită respectivei temeri, nu dorește să se reîntoarcă, și căreia art.12 nu i se aplică;</p> <p>(d) "Statut de refugiat" înseamnă recunoașterea ca refugiat de către statul membru a unui cetățean al unei țări terțe sau a unui apatrid ;</p> <p>(e) "Persoane eligibile pentru a dobândi protecție subsidiară" înseamnă un cetățean al unei țări terțe sau un apatrid care deși nu este un refugiat, în privința lui există motive temeinice să se creadă că în cazul returnării în țara de origine, respectiv în țara în care își avea reședința obișnuită, este expus unui risc serios, în sensul definiției din art.15, și căruia art.17 paragraful 1 și 2 nu i se aplică, și care nu poate sau, datorită acestei temeri, nu dorește protecția acelei țări;</p> <p>(f) "Statut de protecție subsidiară" înseamnă recunoașterea de către statul membru ca persoană eligibilă pentru dobândirea protecției subsidiare a unui cetățean al unei țări terțe sau a unui apatrid;</p> <p>(g) "Cerere pentru protecție internațională" înseamnă solicitarea făcută de către un cetățean al unei țări terțe sau de un apatrid pentru obținerea protecției unui stat membru, care se prezumă că dorește statut de</p>	<p>cetățenie (apatrid);</p> <p>solicitant (solicitant de azil) - străinul care și-a manifestat de voință, exprimată în scris sau oral, în fața autorităților competente să primească cererea de azil, din care să rezulte cu certitudine că solicită o formă de protecție pe teritoriul Republicii Moldova, în privința căruia nu a fost adoptată o decizie irevocabilă;</p> <p>cererea de azil – este cererea făcută de către un străin în vederea obținerii unei forme de protecție în sensul prezentei legi;</p> <p>centre de cazare - centre desemnate sau create în conformitate cu legislația în vigoare, destinate cazării temporare și recepției solicitanților de azil;</p> <p>țară de origine - țara (țări) al cărei (ale căror) cetățean este străinul; în cazul apatridului - țara în care acesta își are reședința obișnuită;</p> <p>reședință obișnuită - sub noțiunea de "reședință" se va înțelege locul de reședință legal și obișnuit;</p> <p>refugiat – străinul, care în urma unei temeri bine întemeiate de a fi persecutat pe motive de rasă, religie, naționalitate, apartenență la un anumit grup social sau opinie politică, se află în afara țării a cărei cetățenie o are și care nu poate sau, datorită acestei temeri, nu</p>	<p>refugiaților</p>			
---	--	---------------------	--	--	--

<p>refugiat sau o formă de protecție subsidiară, în cazul în care nu solicită expres altă formă de protecție decât cele la care se face referire în prezenta Directivă, altfel trebuie să facă o cerere separată;</p> <p>(h) Prin ”membrii de familie” se înțelege, în măsura în care familia există în țara de origine, următorii membri de familie ai beneficiarului statutului de refugiat sau al unei forme de protecție subsidiară, care sunt prezente în același stat membru în legătură cu cererea de protecție internațională:</p> <p>(i) Soțul/soția beneficiarului statutului de refugiat sau al unei forme de protecție subsidiară sau partenerul său necăsătorit, cu care are o relație stabilă, atunci când legislația sau practica statului membru în cauză tratează cuplurile necăsătorite similar cuplurilor căsătorite care intră sub incidența legislației naționale;</p> <p>(ii) copiii minori ai cuplurilor menționate la punctul (i) sau ai beneficiarului statutului de refugiat sau al unei forme de protecție subsidiară, cu condiția ca aceștia să fie necăsătoriți și în întreținere, indiferent dacă sunt din sau din afara căsătoriei sau adoptați potrivit legislației naționale;</p> <p>(i) ”Minori neînsoțiți” înseamnă cetățeni ai unei țări terțe sau apatrizi, cu vârsta sub 18 ani, care au sosit în statul membru fără un adult responsabil pentru ei potrivit legii sau obiceiului, și pentru atâta timp cât nu sunt luați în întreținerea efectivă a unei asemenea persoane; include minorii care sunt</p>	<p>dorește să se pună sub protecția acestei țări; sau care, neavând nici o cetățenie și găsindu-se în afara țării în care își avea reședința obișnuită, ca urmare a unor astfel de evenimente, nu poate sau, datorită respectivei temeri, nu dorește să se reîntoarcă;</p> <p>statut de refugiat – forma de protecție recunoscută străinului care îndeplinește condițiile prevăzute în Convenția privind statutul refugiaților adoptată la 28 iulie 1951, în continuare Convenția de la Geneva, precum și la Protocolul privind statutul refugiaților din 31 ianuarie 1967 la care Republica Moldova a aderat prin Legea nr. 677-XV din 23.11.2001 pentru aderarea Republicii Moldova la Convenția privind statutul refugiaților, precum și la Protocolul privind statutul refugiaților;</p> <p>protecția umanitară - protecție acordată persoanelor ce nu corespund criteriilor de acordare a statutului de refugiat potrivit Convenției din 28 iulie 1951 și Protocolului din 31 ianuarie 1967, dar care au nevoie de protecție internațională;</p> <p>protecția temporară - protecție cu caracter excepțional menită să asigure, în cazul unui aflux masiv și spontan de persoane strămutate ce nu se pot întoarce în țara de origine, protecție imediată și temporară unor astfel de persoane, dacă există riscul ca sistemul de azil să nu poată procesa acest aflux, fără efecte adverse pentru funcționarea sa eficientă,</p>				
--	---	--	--	--	--

<p>lăsați neînsoțiți după intrarea pe teritoriul statului membru;</p> <p>(j) ”Permis de ședere” înseamnă orice permis sau autorizație emisă de autoritățile statului membru, în forma prevăzută în legislația națională, prin care se permite cetățeanului unei țări terțe sau apatridului să rămână pe teritoriul statului respectiv;</p> <p>(k) ”Țară de origine” înseamnă țara sau țările de naționalitate sau, în cazul apatrizilor, țara sau țările în care aceștia își au reședința obișnuită.</p>	<p>în interesul persoanelor în cauză și a altor persoane care au nevoie de protecție;</p> <p>membri de familie – soția (soțul), copiii până la vârsta de 18 ani necăsătoriți, aflați la întreținerea acestora indiferent dacă sunt din căsătorie sau din afara căsătoriei sau adoptați potrivit legii naționale din țara de origine, precum și părinții soților care locuiesc împreună cu ei;</p> <p>minor neînsoțit - străinul, cu vârsta sub 18 ani, care a venit în Republica Moldova neînsoțit de părinți sau reprezentant legal sau care nu se află în îngrijirea unei alte persoane potrivit legii, precum și minorul care a rămas neînsoțit după ce a intrat pe teritoriul Republicii Moldova;</p> <p>azil politic - protecție excepțională acordată străinului de către Președintele Republicii Moldova.</p>				
<p>Art. 3 Prevederi mai favorabile Statele membre pot stabili sau menține standarde mai favorabile cu privire la determinarea statutului de refugiat sau a persoanelor eligibile pentru protecție subsidiară, precum și în privința stabilirii conținutului protecției acordate, în măsura în care aceste standarde sunt compatibile cu prezenta Directivă.</p>			Se referă doar la statele membre		
<p>Art. 4 Aprecierea faptelor circumstanțelor</p> <p><i>paragraful 1</i> Statele membre pot considera</p>	<p>Articolul 55. Cererea de azil</p>	Nu există diferențe			

<p>obligatia solicitantului depunerea, cât mai curând posibil, a elementelor necesare sprijinirii pretenției de protecție internațională. În colaborare cu solicitantul, este de datoria statului membru să cerceteze elementele relevante ale pretenției.</p> <p><i>paragraful 2</i></p> <p>Elementele, la care se face referire în prima propoziție a paragrafului 1, constau în declarații și în toate documentele, care se află la dispoziția solicitantului, cu privire la vârsta sa, trecutul său, inclusiv cel al rudelor apropiate, identitatea sa, naționalitatea sa, țările și locurile de reședință anterioară, cererile anterioare de azil, rutele de tranzit, documentele de identitate și de călătorie și motivele pentru care solicită protecție internațională.</p>	<p>(1) Cererea de azil se depune personal de către solicitant, îndată ce:</p> <p>a) s-a prezentat în punctul de trecere a frontierei de stat;</p> <p>b) se află pe teritoriul Republicii Moldova;</p> <p>c) în țara de origine a solicitantului cu drept de ședere în Republica Moldova au survenit evenimente care îl determină să ceară protecție.</p> <p>Articolul 34. Obligațiile solicitanților de azil</p> <p>Solicitantul de azil este obligat:</p> <p>a) să prezinte toate elementele relevante ale cererii sale de azil care constau în declarații și în toate documentele existente, identitatea sa, cetățenia sa, țările și locurile de reședință anterioare, cererile anterioare de azil, rutele de tranzit, documentele de identitate și de călătorie și motivele pentru care sFolicită acordarea unei forme de protecție;</p> <p>e) să predea toate documentele pe care le are la dispoziție și care au relevanță cu privire la cererea de azil;</p> <p>Articolul 46. Rolul activ</p> <p>(1) La soluționarea cererilor de azil autoritățile competente investighează, din oficiu, orice împrejurări de fapt și de drept care ar putea conduce la soluționarea cauzei, chiar dacă aceste împrejurări nu au fost invocate sau menționate expres în cererea de azil sau în plângere.</p> <p>(2) La soluționarea cererilor de azil autoritățile competente au obligatia să</p>				
---	--	--	--	--	--

<p><i>paragraful 3</i></p> <p>Evaluarea cererii de protecție internațională trebuie realizată pe baze individuale și având în vedere următoarele:</p> <p>(a) toate faptele relevante, referitoare la țara de origine, la momentul luării deciziei, incluzând legi și regulamente din țara de origine și modalitatea în care sunt aplicate;</p> <p>(b) declarațiile și documentele relevante prezentate de către solicitant, inclusiv informațiile cu privire la faptul de a fi fost supus persecuției sau la posibilitatea de a fi persecutat sau expus unui risc serios;</p> <p>(c) situația individuală sau circumstanțele personale ale solicitantului, inclusiv factori cum ar fi: trecutul, genul și vârsta acestuia, în vederea evaluării, în funcție de circumstanțele personale ale solicitantului, a posibilității ca actele, la care a fost supus sau la care este expus, să reprezinte persecuție sau un risc serios;</p> <p>(d) dacă acțiunile solicitantului, ulterioare părăsirii țării de origine, au</p>	<p>cerceteze toate aspectele relevante ale cererii de azil în colaborare cu solicitantul, dacă este cazul, sau la solicitarea acestuia.</p> <p>(3) În vederea îndeplinirii obligațiilor prevăzute la alineatele (1) și (2), autoritățile competente să soluționeze cererile de azil pot solicita expertize, consulta experți, efectua verificări referitoare la identitatea solicitanților, în condițiile legislației în vigoare.</p> <p>Articolul 61. Analizarea motivelor invocate de către solicitantul de azil</p> <p>(1) Cererile de azil se examinează în mod individual.</p> <p>(2) În analizarea cererilor de azil se va ține cont de următoarele circumstanțe:</p> <p>a) vârsta, trecutul, inclusiv cel al rudelor apropiate, identitatea, naționalitatea, țările și locurile de reședință anterioare, cererile anterioare de azil, rutele de tranzit, documentele de identitate și de călătorie și motivele pentru care solicită acordarea unei forme de protecție;</p> <p>b) toate faptele relevante referitoare la țara de origine, la momentul luării deciziei, incluzând legile și regulamente din țara de origine și modalitatea în care sunt aplicate;</p> <p>c) declarațiile și documentele relevante prezentate de către solicitant, inclusiv informațiile cu privire la faptul dacă a fost supus persecuției sau la posibilitatea de a fi persecutat sau expus unui risc serios la întoarcere în țara de origine;</p>				
--	---	--	--	--	--

<p>fost provocate în unicul scop sau cu scopul principal de a crea condițiile necesare pentru depunerea unei cereri de azil, în vederea evaluării acestor activități pentru a se stabili dacă îl expun pe solicitant persecuției sau unui risc serios în cazul reîntoarcerii în țara de origine;</p> <p>(e) dacă există posibilitatea ca solicitantul să beneficieze de protecția unei alte țări, a cărei cetățenie a dobândit-o.</p> <p><i>paragraful 4</i></p> <p>Faptul că un solicitant a fost subiectul unei persecuții sau supunerii unui risc serios ori unei amenințări directe cu persecuția sau cu supunerea la un risc serios este un indiciu important al temerii bine întemeiate de persecuție sau a expunerii la un risc serios, cu excepția cazului în care există motive întemeiate să se considere că o asemenea persecuție sau un risc serios nu se vor repeta.</p> <p><i>paragraful 5</i></p> <p>Atunci când statele membre aplică principiul menționat în prima propoziție a paragrafului 1, potrivit căruia este de datoria solicitantului să susțină pretenția invocată și când aspectele din declarațiile</p>	<p>d) situația individuală sau circumstanțele personale ale solicitantului, inclusiv: trecutul, sexul și vârsta acestuia, în vederea evaluării, în funcție de circumstanțele personale ale solicitantului, a posibilității ca actele, la care a fost supus sau la care este expus, să reprezinte persecuție sau un risc serios;</p> <p>e) dacă acțiunile solicitantului, ulterioare părăsirii țării de origine, au fost provocate în unicul scop sau cu scopul principal de a crea condițiile necesare pentru depunerea unei cereri de azil, în vederea evaluării acestor activități, pentru a se stabili dacă îl expun pe solicitant persecuției sau unui risc serios în cazul reîntoarcerii în țara de origine;</p> <p>f) dacă există posibilitatea ca solicitantul să beneficieze de protecția unei alte țări, a cărei cetățenie a dobândit-o.</p> <p>Articolul 52. Temerea bine întemeiată de a fi persecutat sau de a fi expus la un risc serios</p> <p>(1) În aprecierea temerii bine întemeiate de persecuție sau de a fi expus la un risc serios, autoritățile competente trebuie să se bazeze atît pe evenimente care au avut loc anterior părăsirii țării de origine, cît și cele care s-au desfășurat ulterior părăsirii țării sale de origine.</p> <p>Articolul 48. Beneficiul dubiului</p> <p>În situația în care solicitantul de azil nu probează cu documente sau alte dovezi, care ar justifica acordarea unei forme de protecție, motivele invocate în</p>				
--	---	--	--	--	--

<p>solicitantului nu sunt susținute cu documente sau dovezi, acele aspecte nu trebuie confirmate, atunci când sunt întrunite următoarele condiții:</p> <p>(a)solicitantul a făcut un efort real de a-și susține pretenția;</p> <p>(b)toate elementele relevante, aflate la dispoziția solicitantului, au fost depuse și s-a dat o explicație întemeiată cu privire la lipsa oricăror altor elemente relevante;</p> <p>(c)declarațiile solicitantului sunt considerate coerente și plauzibile și nu sunt contrare informațiilor specifice și generale relevante pentru cazul său;</p> <p>(d)solicitantul a depus cererea de protecție internațională cât mai curând posibil, cu excepția cazului în care solicitantul a dovedit existența unor motive întemeiate, care l-au împiedicat să procedeze astfel;</p> <p>(e)a fost stabilită credibilitatea generală a solicitantului.</p>	<p>cererea de azil, se acordă beneficiul dubiului, dacă sunt îndeplinite, cumulativ, următoarele condiții:</p> <p>a) solicitantul a depus toate eforturile pentru a-și susține cererea de azil;</p> <p>b) toate elementele relevante aflate la dispoziția solicitantului au fost prezentate, iar lipsa unor astfel de elemente a fost justificată în mod rezonabil;</p> <p>c) declarațiile solicitantului sunt considerate coerente și plauzibile și nu sunt contrazise de informațiile din țara de origine relevante pentru cazul acestuia;</p> <p>d) solicitantul a depus cererea de azil cât mai curând posibil, iar eventuala întârziere este justificată prin motive întemeiate;</p> <p>e) credibilitatea generală a solicitantului a fost stabilită.</p>				
<p>Art. 5 Nevoia de protecție internațională apărută sur place <i>paragraful 1</i> O temere bine întemeiată de persecuție sau de a fi expus unui risc serios poate să se bazeze pe evenimente, care au avut loc după părăsirea țării de origine. <i>paragraful 2</i> O temere bine întemeiată de persecuție sau de a fi expus unui risc serios poate să se bazeze pe acțiunile desfășurate de solicitant după părăsirea țării de origine, în special atunci când s-a stabilit că acțiunile</p>	<p>Articolul 52. Temerea bine întemeiată de a fi persecutat sau de a fi expus la un risc serios (1) În aprecierea temerii bine întemeiate de persecuție sau de a fi expus la un risc serios, autoritățile competente trebuie să se bazeze atât pe evenimente care au avut loc anterior părăsirii țării de origine, cât și cele care s-au desfășurat ulterior părăsirii țării sale de origine. (2) O temere bine întemeiată de persecuție sau de a fi expus la un risc serios poate fi cauzată și de acțiuni</p>	Nu există diferențe			

<p>respective constituie expresia și continuarea convingerilor sau a orientărilor, pe care le avea în țara de origine.</p> <p><i>paragraful 3</i> Fără a aduce atingere prevederilor Convenției de la Geneva, statele membre pot stabili că unui solicitant, care depune o nouă cerere, nu i se va acorda, în general, statutul de refugiat, dacă riscul de a fi persecutat se bazează pe circumstanțe, pe care solicitantul le-a creat după părăsirea țării de origine.</p>	<p>desfășurate de solicitant după părăsirea țării de origine, în special atunci când s-a stabilit că acțiunile respective constituie expresia și continuarea convingerilor sau a orientărilor, pe care le avea în țara de origine.</p> <p>Articolul 61. Analizarea motivelor invocate de către solicitantul de azil</p> <p>(1) Cererile de azil se examinează în mod individual.</p> <p>(2) În analizarea cererilor de azil se va ține cont de următoarele circumstanțe:</p> <p>e) dacă acțiunile solicitantului, ulterioare părăsirii țării de origine, au fost provocate în unicul scop sau cu scopul principal de a crea condițiile necesare pentru depunerea unei cereri de azil, în vederea evaluării acestor activități, pentru a se stabili dacă îl expun pe solicitant persecuției sau unui risc serios în cazul reîntoarcerii în țara de origine;</p>				
<p>Art. 6 Agenții de persecuție sau riscul serios Agenții de persecuție sau riscul serios include: (a)statul; (b)partidele sau organizațiile care au sub control statul sau o parte importantă din teritoriul statului; (c)agenți nonguvernamentali, dacă se poate demonstra că agenții menționați la paragraful (a) și (b), inclusiv organizații internaționale, nu sunt capabile sau nu doresc să asigure protecția împotriva persecuției sau a unui risc serios, prevăzută în art.7.</p>	<p>Articolul 51. Agenții de persecuție și a riscului serios Agenții de persecuție și a riscului serios sînt: a) statul; b) partidele sau organizațiile care au sub control statul sau o parte importantă din teritoriul statului; c) agenți nonguvernamentali, dacă agenții prevăzuți la lit.lit. (a) și (b), inclusiv organizațiile internaționale, nu sunt capabile sau nu doresc să asigure protecția împotriva persecuției.</p>	Nu există diferențe.			

<p>Art. 7 Agenții de protecție</p> <p>1. Protecția poate fi asigurată de: (a) stat; sau (b) partidele sau organizațiile, inclusiv organizații internaționale, care controlează statul sau o parte importantă din teritoriul statului.</p> <p>2. Protecția este în general asigurată, atunci când agenții menționați în paragraful 1 iau măsuri rezonabile în vederea prevenirii persecuției sau suportării unui risc serios inter alia, stabilind un sistem legal eficient de depistare, urmărire penală și sancționare a actelor care constituie persecuție sau un risc serios, și asigurând accesul solicitantului la o asemenea protecție.</p> <p>3. Atunci când se stabilește dacă o organizație internațională are sub control un stat sau o parte importantă din teritoriul unui stat și dacă asigură protecția menționată în paragraful 2, statele membre vor lua în considerare orice îndrumare care poate fi prevăzută în acte relevante ale Consiliului.</p>		<p>Nu există diferențe. Această prevedere rezultă din definiția dată agenților de persecuție Art.49.</p>		<p>Direcția refugiați a BMA</p>	
<p>Art. 8 Refugiu intern</p> <p>1. În aprecierea cererii prin care se solicită protecție internațională, statele membre pot stabili că un solicitant nu are nevoie de protecție internațională, dacă într-o regiune din țara sa de origine nu se justifică temerea bine întemeiată de persecuție sau nu este expus unui risc serios și se poate aștepta în mod rezonabil ca solicitantul să rămână în acea regiune.</p> <p>2. În examinarea existenței situației</p>	<p>Articolul 53. Refugiu intern</p> <p>(1) În aprecierea cererii de azil se poate stabili că un solicitant nu are nevoie de protecție internațională, dacă într-o regiune din țara sa de origine nu se justifică temerea bine întemeiată de persecuție sau nu este expus unui risc serios și se poate aștepta în mod rezonabil ca solicitantul să rămână în acea regiune.</p> <p>(2) În examinarea situației menționate în alineatul (1), se va ține cont de situația generală actuală existentă în</p>	<p>Nu există diferențe.</p>			

<p>menționate în paragraful 1, statele membre vor ține cont de situația generală actuală existentă în acea regiune a țării și de circumstanțele personale ale solicitantului existente la data luării deciziei cu privire la cererea de azil.</p> <p>3.Paragraful 1 se poate aplica în cazul în care nu există obstacole tehnice în privința returnării.</p>	<p>acea regiune a țării și de circumstanțele personale ale solicitantului existente la data luării deciziei cu privire la cererea de azil.</p>				
<p>Art. 9 Acte de persecuție</p> <p>1.Actele considerate a reprezenta persecuție potrivit art.1A din Convenția de la Geneva trebuie:</p> <p>(a)să fie suficient de grave prin natura sau prin repetarea lor pentru a putea constitui o violare gravă a drepturilor fundamentale ale omului, în special a drepturilor de la care nu se pot face derogări potrivit art.15(2) din Convenția Europeană pentru Protecția Drepturilor și Libertăților Fundamentale ale Omului; sau</p> <p>(b)să constea într-o multitudine de măsuri diverse, inclusiv violări ale drepturilor omului, care sunt suficient de grave pentru a afecta o persoană în aceeași măsură menționată în subparagraful (a).</p> <p>2.Actele de persecuție, care pot fi calificate astfel potrivit paragrafului 1, pot inter alia să ia forma:</p> <p>(a)actelor de violență fizică și psihică, inclusiv acte de violență sexuală;</p> <p>(b)măsurilor legale, administrative, polițienești și/sau judiciare, care sunt discriminatorii sau sunt aplicate într-o manieră discriminatorie;</p> <p>(c)acuzării sau pedepsei</p>	<p>Articolul 49. Persecuția și riscul serios</p> <p>(1) Actele considerate ca fiind o persecuție, în sensul art.19, trebuie:</p> <p>a) să fie suficient de grave prin natura sau prin repetarea lor pentru a putea constitui o violare gravă a drepturilor fundamentale ale omului, în special a drepturilor de la care nu se pot face derogări potrivit art. 15 alin. (2) din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, încheiată la Roma la 4 noiembrie 1950, ratificată de Republica Moldova prin Hotărârea Parlamentului nr. 1298-XII din 24.07.1997;</p> <p>b) să constea într-o multitudine de măsuri diverse, inclusiv violări ale drepturilor omului, care sunt suficient de grave pentru a afecta o persoană în aceeași măsură menționată la lit. a).</p> <p>(2) Actele de persecuție, care pot fi calificate astfel potrivit alin. (1), pot să ia forma:</p> <p>a) actelor de violență fizică și psihică, inclusiv acte de violență sexuală;</p> <p>b) măsurilor legale, administrative, polițienești și/sau judiciare, care sunt discriminatorii sau sunt aplicate într-o manieră</p>	<p>Nu există diferențe.</p>			

<p>disproporționate sau discriminatorie; (d)imposibilității rejudecării ca urmare a unei pedepse discriminatorii sau disproporționate; (e)acuzării sau pedepsirii ca urmare a refuzului de îndeplinire a serviciului militar în caz de conflict, atunci când îndeplinirea serviciului militar ar presupune săvârșirea de crime sau acte care intră sub incidența clauzelor de excludere prevăzute în art.12 paragraf 2; (f) actelor de discriminare sexuală și cele privind copiii.</p> <p>3.Potrivit art.2 (c), trebuie să existe o legătură între motivele menționate în art.10 și actele de persecuție calificate astfel potrivit paragrafului</p>	<p>discriminatorie; c) acuzării sau pedepsei disproporționate sau discriminatorie; d) imposibilității rejudecării ca urmare a unei pedepse discriminatorii sau disproporționate; e) acuzării sau pedepsirii ca urmare a refuzului de îndeplinire a serviciului militar în caz de conflict, atunci când îndeplinirea serviciului militar ar presupune săvârșirea de infracțiuni sau acte care intră sub incidența clauzelor de excludere prevăzute în art. 20. f) actelor sau abuzurilor de discriminare specifice genului, precum și actelor sau abuzurilor de discriminare specifice privind copiii.</p> <p>Articolul 50. Motive de persecuție (2) Conform noțiunii refugiatului, trebuie să existe o legătură între motivele menționate în prezentul articol și actele de persecuție menționate în art.49 aliniatele (1) și (2).</p>				
<p>Art. 10 Motive de persecuție 1.Statele membre vor lua în considerare, în aprecierea motivelor de persecuție, următoarele elemente: (a)conceptul de rasă va include, în special, considerente de culoare, descendență sau apartenență la un anumit grup etnic; (b)conceptul de religie va include, în special, orientarea către credințe teiste, nonteiste și ateiste, participarea sau neparticiparea la ritualuri formale în public sau în privat, fie singur, fie împreună cu alții, alte acte religioase sau exprimări ale credințelor, sau</p>	<p>Articolul 50. Motive de persecuție (1) În aprecierea motivelor de persecuție, autoritățile competente trebuie să stabilească următoarele elemente: a) conceptul de rasă va include, în special, considerente de culoare, descendență sau apartenență la un anumit grup etnic; b) conceptul de religie va include, în special, orientarea către credințe teiste, nonteiste și ateiste, participarea sau neparticiparea la ritualuri formale în public sau în privat, fie singur, fie împreună cu alții, alte acte religioase sau exprimări ale credințelor, sau forme</p>	Nu există diferențe.			

<p>forme de conduită personală sau comună bazate sau impuse de o anumită religie;</p> <p>(c)conceptul de naționalitate nu va fi restrâns la noțiunea de cetățenie sau la apatridie, dar va include apartenența la un grup determinat prin identitatea sa culturală, etnică sau lingvistică, prin originile geografice sau politice comune sau prin relația pe care o are cu populația altui stat;</p> <p>(d)un grup va fi considerat a fi un anumit grup social, în special, atunci când:</p> <p>-membrii aceluși grup au caracteristici înnăscute sau un trecut comun, care nu poate fi schimbat, sau trăsături ori credințe, care sunt fundamentale pentru identitatea și conștiința acelei persoane, motiv pentru care nu poate fi forțată să renunțe la acesta; și</p> <p>-grupul are o identitate distinctă în țara respectivă, deoarece este perceput ca fiind diferit de restul societății;</p> <p>-în funcție de circumstanțele din țara de origine, un anumit grup social poate include un grup bazat pe trăsătura comună a orientării sexuale. Orientarea sexuală nu poate fi interpretată în sensul includerii actelor considerate a fi de natură penală potrivit legislației naționale din statul membru: Aspectele referitoare la gen pot fi incluse în noțiunea de orientare sexuală, cu condiția să nu fie unicul motiv al aplicării acestui articol;</p> <p>(e)conceptul de opinie politică va</p>	<p>de conduită personală sau comună bazate sau impuse de o anumită religie;</p> <p>c) conceptul de naționalitate nu va fi restrâns la noțiunea de cetățenie sau la apatridie, dar va include apartenența la un grup determinat prin identitatea sa culturală, etnică sau lingvistică, prin originile geografice sau politice comune sau prin relația pe care o are cu populația altui stat;</p> <p>d) un grup va fi considerat a fi un anumit grup social, în special, atunci când:</p> <p>1) membrii aceluși grup au caracteristici înnăscute sau un trecut comun, care nu poate fi schimbat, sau trăsături ori credințe, care sunt fundamentale pentru identitatea și conștiința acelei persoane, motiv pentru care nu poate fi forțată să renunțe la acesta;</p> <p>2) grupul are o identitate distinctă în țara respectivă, deoarece este perceput ca fiind diferit de restul societății;</p> <p>3) în funcție de circumstanțele din țara de origine, un anumit grup social poate include un grup bazat pe trăsătura comună a orientării sexuale. Orientarea sexuală nu poate fi interpretată în sensul includerii actelor considerate a fi de natură penală potrivit legislației Republicii Moldova. Aspectele referitoare la gen pot fi incluse în noțiunea de orientare sexuală, cu condiția să nu fie unicul motiv al aplicării acestui articol;</p> <p>e) conceptul de opinie politică va include, în special, deținerea unei opinii cu privire la o anumită problemă, legată</p>				
--	--	--	--	--	--

<p>include, în special, deținerea unei opinii cu privire la o anumită problemă, legată de eventuali agenți de persecuție menționați în art.6 și de politicile și metodele acestora, indiferent dacă acea opinie a fost sau nu manifestată de solicitant.</p> <p>2.În aprecierea temerii bine întemeiate de persecuție nu are importanță dacă solicitantul are caracteristicile rasiale, religioase, de naționalitate, sociale sau politice, care au determinat acțiunea de persecuție, cu condiția ca o asemenea caracteristică să-i fi fost atribuită de către agentul de persecuție.</p>	<p>de eventuali agenți de persecuție menționați în art.52 și de politicile și metodele acestora, indiferent dacă acea opinie a fost sau nu manifestată de solicitant.</p> <p>(2) Conform noțiunii refugiatului, trebuie să existe o legătură între motivele menționate în prezentul articol și actele de persecuție menționate în art.49 aliniatele (1) și (2).</p>				
<p>Art. 11 Încetare</p> <p>1.Cetățeanul unei țări terțe sau apatridul va înceta să fie un refugiat, dacă persoana în cauză:</p> <p>(a)a solicitat în mod voluntar și se bucură de protecția țării de origine; sau</p> <p>(b)după ce și-a pierdut cetățenia, a redobândit-o în mod voluntar; sau</p> <p>(c)a dobândit o nouă cetățenie și se bucură de protecția țării al cărui cetățean a devenit; sau</p> <p>(d)s-a restabilit în mod voluntar în țara pe care a părăsit-o sau în afara căreia s-a aflat datorită temerii de persecuție; sau</p> <p>(e)nu mai poate continua să refuze protecția țării de origine, deoarece împrejurările care au determinat acordarea statutului de refugiat au încetat să existe;</p> <p>(f)fiind un apatrid, poate să se întoarcă în țara în care își avea</p>	<p>Articolul 87. Încetarea statutului de refugiat</p> <p>(1) Statutul de refugiat încetează, dacă străinul:</p> <p>a) s-a repus în mod voluntar sub protecția țării a cărei cetățenie o are; sau</p> <p>b) după ce și-a pierdut cetățenia, a redobândit-o în mod voluntar; sau</p> <p>c) a dobândit o nouă cetățenie și se bucură de protecția țării a cărei cetățenie a dobândit-o; sau</p> <p>d) s-a restabilit în mod voluntar în țara pe care a părăsit-o sau în afara căreia s-a aflat datorită temerii de persecuție; sau</p> <p>e) nu mai poate continua să refuze protecția țării de origine, deoarece împrejurările care au determinat acordarea statutului de refugiat au încetat să existe;</p> <p>f) a renunțat la statutul de refugiat acordat în conformitate cu prezenta lege.</p>	Nu există diferențe.			

<p>reședința obișnuită, deoarece împrejurările care au determinat acordarea statutului de refugiat au încetat să existe.</p> <p>2.În aplicarea paragrafelor (e) și (f), statele membre trebuie să aprecieze dacă schimbarea împrejurărilor este atât de semnificativă și nu e temporară încât să nu mai fie justificată temerea de persecuție a refugiatului.</p>	<p>(2) În aplicarea alin. (1) lit. e), autoritățile competente vor aprecia dacă schimbarea împrejurărilor este atât de semnificativă și nu e temporară, încât să nu mai fie justificată temerea de persecuție a refugiatului.</p> <p>(3) Prevederile alin. (1) lit. e) nu se aplică persoanei căreia i s-a recunoscut statutul de refugiat și care, din motive imperioase ce se referă la persecuții anterioare, refuză protecția țării de origine.</p>				
<p>Art. 12 Excludere Paragraful 1.</p> <p>Cetățeanul unei țări terțe sau apatridul este exclus de la acordarea statutului de refugiat, dacă:</p> <p>(a)acesta intră sub incidența art.1D din Convenția de la Geneva, în ceea ce privește protecția și asistența asigurată de alte organizații și agenții ale Națiunilor Unite decât UNHCR. Atunci când asemenea protecție sau asistență a încetat din anumite motive, fără ca situația acestor persoane să fie stabilită definitiv în conformitate cu Rezoluțiile relevante adoptate de Adunarea Generală a Națiunilor Unite, aceste persoane vor avea ipso facto dreptul la beneficiile acestei Directive;</p> <p>(b)acestui i-au fost recunoscute de către autoritățile competente ale țării, în care își are reședința, drepturile și obligațiile care revin și cetățenilor acelei țări; sau drepturi și obligații similare celor recunoscute cetățenilor țării respective.</p> <p>Paragraful 2.</p>	<p>Articolul 19. Statutul de refugiat</p> <p>(2) Prevederile alin. (1) nu se aplică străinilor care beneficiază de protecția sau asistența din partea unui organism sau unei instituții a Organizației Națiunilor Unite, alta decât Înaltul Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați. Atunci când această protecție sau asistență a încetat pentru un motiv oarecare, fără ca situația acestor persoane să fi fost reglementată în mod definitiv, în conformitate cu rezoluțiile relevante adoptate de Adunarea Generală a Națiunilor Unite, aceste persoane vor beneficia de prevederile prezentei legi.</p> <p>Articolul 2. Sfera de acțiune a prezentei legi</p> <p>(2) Prezenta lege nu va fi aplicabilă persoanei considerată de autoritățile Republicii Moldova, ca având drepturi și obligații legate de posesia cetățeniei Republicii Moldova.</p> <p>Articolul 20. Clauzele de excludere de</p>	Nu există diferențe			

<p>Cetățeanul unei țări terțe sau apatridul este exclus de la acordarea statutului de refugiat, atunci când există motive întemeiate să se considere că acesta:</p> <p>(a) a comis o crimă împotriva păcii, o crimă de război sau o crimă împotriva umanității, așa cum sunt definite în instrumentele internaționale care conțin prevederi cu privire la asemenea crime;</p> <p>(b) a comis o infracțiune gravă, care nu este de natură politică, în afara țării de origine, anterior admiterii ca refugiat; ceea ce înseamnă că i-a fost emis un permis de ședere ca urmare a faptului că a dobândit statutul de refugiat; în special acțiunile comise cu cruzime, chiar dacă au avut un presupus scop politic, pot fi considerate infracțiuni grave, fără natură politică;</p> <p>(c) a comis fapte care sunt contrare scopurilor și principiilor Națiunilor Unite, stabilite în Preambul și în art.1 și 2 din Carta Națiunilor Unite.</p> <p>Paragraful 3.</p> <p>Paragraful 2 se aplică și persoanelor care sunt participanți sau instigatori la comiterea infracțiunilor sau a faptelor menționate în acest paragraf.</p>	<p>la recunoașterea statutului de refugiat</p> <p>Un străin este exclus de la recunoașterea statutului de refugiat, atunci când există motive serioase să se considere că acesta:</p> <p>a) a comis o infracțiune împotriva păcii, o crimă de război sau o infracțiune împotriva umanității, așa cum sunt definite în instrumentele internaționale elaborate pentru a prevedea dispoziții cu privire la aceste infracțiuni;</p> <p>b) a comis o infracțiune gravă apolitică de drept comun în afara Republicii Moldova, înainte de a fi admisă pe teritoriul Republicii Moldova;</p> <p>c) s-a făcut vinovat de acțiuni contrare scopurilor și principiilor Organizației Națiunilor Unite conform preambulului și articolelor 1 și 2 din Carta Națiunilor Unite;</p> <p>d) a planificat, a facilitat sau a participat la săvârșirea de acte de terorism, așa cum sunt acestea definite în tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte.</p> <p>(2) Componentele de infracțiune menționate la literele a) – c) de la alineatul (1) reprezintă un motiv de excludere a străinului de la recunoașterea statutului de refugiat dacă aceste fapte au fost comise în oricare formă de participare, conform prevederilor legislației penale a Republicii Moldova</p>				
<p>Art. 13 Acordarea statutului de refugiat</p> <p>Statele membre vor acorda statutul de refugiat unui cetățean al unei țări terțe sau unui apatrid, care îndeplinește</p>	<p>Articolul 19. Statutul de refugiat</p> <p>(1) Statutul de refugiat se recunoaște, la cerere, străinului care, în urma unei temeri bine întemeiate de a fi persecutat pe motive de rasă, religie,</p>	<p>Nu există diferențe</p>			

<p>condițiile cerute potrivit Capitolelor II și III.</p>	<p>naționalitate, apartenență la un anumit grup social sau opinie politică, se află în afara țării a cărei cetățenie o are și care nu poate sau, datorită acestei temeri, nu dorește să se pună sub protecția acestei țări; sau care, neavând nici o cetățenie și găsindu-se în afara țării în care își avea reședința obișnuită, ca urmare a unor astfel de evenimente, nu poate sau, datorită respectivei temeri, nu dorește să se reîntoarcă.</p>				
<p>Art. 14 Revocarea, încetarea sau refuzarea prelungirii statutului de refugiat Paragraful 1. În privința cererilor de protecție internațională depuse după intrarea în vigoare a prezentei Directive, statele membre vor revoca, înceta sau vor refuza prelungirea statutului de refugiat acordat cetățeanului unei țări terțe sau unui apatrid de către instituțiile guvernamentale, administrative, judiciare sau cvasi-judiciare, dacă acea persoană a încetat să fie un refugiat potrivit art.11.</p> <p>Paragraful 2. Fără a aduce atingere obligației refugiatului prevăzute la art. 4 paragraf 1 de a prezenta toate faptele relevante și de a furniza toate documentele relevante de care dispune, statul membru, care a acordat protecția subsidiară, va demonstra, pe baze individuale, că persoana în cauză a încetat să fie sau că nu a fost niciodată un refugiat potrivit paragrafului 1.</p>	<p>Articolul 94. Procedura privind încetarea sau anularea protecției umanitare Procedura de încetare sau anulare a protecției umanitare se efectuează în aceleași condiții prevăzute de art. 89.</p> <p>Articolul 89. Procedura privind încetarea sau anularea statutului de refugiat (1) Procedura de încetare sau</p>	<p>Nu există diferențe</p>	<p>Prevederile de la paragraful 1 se referă nemijlocit la statele membre și conține norme referitoare la aplicarea în timp a Directivei.</p>		

<p>Paragraful 3.</p> <p>Statele membre vor revoca, înceta sau vor refuza prelungirea statutului de refugiat acordat cetățeanului unei țări terțe sau unui apatrid, dacă după acordarea acestui statut, s-a stabilit că:</p> <p>(a) acesta ar fi trebuit să fie sau este exclus de la acordarea statutului de refugiat potrivit art.12;</p> <p>(b) interpretarea greșită sau omiterea faptelor, inclusiv folosirea unor documente false, au fost decisive pentru acordarea statutului de refugiat.</p> <p>Paragraful 4.</p> <p>Statele membre pot revoca, înceta sau refuza să prelungească statutul acordat unui refugiat de către instituțiile guvernamentale, administrative, judiciare sau cvasi-judiciare, atunci când:</p> <p>(a) există motive întemeiate să fie considerat un pericol la adresa securității statelor membre ale UE, în care se află;</p> <p>(b) persoana în cauză, ca urmare a condamnării printr-o decizie finală pentru o crimă gravă, constituie un pericol la adresa comunității din statul membru.</p>	<p>anulare a statutului de refugiat se inițiază la dispoziția șefului Direcției refugiați.</p> <p>(2) Reanalizarea dosarului refugiatului se va efectua în procedura ordinară.</p> <p>Articolul 88. Anularea statutului de refugiat</p> <p>Statutul de refugiat se anulează străinului, dacă:</p> <p>a) acest statut i-a fost acordat în baza unor declarații false, a omis să prezinte anumite date sau s-a folosit de documente false care au fost luate în considerație la examinarea cererii sale de azil; care au fost decisive pentru recunoașterea formei de protecție și nu există alte motive care să conducă la menținerea statutului de refugiat;</p> <p>b) după acordarea statutului de refugiat, el a săvârșit una din faptele specificate în art. 20 ori s-a depistat că a săvârșit o asemenea faptă înainte de rămânerea irevocabilă a deciziei prin care i s-a acordat acest statut.</p> <p>Articolul 12. Principiul nereturnării</p> <p>(3) Fără a aduce atingere prevederilor alin. (2) și fără a afecta, în mod automat forma de protecție de care beneficiază, persoana care a fost recunoscută ca refugiat sau căreia i s-a acordat protecție umanitară, poate fi îndepărtată de pe teritoriul Republicii Moldova, dacă:</p> <p>a) există motive temeinice ca persoana în cauză să fie considerată un pericol la adresa securității statului Republicii Moldova; sau</p> <p>b) persoana în cauză, fiind condamnată pentru o infracțiune gravă,</p>				
--	---	--	--	--	--

<p>Paragraful 5. În situația descrisă în paragraful 4, statele membre pot decide să nu acorde statutul de refugiat până când nu se pronunță o decizie finală.</p> <p>Paragraful 6. Persoanelor, cărora li se aplică paragraful 4 sau 5, le revin drepturile stabilite sau drepturi similare celor stabilite în art.3, 4, 16, 22, 31, 32 și 33 din Convenția de la Geneva, în măsura în care aceștia se află în statul membru.</p>	<p>deosebit de gravă sau excepțional de gravă, prevăzută de Codul penal al Republicii Moldova, pentru care a fost emisă o hotărîre judecătorească definitivă, reprezintă un pericol la adresa ordinii publice din Republica Moldova.</p> <p>Articolul 12. Principiul nereturnării (2) Nici un beneficiar al unei forme de protecție nu poate fi returnat sau expulzat într-o țară unde ar putea exista o amenințare a vieții sau a libertății acestuia sau în care ar putea fi supus torturii, tratamentelor inumane sau degradante.</p>				
<p>Art. 15 Risc serios Un risc serios constă în: (a)condamnarea la moarte sau execuția; sau (b)tortura sau tratamentele ori pedepsele inumane sau degradante aplicate solicitantului în țara sa de origine; sau (c)amenințarea gravă și individuală la viața sau integritatea corporală a unui civil din motive de violență generalizată în situații de conflict armat internațional sau intern.</p>	<p>Articolul 49. Persecuția și riscul serios (3) Prin risc serios se înțelege prezența unei din următoarele situații: a) să fie condamnat la moarte sau execuția; b) tortura sau tratamentele ori pedepsele inumane sau degradante aplicate solicitantului în țara sa de origine; c) amenințarea gravă și individuală la viața sau integritatea corporală a unui civil din motive de violență generalizată în situații de conflict armat internațional sau intern.</p>	Nu există diferențe			
<p>Art. 16 Încetare Paragraful 1. Cetățeanul unei țări terțe sau apatridul va înceta să fie o persoană eligibilă pentru o formă de protecție subsidiară, atunci când împrejurările care au dus la acordarea unei forme de protecție subsidiare, au încetat să existe sau s-au schimbat în așa măsură încât protecția acordată nu se</p>	<p>Articolul 92. Încetarea protecției umanitare (1) Protecția umanitară încetează în cazul: a) când împrejurările care au dus la acordarea acesteia au încetat să existe ori s-au schimbat, în așa măsură, încît protecția acordată nu se mai justifică.</p>	Nu există diferențe			

<p>mai justifică. Paragraful 2. În aplicarea paragrafului 1, statele membre vor aprecia dacă schimbarea împrejurărilor este atât de semnificativă și nu e temporară încât acea persoană eligibilă pentru o formă de protecție subsidiară nu mai este expusă unui risc serios.</p>	<p>Articolul 92. Încetarea protecției umanitare (2) Autoritățile competente vor aprecia dacă schimbarea împrejurărilor este atât de semnificativă și nu e temporară, încât să nu mai fie justificată temerea de a fi expus unui risc serios.</p>				
<p>Art. 17 Excludere Paragraful 1. Un cetățean al unei țări terțe sau un apatrid este exclus de la acordarea unei forme de protecție subsidiare, atunci când există motive întemeiate să se considere că acesta: (a) a comis o crimă împotriva păcii, o crimă de război sau o crimă împotriva umanității, așa cum sunt definite în instrumentele internaționale care conțin prevederi cu privire la asemenea crime; (b) a comis o infracțiune gravă; (c) a comis fapte care sunt contrare scopurilor și principiilor Națiunilor Unite, stabilite în Preambul și în art.1 și 2 din Carta Națiunilor Unite; (d) reprezintă un pericol la adresa comunității sau a securității țării, în care se află. Paragraful 2. Paragraful 1 se aplică și persoanelor care sunt participanți sau instigatori la comiterea infracțiunilor sau a faptelor menționate în acest paragraf. Paragraful 3. Statele membre pot exclude o</p>	<p>Articolul 22. Clauzele de excludere de la protecția umanitară (1) Un străin este exclus de la acordarea protecției umanitare, atunci când există motive întemeiate să se considere că acesta: a) a comis o infracțiune împotriva păcii, o crimă de război sau o infracțiune împotriva umanității, așa cum sunt definite conform tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte sau alte documente internaționale pe care Republica Moldova este obligată să le respecte, care conțin prevederi cu privire la asemenea crime; b) a comis o infracțiune gravă, deosebit de gravă sau excepțional de gravă de drept comun înainte de intrare pe teritoriul Republicii Moldova; c) a comis fapte care sunt contrare scopurilor și principiilor Organizației Națiunilor Unite, stabilite în Preambul și în art. 1 și 2 din Carta Națiunilor Unite; d) reprezintă un pericol pentru ordinea publică sau a securitatea Republicii Moldova; e) a planificat, a facilitat sau a participat la săvârșirea de acte de terorism, așa cum sunt acestea definite în</p>	Nu există diferențe			

<p>persoană de la acordarea unei forme de protecție subsidiară, dacă anterior admiterii în statul membru a comis una sau mai multe infracțiuni, care nu sunt prevăzute la paragraful 1, dar care ar fi pedepsite cu închisoarea în cazul comiterii în statul membru în cauză, și dacă a părăsit țara de origine numai ca să evite aplicarea sancțiunilor prevăzute pentru aceste infracțiuni.</p>	<p>tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte.</p> <p>(2) Componentele de infracțiune menționate la literele a) – c) de la alineatul (1) reprezintă un motiv de excludere a străinului de la acordarea protecției umanitare dacă aceste fapte au fost comise în oricare formă de participare, conform prevederilor legislației penale a Republicii Moldova.</p>				
<p>Art. 18 Acordarea unei forme de protecție subsidiară Statele membre vor acorda protecție subsidiară unui cetățean al unei țări terțe sau unui apatrid, care este o persoană eligibilă pentru această formă de protecție în conformitate cu Capitolele II și V.</p>	<p>Articolul 21. Protecția umanitară (1) Protecția umanitară se acordă străinului care nu îndeplinește condițiile pentru recunoașterea statutului de refugiat și cu privire la care există motive să se creadă că la întoarcere în țara de origine să fie expus unui risc serios și din cauza acestui risc nu poate sau nu dorește să obțină protecția acelei țări.</p>	<p>Nu există diferențe</p>			
<p>Art. 19 Revocarea, încetarea sau refuzul de prelungire a protecției subsidiare acordate Paragraful 1. În privința cererilor de protecție internațională depuse după intrarea în vigoare a prezentei Directive, statele membre vor revoca, înceta sau vor refuza prelungirea formei de protecție subsidiară acordată cetățeanului unei țări terțe sau unui apatrid de către instituțiile guvernamentale, administrative, judiciare sau cvasi-judiciare, dacă acea persoană nu mai este eligibilă pentru acordarea protecției subsidiare potrivit art.16. Paragraful 2. Statele membre pot revoca, înceta sau refuza reînnoirea formei de</p>	<p>Articolul 93. Anularea protecției umanitare Protecția umanitară se anulează</p>	<p>Nu există diferențe</p>	<p>Nu este necesară preluarea în legislația națională în domeniul azilului deoarece se referă la aplicarea în timp a Directivei..</p>		

<p>protecție subsidiară acordată cetățeanului unei țări terțe sau unui apatrid de către instituțiile guvernamentale, administrative, judiciare sau cvasi-judiciare, dacă ulterior acordării statutului a fost exclus de la acordarea protecției subsidiare potrivit art.17 paragraful 3.</p> <p>Paragraful 3.</p> <p>Statele membre vor revoca, înceta sau vor refuza reînnoirea formei de protecție subsidiară acordată cetățeanului unei țări terțe sau unui apatrid, dacă:</p> <p>(a)după acordarea protecției subsidiare, acesta ar fi trebuit să fie sau este exclus de la acordarea protecției subsidiare potrivit art.17 paragrafele 1 și 2;</p> <p>(b)interpretarea greșită sau omiterea faptelor, inclusiv folosirea unor documente false, au fost decisive pentru acordarea protecției subsidiare.</p> <p>Paragraful 4.</p> <p>Fără a aduce atingere obligației cetățeanului unei țări terțe sau a apatridului, de a prezenta toate faptele relevante și de a furniza toate documentele relevante de care dispune, statul membru, care a acordat protecția subsidiară, va demonstra, pe baze individuale, că o persoană a încetat să fie sau că nu este eligibilă pentru acordarea protecției subsidiare potrivit paragrafelor 1, 2 și 3 ale acestui articol.</p>	<p>străinului dacă:</p> <p>a) protecția umanitară a fost acordată în baza unor declarații false, a omis să prezinte anumite date sau s-a folosit de documente false care au fost luate în considerație la examinarea cererii sale de azil, care au fost decisive pentru recunoașterea protecției umanitare și nu există alte motive care să conducă la menținerea acesteia;</p> <p>b) după acordarea protecției umanitare, el a săvârșit una din faptele specificate în art. 22 ori s-a descoperit că a săvârșit o asemenea faptă înainte de rămânerea irevocabilă a deciziei prin care i s-a acordat această protecție.</p> <p>Articolul 94. Procedura privind încetarea sau anularea protecției umanitare</p> <p>Procedura de încetare sau anulare a protecției umanitare se efectuează în aceleași condiții prevăzute de art. 89.</p> <p>Articolul 89. Procedura privind încetarea sau anularea statutului de refugiat</p> <p>(1) Procedura de încetare sau anulare a statutului de refugiat se inițiază la dispoziția șefului Direcției refugiați.</p> <p>(2) Reanalizarea dosarului refugiatului se va efectua în procedura ordinară.</p> <p>(3) Refugiatul va fi informat, în scris:</p> <p>a) cu privire la reanalizarea dosarului său; și</p> <p>b) cu privire la: dreptul de a</p>				
---	---	--	--	--	--

	<p>beneficia de asistență juridică, de a i se asigura gratuit interpret, de a fi informat despre posibilitatea contactării reprezentanților Înaltului Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiaț, dreptul de a fi consiliat și asistat de un reprezentant al organizațiilor neguvernamentate.</p> <p>(3) Consilierul de eligibilitate va efectua un interviu cu refugiatul în vederea clarificării situației acestuia.</p> <p>(4) Refuzul privind efectuarea interviului nu exlude posibilitatea emiterii unei decizii pe baza documentelor și informației existente la dosar.</p>				
<p>Art. 20 Reguli generale Paragraful 1. Regulile stabilite în acest Capitol nu vor aduce atingere drepturilor prevăzute în Convenția de la Geneva. Paragraful 2. Regulile stabilite în acest Capitol se vor aplica atât refugiaților, cât și persoanelor eligibile pentru o formă de protecție subsidiară, dacă nu se prevede altfel. Paragraful 3. În aplicarea prevederilor acestui Capitol, statele membre vor lua în considerare situațiile speciale ale persoanelor vulnerabile, cum ar fi minorii, minorii neînsoțiți, persoanele cu handicap, persoanele în vârstă, femeile gravide părinții singuri care au în întreținere copii minori, persoanele care au fost torturate, violate sau supuse la alte forme grave de violență psihologică, fizică sau sexuală.</p>	<p>Articolul 31. Drepturile solicitanților de azil</p> <p>Solicitantul de azil beneficiază de următoarele drepturi:</p> <p>n) dreptul solicitanților de azil cu necesități speciale de a beneficia de adaptarea condițiilor de cazare și asistență în centrele de cazare;</p> <p>o) dreptul de a primi în mod gratuit asistență medicală primară și de urgență, conform legislației în vigoare;</p> <p>p) dreptul solicitanților minori de a avea acces la învățământul general obligatoriu în aceleași condiții ca și minorii cetățeni ai Republicii Moldova;</p> <p>q) familiile cu copiii precum și copiii neînsoțiți beneficiază de toate măsurile de asistență socială acordate, în conformitate cu legislația în vigoare, copiilor cetățeni ai Republicii Moldova;</p> <p>r) de alte drepturi stabilite de legislație.</p> <p>Capitolul V. Procedura de examinare a cererii de azil, Secțiunea</p>	<p>Nu există diferențe. Moldova este parte la Convenția de la Geneva.</p>			

<p>Paragraful 4. Paragraful 3 se va aplica numai persoanelor în privința cărora s-a apreciat, în urma unei evaluări individuale, că au nevoi speciale.</p> <p>Paragraful 5. Interesul major al copilului va fi luat în considerare cu prioritate de către statele membre, atunci când aplică prevederile referitoare la minori prevăzute în acest Capitol.</p> <p>Paragraful 6. În limitele stabilite de Convenția de la Geneva, statele membre pot restrânge beneficiile din prezentul Capitol acordate unui refugiat, al cărui statut a fost obținut ca urmare a unor acțiuni provocate, în principal, în scopul creării condițiilor necesare recunoașterii ca refugiat.</p> <p>Paragraful 7. În limitele stabilite potrivit obligațiilor internaționale asumate de statul membru, statele membre pot restrânge beneficiile din prezentul Capitol, acordate unei persoane eligibile pentru o formă de protecție subsidiară, al cărui statut a fost obținut ca urmare a unor acțiuni provocate, în principal, în scopul creării condițiilor necesare dobândirii acestui statut.</p>	<p><i>4-a – Procedura în cazul persoanelor cu necesități speciale.</i></p> <p>Articolul 15. Protecția copiilor (2) În aplicarea prevederilor prezentei legi, toate deciziile cu privire la minori se iau cu respectarea interesului superior al copilului.</p>				
<p>Art. 21 Protecție împotriva returnării Paragraful 1. Statele membre vor respecta principiul nereturnării potrivit obligațiilor internaționale ce le revin.</p>	<p>Articolul 12. Principiul nereturnării (1) Nici un solicitant de azil nu va fi expulzat sau returnat de la frontieră sau de pe teritoriul Republicii Moldova. (2) Nici un beneficiar al unei forme de protecție nu poate fi returnat sau</p>	Nu există diferențe.			

<p>Paragraful 2. Atunci când nu se interzice potrivit obligațiilor internaționale menționate în paragraful 1, statele membre pot returna un refugiat, indiferent dacă a fost recunoscut sau nu, atunci când: (a) există motive temeinice ca persoana în cauză să fie considerată un pericol la adresa securității statului membru al Uniunii Europene, în care se află; sau (b) persoana în cauză, ca urmare a condamnării printr-o decizie finală pentru o crimă gravă, constituie un pericol la adresa comunității din statul membru.</p> <p>Paragraful 3. Statele membre pot să revoce, să înceteze sau să refuze reînnoirea ori acordarea de permise de ședere refugiaților cărora li se aplică paragraful 2.</p>	<p>expulzat într-o țară unde ar putea exista o amenințare a vieții sau a libertății acestuia sau în care ar putea fi supus torturii, tratamentelor inumane sau degradante. (3) Fără a aduce atingere prevederilor alin. (2) și fără a afecta, în mod automat forma de protecție de care beneficiază, persoana care a fost recunoscută ca refugiat sau căreia i s-a acordat protecție umanitară, poate fi îndepărtată de pe teritoriul Republicii Moldova, dacă: a) există motive temeinice ca persoana în cauză să fie considerată un pericol la adresa securității statului Republicii Moldova; sau b) persoana în cauză, fiind condamnată pentru o infracțiune gravă, deosebit de gravă sau excepțional de gravă, prevăzută de Codul penal al Republicii Moldova, pentru care a fost emisă o hotărâre judecătorească definitivă, reprezintă un pericol la adresa ordinii publice din Republica Moldova.</p>				
<p>Art. 22 Informații Statele membre vor asigura persoanelor recunoscute ca având nevoie de protecție internațională, cât mai curând după acordarea statutului, accesul la informații, într-o limbă pe</p>	<p>Articolul 36. Drepturile refugiaților și beneficiarilor de protecție umanitară (1) Statutul de refugiat, precum și protecția umanitară conferă beneficiarului drepturile prevăzute de legislație pentru cetățenii străini și pentru</p>	Nu există diferențe	Dreptul de ședere potrivit legislației RM este legat de statutul persoanei. Odată cu încetarea unei forme de protecție încetează <i>de jure</i> și dreptul de ședere.		

<p>care o înțeleg, cu privire la drepturile și obligațiile legate de statutul de refugiat.</p>	<p>apatrizi, precum și următoarele drepturi speciale:</p> <p>a) de a fi informat, în scris, într-o limbă pe care o cunoaște sau pe care se presupune în mod rezonabil că o cunoaște, cât mai curînd posibil după obținerea formei de protecție, cu privire la drepturile și obligațiile pe care le are</p>				
<p>Art. 23 Menținerea unității familiei Paragraful 1. Statele membre se vor asigura că unitatea familiei poate fi menținută. Paragraful 2. Statele membre se vor asigura că membrii de familie ai persoanei, care beneficiază de statutul de refugiat sau de o formă de protecție subsidiară, și care nu îndeplinesc condițiile cerute pentru acordarea unui asemenea statut, au dreptul să solicite beneficiile menționate în art. 24 - 34, în conformitate cu procedurile naționale și în măsura în care este compatibil cu statutul personal legal al membrilor de familie. În ceea ce îi privește pe membri de familie ai beneficiarilor protecției subsidiare, statele membre pot stabili condițiile de acordare a acestor beneficii. În aceste cazuri, statele membre se vor asigura că orice beneficiu acordat garantează un standard de viață adecvat.</p>	<p>Articolul 13. Unitatea familiei (1) Autoritățile competente respectă principiul unității familiei, în conformitate cu prevederile prezentei legi. (2) Membrii familiei beneficiarului unei forme de protecție beneficiază de aceeași protecție și statut ca și beneficiarul formei de protecție. (3) Prezentul articol se aplică membrilor de familie care îndeplinesc următoarele condiții: a) însoțesc beneficiarul unei forme de protecție; b) se află la întreținerea acestuia și domiciliază împreună cu acesta; c) statutul lor personal nu este incompatibil cu statutul de refugiat sau cel al unei alte forme de protecție prevăzut de prezenta lege. (4) Soțul, soția beneficiază de principiul unității familiei dacă căsătoria a fost încheiată înainte de intrarea pe teritoriul Republicii Moldova și a fost încheiată înainte de data solicitării azilului de către beneficiar. (5) Membrii familiei refugiatului cărora li s-a recunoscut statutul de refugiat în condițiile alin. (3), li se menține acest statut în caz de divorț,</p>	<p>Nu există diferențe</p>			

<p>Paragraful 3. Paragrafele 1 și 2 nu sunt aplicabile atunci când membrii de familie sunt sau ar trebui excluși de la statutul de refugiat sau de la o formă de protecție subsidiară potrivit Capitolelor III și V.</p> <p>Paragraful 4. Fără a aduce atingere paragrafelor 1 și 2, statele membre pot refuza, reduce sau retrage beneficiile menționate anterior, din motive de securitate națională sau ordine publică.</p> <p>Paragraful 5. Statele membre pot decide să aplice acest articol și în cazul altor rude apropiate, care locuiau împreună ca parte a familiei la data părăsirii țării de origine și care, la acel moment, depindeau parțial sau în totalitate de beneficiarul statutului de refugiat sau al unei forme de protecție subsidiare.</p>	<p>de separare sau de deces al refugiatului.</p> <p>Articolul 78. Reunificarea familiei (1) Refugiatul sau beneficiarul de protecție umanitară poate solicita reunificarea familiei pe teritoriul Republicii Moldova, argumentînd prin declarații semnate de el, că membrii familiei lui nu cad sub clauzele de excludere.</p>				
<p>Art. 24 Permisele de ședere Paragraful 1. Cât mai curând după acordarea statutului, statele membre vor elibera beneficiarilor statutului de refugiat un permis de ședere, care trebuie să aibă o valabilitate de cel puțin 3 ani și să poată fi reînnoit, cu excepția cazului în care din motive imperioase ce țin de securitatea națională sau ordine publică se prevede altfel, și fără a aduce atingere art. 21 paragraf 3. Fără a aduce atingere art.23 paragraf</p>	<p>Articolul 36. Drepturile refugiaților și beneficiarilor de protecție umanitară (1) Statutul de refugiat, precum și protecția umanitară conferă beneficiarului drepturile prevăzute de legislație pentru cetățenii străini și pentru apatrizi, precum și următoarele drepturi speciale: b) de a rămîne pe teritoriul Republicii Moldova și de a obține documentele corespunzătoare pentru confirmarea identității și pentru trecerea frontierei.</p>	Nu există diferențe			

<p>1, permisul de ședere, care urmează să fie eliberat membrilor de familie ai beneficiarului statutului de refugiat, trebuie să fie valabil pentru mai puțin de 3 ani și să poată fi reînnoit.</p> <p>Paragraful 2.</p> <p>Cât mai curând după acordarea statutului, statele membre vor elibera beneficiarilor unei forme de protecție subsidiare un permis de ședere, care trebuie să aibă o valabilitate de cel puțin un an și să poată fi reînnoit, cu excepția cazului în care din motive de securitate națională sau de ordine publică se prevede altfel.</p>	<p>Articolul 40. Documentele beneficiarilor de protecție umanitară</p> <p>(1) Fiecărui beneficiar de protecție umanitară i se eliberează buletin de identitate. Buletinul de identitate pentru beneficiarii de protecție umanitară se eliberează pe termen de un an. La expirarea termenului de valabilitate a buletinului, Direcția refugiați va documenta solicitantul cu un document provizoriu de identitate.</p>				
<p>Art. 25 Documente de călătorie</p> <p>Paragraful 1.</p> <p>Statele membre vor elibera persoanelor cărora le-a fost acordat statutul de refugiat, documente de călătorie, în forma stabilită în Agenda Convenției de la Geneva, pentru a le folosi în cazul deplasărilor în afara teritoriului, cu excepția cazului în care din motive imperioase de securitate națională sau ordine publică se prevede altfel.</p> <p>Paragraful 2.</p> <p>Statele membre vor elibera beneficiarilor unei forme subsidiare de protecție, care nu pot obține un pașaport național, documentele care le permit să călătorească, cel puțin atunci când apar motive umanitare care impun prezența lor în alt stat, cu excepția cazului în care din motive imperioase de securitate națională sau ordine publică se prevede altfel.</p>	<p>Articolul 39. Documentele refugiaților</p> <p>(1) Refugiații pot obține, la cerere, documente de călătorie care să le permită deplasarea în afara teritoriului Republicii Moldova, cu excepția cazurilor când este periclitată securitatea națională sau ordinea publică.</p> <p>(2) Documentul de călătorie pentru refugiați se eliberează pe un termen de pînă la 2 ani, dar nu va depăși termenul de valabilitate al buletinului de identitate.</p> <p>Articolul 40. Documentele beneficiarilor de protecție umanitară</p> <p>(1) Fiecărui beneficiar de protecție umanitară i se eliberează buletin de identitate. Buletinul de identitate pentru beneficiarii de protecție umanitară se eliberează pe termen de un an. La expirarea termenului de valabilitate a buletinului, Direcția refugiați va documenta solicitantul cu un document</p>	Nu există diferențe.			

	<p>provizoriu de identitate.</p> <p>(3) Beneficiarii de protecție umanitară pot obține, la cerere, documente de călătorie care să le permită deplasarea în afara teritoriului Republicii Moldova, cu excepția cazurilor când este periclitată securitatea națională sau ordinea publică a Republicii Moldova.</p> <p>(4) Documentul de călătorie pentru beneficiarii de protecție umanitară se eliberează pe un termen de un an.</p>				
<p>Art. 26 Accesul la muncă Paragraful 1. Statele membre vor permite beneficiarilor statutului de refugiat, imediat după ce au dobândit acest statut, să desfășoare activități salariate sau independente, cu condiția respectării regulilor generale aplicabile profesiei și serviciilor publice.</p> <p>Paragraful 2. Statele membre se vor asigura că posibilități de pregătire legată de munca desfășurată, pregătire profesională și pregătire practică la locul de muncă sunt oferite beneficiarilor statutului de refugiat, în aceleași condiții stabilite pentru cetățenii lor.</p> <p>Paragraful 3. Statele membre vor autoriza beneficiarii unei forme de protecție subsidiară, imediat după ce au dobândit acest statut, să desfășoare activități salariate sau independente, sub rezerva respectării regulilor generale aplicabile profesiei și serviciilor publice. Situația pieței</p>	<p>Articolul 36. Drepturile refugiaților și beneficiarilor de protecție umanitară</p> <p>(1) Statutul de refugiat, precum și protecția umanitară conferă beneficiarului drepturile prevăzute de legislație pentru cetățenii străini și pentru apatrizi, precum și următoarele drepturi speciale:</p> <p>d) de a fi angajat de persoane fizice sau juridice, de a exercita profesii libere, de a efectua acte de comerț, în conformitate cu legislația în vigoare;</p> <p>e) de a fi salarizat și de a beneficia de celelalte drepturi materiale ce decurg din activitățile desfășurate, precum și de asigurări sociale, în condițiile legii;</p>	Nu există diferențe			

<p>forței de muncă din statul membru poate fi luată în considerare inclusiv în privința unei posibile prioritizări a accesului la muncă pentru o perioadă limitată de timp potrivit legislației naționale. Statele membre se vor asigura că beneficiarii protecției subsidiare au acces la un loc de muncă pentru care aceștia au primit, potrivit dispozițiilor legislației naționale, o ofertă de prioritizare pe piața forței de muncă.</p> <p>Paragraful 4. Statele membre se vor asigura că beneficiarii unei forme de protecție subsidiare au acces la activități cum ar fi pregătirea legată de munca desfășurată, pregătirea profesională și pregătirea practică la locul de muncă, în condiții care vor fi stabilite de către statele membre.</p> <p>Paragraful 5. Se va aplica legislația în vigoare a statelor membre privitoare la salarizare, accesul la securitate socială privind activitățile salarizate sau independente și alte forme de exercitare a profesiei.</p>		Nu existe diferențe	Se aplică Legea salarizării RM		
<p>Art. 27 Accesul la educație</p> <p>1. Statele membre vor asigura accesul la învățământ tuturor minorilor cărora le-a fost acordat statutul de refugiat sau o formă de protecție subsidiară, în condițiile stabilite pentru cetățenii statului respectiv.</p> <p>2. Statele membre vor asigura adulților, cărora le-a fost acordat</p>	<p>Articolul 36. Drepturile refugiaților și beneficiarilor de protecție umanitară</p> <p>(1) Statutul de refugiat, precum și protecția umanitară conferă beneficiarului drepturile prevăzute de legislație pentru cetățenii străini și pentru apatrizi, precum și următoarele drepturi speciale:</p>	Nu existe diferențe			

<p>statutul de refugiat sau o formă de protecție subsidiară, accesul la învățământul primar, la pregătire suplimentară și recalificare, în condițiile stabilite pentru cetățenii unei țări terțe care au drept de ședere în statul membru în cauză.</p> <p>3.Statele membre vor asigura un tratament egal între beneficiarii statutului de refugiat sau ai unei forme de protecție subsidiare și cetățenii lor, în privința procedurilor existente de recunoaștere a diplomelor, a certificatelor de studii și a altor documente, prin care se dovedește o calificare profesională, eliberate în străinătate.</p>	<p>f) de a urma învățământul general obligatoriu în condițiile stabilite de lege pentru cetățenii Republicii Moldova, precum și celelalte forme de învățământ în condițiile stabilite de lege pentru cetățenii străini și apatrizi;</p>	<p>Incompatibil</p>			
<p>Art. 28 Ajutor social 1.Statele membre se vor asigura că beneficiarii statutului de refugiat sau ai unei forme de protecție subsidiare, primesc în statul membru, care le-a acordat statutul, asistența socială necesară, în condițiile stabilite pentru cetățenii aceluși stat.</p>	<p>Articolul 36. Drepturile refugiaților și beneficiarilor de protecție umanitară (1) Statutul de refugiat, precum și protecția umanitară conferă beneficiarului drepturile prevăzute de legislație pentru cetățenii străini și pentru apatrizi, precum și următoarele drepturi speciale: g) familiile cu copiii precum și copiii neînsoțiți beneficiază de toate măsurile de asistență socială acordate, în conformitate cu legislația în vigoare, copiilor cetățeni ai Republicii Moldova; i) de a se bucura, în sistemul asigurării obligatorii de asistență medicală, de aceleași drepturi ca și cetățenii Republicii Moldova, în condițiile stabilite de legislația în vigoare. (3) În cazul în care este lipsit de mijloacele necesare pentru existență, beneficiarul statutului de refugiat sau a</p>	<p>Nu există diferențe</p>			

Примечание [MSOffice1]: Este prevederea care lipsește și la care am insistat să fie introdusă. Dacă îți amintesti este vorba de asistența administrativă acordată de către stat.

<p>2. Prin derogare de la regula generală prevăzută la paragraful 1, statele membre pot limita asistența socială acordată beneficiarilor unei forme de protecție subsidiare, asigurând beneficiile esențiale care vor fi prevăzute la același nivel și în aceleași condiții stabilite pentru cetățenii statului membru în cauză.</p>	<p>protecției umanitare are dreptul la ajutor bănesc în mărimea și în modul stabilite de Guvern. Termenul de acordare a ajutorului bănesc nu va depăși 6 luni și se acordă cu condiția:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) depunerii unei cereri; b) asumării unui angajament de rambursare a sumei primite; c) existenței disponibilităților financiare ale statului. 	<p>Incompatibil</p>	<p>Nu este necesar preluarea în legislația națională din domeniul azilului. Nu este o normă imperativă. Drepturile speciale sunt stabilite de art.36</p>		
<p>Art. 29 Asistența medicală</p> <p>1. Statele membre se vor asigura că beneficiarii statutului de refugiat sau ai unei forme de protecție subsidiare, au acces la asistență medicală, în condițiile stabilite pentru cetățenii statului, care le-a acordat o formă de protecție.</p> <p>2. Prin derogare de la regula generală prevăzută la paragraful 1, statele membre pot limita asistența medicală acordată beneficiarilor unei forme de protecție subsidiare, asigurând beneficiile esențiale care vor fi prevăzute la același nivel și în aceleași condiții stabilite pentru cetățenii statului membru în cauză.</p> <p>3. Statele membre vor asigura asistență medicală necesară,</p>	<p>Articolul 36. Drepturile refugiaților și beneficiarilor de protecție umanitară</p> <p>(1) Statutul de refugiat, precum și protecția umanitară conferă beneficiarului drepturile prevăzute de legislație pentru cetățenii străini și pentru apatrizi, precum și următoarele drepturi speciale:</p> <p>Articolul 70. Garanții privind minorii neînsoțiți.</p>	<p>Nu există diferențe</p> <p>Parțial compatibil</p>	<p>Asistența pentru adulți este garantată doar în limita</p>		

<p>beneficiarilor statutului de refugiat sau ai unei forme de protecție subsidiare, care au nevoi speciale, cum ar fi femei gravide, persoane cu handicap, persoane care au suferit torturi, violuri sau alte forme grave de violență psihică, fizică ori sexuală sau minorii care au fost victime ale unor forme de abuz, neglijență, exploatare, tortură, cruzimi, tratamente inumane și degradante sau care au suferit de pe urma unui conflict armat, în condițiile stabilite pentru cetățenii statului membru, care le-a acordat o formă de protecție.</p>	<p>(2) Autoritățile competente vor asigura accesul la serviciile de reabilitare pentru minorii care au fost victime ale oricărei forme de abuz, neglijență, exploatare, tortură, tratamente inumane sau degradante, ori care au suferit de pe urma conflictelor armate și, la necesitate, asigură o asistență medicală complexă adecvată și o consiliere calificată.</p>		<p>serviciilor incluse în pachetul de asigurare obligatorie.</p>		
<p>Art. 30 Minorii neînsoțiți 1.Statele membre vor lua măsurile necesare, cât mai curând posibil, pentru a asigura reprezentarea minorilor neînsoțiți, cărora le-a fost acordat statutul de refugiat sau o formă de protecție subsidiară, printr-un reprezentat legal, sau atunci când necesar, printr-o organizație responsabilă pentru îngrijirea și protecția minorilor, fie prin altcineva, inclusiv în baza legii sau a dispoziției instanței de judecată. 2.Statele membre se vor asigura că necesitățile minorului sunt îndeplinite la timp, ca urmare a implementării prevederilor prezentei directive, de către tutorele sau reprezentantul legal desemnat. Autoritățile vor efectua periodic evaluări. 3.Statele membre se vor asigura că minorii neînsoțiți vor fi plasați la: (a)rude adulte; sau</p>	<p>Articolul 71. Numirea reprezentantului legal (2) Autoritatea tutelară competentă desemnează, în conformitate cu legislația, un reprezentant care va tutela fiecare solicitant de azil neînsoțit, care nu a împlinit vârsta de 18 ani. (10) Șeful Direcției refugiați va lua măsurile necesare cât mai curând posibil, pentru a asigura reprezentarea minorilor neînsoțiți, cărora le-a fost acordat statutul de refugiat sau protecție umanitară, în conformitate cu legislația în vigoare.</p> <p>Articolul 75. Cazarea minorilor neînsoțiți (1) Autoritățile competente vor asigura ca minorii neînsoțiți să fie plasați: a) la centrele de cazare; b) locuri de cazare potrivite pentru minori; c) într-o altă formă de plasament temporar prevăzută de legislație.</p>	<p>Nu existe diferențe</p>			

<p>(b)la o familie adoptivă; sau (c)centrele de cazare ale minorilor; sau (d)locuri de cazare potrivite pentru minori.</p> <p>În această situație vor fi luate în considerare părerile minorului potrivit vârstei și gradului de maturitate.</p> <p>4.Pe cât posibil, frații nu vor fi despărțiți, luând în considerare interesele majore ale minorului în cauză și, în special, vârsta și gradul de maturitate al acestuia. Schimbările de reședință ale minorilor neînsoțiți vor fi limitate la minim.</p> <p>5.Statele membre, în protejarea intereselor majore ale minorilor neînsoțiți, vor depune toate eforturile pentru a găsi, cât mai curând posibil, membrii de familie ai acestora. În cazurile în care e posibil să existe o amenințare la viața sau integritatea corporală a minorului sau a rudelor sale apropiate, în special când acestea au rămas în țara de origine, colectarea, procesarea și schimbul de informații cu privire la aceste persoane trebuie realizate în condiții de confidențialitate, astfel încât să se evite punerea în pericol a siguranței lor.</p> <p>6.Persoanele care lucrează cu minorii neînsoțiți trebuie să aibă sau să primească pregătirea necesară nevoilor lor.</p>	<p>(2) În această situație vor fi luate în considerare părerile minorului potrivit vârstei și gradului de maturitate.</p> <p>(3) Pe cât posibil, frații nu vor fi despărțiți, luând în considerare interesele ale minorului în cauză și, în special, vârsta și gradul de maturitate al acestuia. Schimbările de reședință ale minorilor neînsoțiți vor fi limitate la minim.</p> <p>Articolul 70. Garanții privind minorii neînsoțiți.</p> <p>(4) Respectând principiul interesului superior al copilului, luând în considerație opinia minorului neînsoțit în raport cu vârsta și cu gradul de maturitate a acestuia, autoritățile competente vor iniția cât mai curând posibil efectuarea diferitor acțiuni în vederea depistării membrilor familiei.</p> <p>Articolul 14. Confidențialitatea</p> <p>(1) Toate datele și informațiile referitoare la cererea de azil sunt confidențiale.</p> <p>(2) Obligația privind respectarea confidențialității revine tuturor autorităților, organizațiilor, care desfășoară activități în domeniul azilului, terțelor persoane implicate în procedura de azil sau care accidental intră în posesia unor astfel de date.</p> <p>Articolul 70. Garanții privind minorii neînsoțiți.</p> <p>(5) Funcționarii care lucrează cu minorii neînsoțiți au o pregătire necesară necesităților minorilor.</p>				
---	--	--	--	--	--

<p>Art. 31 Accesul la cazare Statele membre se vor asigura că beneficiarii statutului de refugiat sau ai unei forme de protecție subsidiare au acces la cazare, în aceleași condiții prevăzute pentru cetățenii unei țări terțe, care au drept de ședere în statul membru respectiv.</p>	<p>Articolul 36. Drepturile refugiaților și beneficiarilor de protecție umanitară (1) Statutul de refugiat, precum și protecția umanitară conferă beneficiarului drepturile prevăzute de legislație pentru cetățenii străini și pentru apatrizi, precum și următoarele drepturi speciale: n) de a participa, la cerere, la programe de integrare. m) de a fi cazate în centre de cazare persoanele social-vulnerabile, pe o perioadă determinată;</p>	Pațial compatibil	Dreptul la locuință a străinilor este relegendat de legislația locativă în vigoare.		
<p>Art. 32 Libertatea de circulație în interiorul statului membru Statele membre vor permite libertatea de circulație pe teritoriul lor, beneficiarilor statutului de refugiat sau ai unei forme de protecție subsidiare, în aceleași condiții și restricții prevăzute pentru cetățenii unei țări terțe, care au drept de ședere în statele membre.</p>	<p>Articolul 36. Drepturile refugiaților și beneficiarilor de protecție umanitară (1) Statutul de refugiat, precum și protecția umanitară conferă beneficiarului drepturile prevăzute de legislație pentru cetățenii străini și pentru apatrizi, precum și următoarele drepturi speciale: c) de a alege locul de reședință și de a circula liber în condițiile stabilite de legislația pentru străini;</p>	Nu există diferențe			
<p>Art. 33 Accesul la facilitățile de integrare 1.În scopul integrării refugiaților în societate, statele membre vor prevedea dispoziții privind programele de integrare, pe care le consideră adecvate sau vor crea condițiile care să garanteze accesul la asemenea programe. 2.Statele membre vor acorda beneficiarilor unei forme de protecție subsidiare accesul la programele de integrare.</p>	<p>Articol 17. Integrarea Organele centrale de specialitate ale administrației publice și autoritățile administrației publice locale își vor da concursul la elaborarea și implementarea programelor de integrare pentru persoanele cărora le-a fost acordată o formă de protecție. Articolul 36. Drepturile refugiaților și beneficiarilor de protecție umanitară (1) Statutul de refugiat, precum și protecția umanitară conferă</p>	Nu există diferențe			

	beneficiarului drepturile prevăzute de legislație pentru cetățenii străini și pentru apatrizi, precum și următoarele drepturi speciale: n) de a participa, la cerere, la programe de integrare.				
Art. 34 Repatrierea Statele membre pot asigura asistență beneficiarilor statutului de refugiat sau ai unei forme de protecție subsidiare, care doresc să se repatrieze.	Articolul 41. Repatrierea voluntară (1) Repatrierea voluntară este reîntoarcerea benevolă a refugiatului în țara sa de origine. (2) La realizarea repatrierii voluntare, șeful Direcției refugiați va asigura respectarea următoarelor condiții: a) repatrierea să aibă caracter voluntar și asupra refugiatului să nu se exercite nici un fel de presiuni din partea autorităților; b) voința refugiaților de a se repatria să fie exprimată în scris; c) la dispoziția refugiaților să fie pusă toată informația disponibilă privitor la țara lor de origine, să li se comunice garanțiile oferite de aceasta și condițiile de acolo, pentru a facilita luarea deciziei de repatriere; d) să se verifice asigurarea refugiaților ce se repatriază cu documente de călătorie și cu alte acte necesare, pentru a li se facilita repatrierea; e) în caz de necesitate sau în cadrul programelor de repatriere voluntară, să se ia toate măsurile pentru a se asigura că garanțiile oficiale oferite de țările de origine privind siguranța reîntoarcerii refugiaților vor fi respectate în întregime și repatrierea lor va avea loc în siguranță și fără lezarea demnității lor.	Nu există diferențe			
Art. 35 Cooperarea Statele membre vor numi un punct			Nu este necesar preluarea în legislația națională din		

<p>național de contact, a cărui adresă va fi comunicată Comisiei, care la rândul ei o va comunica statelor membre. Statele membre, împreună cu Comisia, vor lua măsurile adecvate în vederea cooperării directe și a schimbului de informații dintre autoritățile competente.</p>			<p>domeniul azilului. dispoziția în cauză se referă la relația Statelor Membre cu Comisia.</p>		
<p>Art. 36 Personalul Statele membre se vor asigura că autoritățile și alte organizații, care aplică această Directivă, au primit pregătirea necesară și sunt legate de principiul confidențialității, potrivit definiției date în legislația națională, în privința oricăror informații pe care le-ar obține pe parcursul îndeplinirii obligațiilor de serviciu.</p>	<p>Articolul 59. Autoritățile competente în soluționarea cererilor de azil (1) Unica autoritate administrativă competentă în examinarea și soluționarea cererilor de azil este Direcția refugiați. Articolul 7. Consilierul de eligibilitate (1) Consilierul de eligibilitate este funcționarul Direcției refugiați, atribuțiile cărui sunt aprobate de către directorul Biroului migrație și azil. Articolul 63. Procedura de examinare a cererii de azil (1) Examinarea cererii de azil se efectuează în cadrul procedurii de acordare a unei forme de protecție în conformitate cu principiile și garanțiile procedurale prevăzute de prezenta lege. Articolul 14. Confidențialitatea (1) Toate datele și informațiile referitoare la cererea de azil sunt confidențiale. (2) Obligația privind respectarea confidențialității revine tuturor autorităților, organizațiilor, care desfășoară activități în domeniul azilului, terțelor persoane implicate în procedura de azil sau care accidental intră în posesia unor astfel de date.</p>	<p>Nu există diferențe</p>			
<p>Art. 37 Rapoarte</p>			<p>Nu este necesar preluarea în</p>		

<p>1.Până la data de 10 aprilie 2008, Comisia va raporta Parlamentului European și Consiliului cu privire la modul de aplicare a prezentei Directive în statele membre și va propune amendamentele necesare. Aceste propuneri de amendamente trebuie făcute cu prioritate în privința art.15, 26 și 33. Statele membre vor trimite Comisiei toate informațiile necesare pentru întocmirea raportului până la data de 10 octombrie 2007.</p> <p>2.După prezentarea raportului, Comisia va raporta Parlamentului European și Consiliului cu privire la modul de aplicare a prezentei Directive în statele membre cel puțin o dată la 5 ani.</p>			<p>legislația națională din domeniul azilului. Se referă doar la statele membre</p>		
<p>Art. 38 Transpunerea</p> <p>1.Statele membre trebuie să aibă în vigoare legi, regulamente și prevederi administrative, necesare pentru respectarea prezentei Directive până la data de 10 octombrie 2006. Ele vor trebui să informeze Comisia cu privire la acestea. Atunci când statele membre adoptă aceste prevederi, ele vor conține o referință la Directivă sau vor fi însoțite de o asemenea referință la data publicării oficiale. Statele membre stabilesc cum se va face referința.</p> <p>2.Statele membre vor comunica Comisiei textul prevederilor din legislația națională, pe care le-au adoptat în domeniul acoperit de prezenta Directivă.</p>			<p>Nu este necesar preluarea în legislația națională din domeniul azilului. Se referă doar la statele membre</p>		
<p>Art. 39 Intrarea în vigoare Această Directivă va intra în vigoare</p>			<p>Nu este necesar preluarea în legislația națională din</p>		

în a douăzecea zi de la data publicării în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.			domeniul azilului. Se referă și la procedurile UE privind intrarea în vigoare a actelor normative.		
Art. 40 Adresări Această Directivă este adresată statelor membre conform Tratatului de instituire a Uniunii Europene.			Nu este necesar preluarea în legislația națională din domeniul azilului. Se referă doar la statele membre		
1. Titlul actului comunitar, subiectul reglementat și scopul acestuia					
Directiva Consiliului 2003/86/CE din 22 septembrie 2003 privind dreptul la reunificarea familiei - (CELEX32003L0086)/ Council Directive 2003/86/EC of 22 September 2003 on the right to family reunification					
Prezenta directivă are ca obiectiv stabilirea condițiilor în care se exercită dreptul la reîntregirea familiei pe care îl au resortisanții țărilor terțe care au reședința în mod legal pe teritoriul statelor membre.					
2. Titlul actului normativ național, subiectul reglementat și scopul acestuia					
Legea privind azilul în Republica Moldova.					
Obiectul de reglementare a proiectului de lege nominalizat îl constituie statutul juridic al străinilor care solicită o formă de protecție în Republica Moldova, statutul juridic al beneficiarilor unei forme de protecție în Republica Moldova, procedura de acordare, încetare și anulare a unei forme de protecție în Republica Moldova. Legea privind azilul va institui un cadru legal necesar pentru funcționarea eficientă a sistemului de azil din Republica Moldova, respectând atât dispozițiile legislației comunitare, cât și cele internaționale din domeniu.					
3. Gradul de compatibilitate					
9. Gradul de compatibilitate Proiectul legii este compatibil cu directivele reieșind din:					
<ul style="list-style-type: none"> - situația social-economică a statului; - practica existentă în domeniu; - Republica Moldova nu are calitate de stat membru precum și nici de stat candidat pentru a fi obligată să preia în totalitate dispozițiile prezentei Directive. 					

Parțial compatibil - proiectul soluției normative este în conformitate cu principiile relevante ce decurg din conținutul legislației comunitare primare					
4. Prevederile și cerințele reglementărilor comunitare (articolul, paragraful)	5. Prevederile actului normativ național (capitolul, articolul, subparagraful, punctul etc.)	6. Diferențe	7. Motivele ce explică faptul că proiectul este parțial compatibil sau incompatibil	8. Instițuția responsabilă	9. Termenul - limită de asigurare a compatibilității complete a actului național
<p>Art. 1 Scopul prezentei directive este de a stabili condițiile pentru exercitarea dreptului la reîntregire familială de către cetățeni din țări terțe cu ședere legală pe teritoriul statelor membre.</p>		Nu există diferențe	Prevederile din Directivă au fost preluate în tot textul legii.	<p>Biroul migrație și azil - Direcția refugiați (Ministerul Afacerilor Interne) – în continuare BMA</p> <p>De asemenea a se vedea articolele din proiectul legii 4, 56 și 59 – se referă la toate compartimentele din prezentul tabel.</p>	Proiectul legii a introdus toate prevederile compatibile pentru Republica Moldova și acestea vor intra în vigoare după adoptarea legii – se referă la toate compartimentele din prezentul document.
<p>Art. 2 În sensul prezentei directive: a) „cetățean dintr-o țară terță” este orice persoană care nu este cetățean al Uniunii în sensul art. 17 alin.1 din Tratat. b) „refugiat” este orice cetățean dintr-o țară terță sau apatrid care beneficiază</p>	<p>Art. 3. Noțiuni de bază În sensul prezentei legi se definesc următoarele noțiuni: azil - instituție juridică prin intermediul căreia statul oferă străinului protecție, acordându-i statut de refugiat, azil politic, protecție umanitară sau</p>	Nu există diferențe			

<p>de statutul de refugiat în sensul Convenției de la Geneva privind statutul refugiaților din 28 iulie 1951, modificată prin Protocolul semnat la New York pe 31 ianuarie 1967</p> <p>c) „sponsor” este un cetățean dintr-o țară terță cu ședere legală pe teritoriul unui stat membru care depune cerere sau membrii familiei căruia depun cerere pentru reîntregire familială cu acesta.</p> <p>d) „reîntregire familială” intrarea sau șederea pe teritoriul unui stat membru al unui membru al familiei unui cetățean dintr-o țară terță cu ședere legală pe teritoriul statului membru respectiv în scopul păstrării unității familiei indiferent dacă relația de familie a fost stabilită înainte sau după intrarea persoanei cu ședere legală pe teritoriul statului membru.</p> <p>e) „permis de ședere” este autorizația eliberată de autoritățile statului membru permițând cetățeanului dintr-o țară terță să aibă ședere legală pe teritoriul acestuia în conformitate cu prevederile art. 1 alin. 2 lit. A din Regulamentul Consiliului (CE) nr. 1030/2002 din 13 iunie 2002 stabilind un format comun pentru permisele de ședere pentru cetățenii țărilor terțe.</p> <p>f) „minor neînsoțit” este cetățeanul dintr-o țară terță sau apatridul care nu a împlinit vârsta de optsprezece ani și care a ajuns pe teritoriul statului membru neînsoțit de un adult în îngrijirea căruia se află prin lege sau tradiție și doar dacă nu sunt luați în îngrijire de o astfel de persoană sau</p>	<p>temporară;</p> <p>străin – cetățean străin (cu una sau mai multe cetățenii) sau persoană fără cetățenie (apatrid);</p> <p>solicitant (solicitant de azil) - străinul care și-a manifestat de voință, exprimată în scris sau oral, în fața autorităților competente să primească cererea de azil, din care să rezulte cu certitudine că solicită o formă de protecție pe teritoriul Republicii Moldova, în privința căruia nu a fost adoptată o decizie irevocabilă;</p> <p>cererea de azil – este cererea făcută de către un străin în vederea obținerii unei forme de protecție în sensul prezentei legi;</p> <p>țară de origine - țara (țări) al cărei (ale căror) cetățean este străinul; în cazul apatridului - țara în care acesta își are reședința obișnuită;</p> <p>reședință obișnuită - sub noțiunea de "reședință" se va înțelege locul de reședință legal și obișnuit;</p> <p>refugiat – străinul, care în urma unei temeri bine întemeiate de a fi persecutat pe motive de rasă, religie, naționalitate, apartenență la un anumit grup social sau opinie politică, se află în afara țării a cărei cetățenie o are și care nu poate sau, datorită acestei temeri, nu dorește să se pună sub protecția acestei țări; sau care, nevrind nici o cetățenie și găsindu-se în</p>				
---	--	--	--	--	--

<p>minori care sunt părăsiți după intrarea pe teritoriul statului membru.</p>	<p>afara țării în care își avea reședința obișnuită, ca urmare a unor astfel de evenimente, nu poate sau, datorită respectivei temeri, nu dorește să se reîntoarcă;</p> <p>statut de refugiat – forma de protecție recunoscută străinului care îndeplinește condițiile prevăzute în Convenția privind statutul refugiaților adoptată la 28 iulie 1951, în continuare Convenția de la Geneva, precum și la Protocolul privind statutul refugiaților din 31 ianuarie 1967 la care Republica Moldova a aderat prin Legea nr. 677-XV din 23.11.2001 pentru aderarea Republicii Moldova la Convenția privind statutul refugiaților, precum și la Protocolul privind statutul refugiaților;</p> <p>protecția umanitară - protecție acordată persoanelor ce nu corespund criteriilor de acordare a statutului de refugiat potrivit Convenției din 28 iulie 1951 și Protocolului din 31 ianuarie 1967, dar care au nevoie de protecție internațională;</p> <p>membri de familie – soția (soțul), copii până la vârsta de 18 ani necăsătoriți, aflați la întreținerea acestora indiferent dacă sunt din căsătorie sau din afara căsătoriei sau adoptați potrivit legii naționale din țara de origine, precum și părinții soților care locuiesc împreună cu ei;</p> <p>minor neînsoțit - străinul, cu vârsta sub 18 ani, care a venit în Republica</p>				
---	--	--	--	--	--

	Moldova neînsoțit de părinți sau reprezentant legal sau care nu se află în îngrijirea unei alte persoane potrivit legii, precum și minorul care a rămas neînsoțit după ce a intrat pe teritoriul Republicii Moldova;				
<p>Art. 3</p> <p>1. Prezentă directivă se aplică în cazul în care sponsorul deține un permis de ședere eliberat de un stat membru pentru o perioadă de valabilitate de un an sau mai mult și pentru care există motive întemeiate să se considere că va obține drept de ședere permanentă, dacă membrii familiei sunt cetățeni ai unei țări terțe indiferent de statut.</p> <p>2. Prezentă directivă nu se aplică în cazul în care sponsorul:</p> <p>a) a depus cerere pentru recunoașterea statutului de refugiat și a cărui cerere nu a primit o decizie finală</p> <p>b) are drept de ședere pe teritoriul unui stat membru pe baza unei protecții temporare sau a depus cerere pentru obținerea dreptului de ședere pe aceste motive și se află în așteptarea unei decizii privind propriul statut</p> <p>c) are drept de ședere pe teritoriul unui stat membru pe baza unei forme subsidiare de protecție în conformitate cu angajamentele internaționale, legislația internă sau practica statului membru sau a</p>	<p>Articolul 78. Reunificarea familiei</p> <p>(3) Procedura de reunificare a familiei va fi aplicabilă în cazul în care refugiatul sau beneficiarul de protecție umanitară deține un document valabil, pentru care există motive întemeiate să se considere că acesta va fi prelungit.</p> <p>Articolul 78. Reunificarea familiei</p> <p>(1) Refugiatul sau beneficiarul de protecție umanitară poate solicita reunificarea familiei pe teritoriul Republicii Moldova, argumentând prin declarații semnate de el, că membrii familiei lui nu cad sub clauzele de excludere.</p> <p>(2) Procedura de reunificare nu va fi inițiată în privința străinului care nu are o decizie irevocabilă cu privire la cererea sa.</p>	Nu există diferențe			

<p>depus cerere pentru obținerea dreptului de ședere pe baza acestor motive și se află în așteptarea unei decizii privind propriul statut</p> <p>3.Prezenta directivă nu se aplică membrilor familiei cetățenilor Uniunii.</p> <p>4.Prezenta directivă nu aduce atingere dispozițiilor mai favorabile din:</p> <p>a)acorduri bilaterale si multilaterale între Comunitate sau Comunitate si statele membre, pe de o parte și țări terțe pe de altă parte</p> <p>b)Carta Socială Europeană din 18 octombrie 1961, Carta Socială Europeană modificată din 3 mai 1987 și Convenția Europeană privind statutul juridic la lucrătorilor migranți din 24 noiembrie 1977.</p> <p>5.Prezenta directivă nu împiedică posibilitatea ca statele membre să adopte sau să mențină dispoziții mai favorabile.</p>			<p>Prezenta dispoziției nu poate fi aplicată Republicii Molodva deoarece se referă în exclusivitate statelor membre.</p>		
<p>Art. 4</p> <p>1.Statele membre autorizează intrarea și șederea următorilor membri ai familiei în sensul prezentei directive și în conformitate cu respectarea condițiilor stipulate în Capitolul IV, ca și în art. 16:</p> <p>a)soția sponsorului</p> <p>b)copilul minor al sponsorului si al soțului / soției, inclusiv copii adoptați în conformitate cu o decizie luată de autoritatea competentă din statul membru respectiv sau o decizie care se aplică în mod</p>	<p>Articolul 79. Cererile de reunificare a familiei</p> <p>(1) Cererea se depune de către refugiat sau beneficiarul de protecție umanitară la Direcția refugiați, în numele următorilor membri de familie aflați în afara teritoriului Republicii Moldova:</p> <p>a) soțul (sau soția); și/sau</p> <p>b) copilul minor, indiferent dacă este din căsătorie sau din afara căsătoriei sau adoptat potrivit legii naționale din țara de origine;</p> <p>(2) Căsătoria refugiatului sau a</p>	<p>Nu existe diferențe</p>			

<p>automat datorită angajamentelor internaționale ale statului membru sau care trebuie recunoscută în conformitate cu angajamentele internaționale</p> <p>c)copiii minori inclusiv copii adoptați ai sponsorului în cazul în care sponsorul deține custodia și copii depind de acesta. Statele membre pot autoriza reîntregirea pentru un copil pentru care există custodie comună cu condiția ca cealaltă parte care deține custodia să-și fi dat acordul</p> <p>d)copiii minori inclusiv copii adoptați ai soțului/soției în cazul în care soțul/soția deține custodia iar copilul depinde de părinte. Statele membre pot autoriza reîntregirea pentru copii care se află în custodie comună cu condiția ca cealaltă parte să-și fi dat acordul. Copilul minor la care se face trimitere în prezentul articol nu trebuie să depășească vârsta majoratului stabilită prin lege în statul membru respectiv și nu trebuie să fie căsătorit. Prin derogare, în cazul în care un copil a depășit vârsta de 12 ani și ajunge independent de restul familiei, statul membru poate, înainte de a acorda dreptul de intrare și ședere conform prezentei directive, să verifice dacă acesta îndeplinește condițiile pentru integrare stipulate în legislația internă la data implementării prezentei directive.</p> <p>2.Prin lege sau reglementări, statele</p>	<p>beneficiarului de protecție umanitară trebuie să fi fost încheiată înainte de intrarea pe teritoriul Republicii Moldova.</p> <p>Articolul 78. Reunificarea familiei</p> <p>(1) Refugiatul sau beneficiarul de protecție umanitară poate solicita reunificarea familiei pe teritoriul Republicii Moldova, argumentând prin declarații semnate de el, că membrii familiei lui nu cad sub clauzele de excludere.</p> <p>(2) Procedura de reunificare nu va fi inițiată în privința străinului care nu are o decizie irevocabilă cu privire la cererea sa.</p> <p>(3) Procedura de reunificare a familiei va fi aplicabilă în cazul în care refugiatul sau beneficiarul de protecție umanitară deține un document valabil, pentru care există motive întemeiate să se considere că acesta va fi prelungit.</p>				
--	--	--	--	--	--

<p>membre pot permite intrarea și șederea următorilor membrii ai familiei în conformitate cu prezenta directivă și prin respectarea condițiilor stipulate în Capitolul IV:</p> <p>a) rude de gradul întâi ale sponsorului sau soțului/soției în linie directă de ascendență în cazul în care nu se pot întreține singuri din motive obiective, datorită stării de sănătate</p> <p>b) copiii adulți necăsătoriți ai sponsorului sau soțului/soției în linie directă de ascendență în cazul în care nu se pot întreține singuri din motive obiective, datorită stării de sănătate</p> <p>3. Prin lege sau reglementări, în sensul prezentei directive și prin respectarea condițiilor stipulate în Capitolul IV, statele membre pot permite intrarea și șederea partenerului necăsătorit, cetățean al unei țări terțe, cu care sponsorul a stabilit o relație de lungă durată, stabilă sau unui cetățean al unei țări terțe aflat într-o relație înregistrată cu sponsorul în conformitate cu art. 5 alin. 2 și copilului minor necăsătorit, inclusiv copii adoptați ca și copiii adulți necăsătoriți care nu se pot întreține din motive obiective din cauza stării de sănătate ai acestor persoane.</p> <p>Statele membre pot hotărî ca partenerii înregistrați să fie tratați în mod egal ca soț-soție în ceea ce privește reîntregirea familială.</p>		<p>Nu a fost preluată în proiectul legii.</p>	<p>Nu este necesar ă preluarea în legislația națională din domeniul azilului. Norma nu are caracter imperativ.</p> <p>Nu este necesar ă preluarea în legislația națională din domeniul azilului. Norma nu are caracter imperativ.</p> <p>Nu este în conformitate cu prevederile Codului Familiei al Republicii Moldova</p>		
---	--	---	---	--	--

<p>4.În cazul căsătoriei poligame, în cadrul căreia sponsorul are deja o soție care locuiește împreună cu acesta pe teritoriul statului membru, statul membru respectiv nu va autoriza reîntregirea familială pentru o altă soție. Prin derogare de la alin. 1 lit. C, statele membre pot limita reîntregirea familială a copiilor minori ai unei alte soții și ai sponsorului.</p> <p>5.Pentru a asigura o mai bună integrare și a preveni căsătoria impusă, statele membre pot solicita sponsorului și soțului/soției acestuia o limită de vârstă minimă și o limită maximă de 21 ani, înainte ca soția – soțul să i se poată alătura.</p> <p>6.Prin derogare, statele membre pot solicita ca cererea pentru reîntregire familială a copiilor minori să fie depusă înaintea vârstei de 15 ani, conform prevederilor legislației în vigoare la data implementării prezentei directive. În cazul în care cererea este depusă după împlinirea vârstei de 15 ani, statele membre care hotărăsc aplicarea acestei derogări, permit intrarea și șederea acestor copii pentru alte motive decât reîntregirea familială.</p>		<p>Nu a fost preluată în proiectul legii.</p> <p>Nu a fost preluată în proiectul legii.</p>	<p>Căsătoria poligamă nu este recunoscută de Codul Familiei al RM.</p> <p>Nu este conformă prevederilor Convenției cu privire la Drepturile Copilului, Legii cu privire la protecția copilului și Codului Familiei care reglementează noțiunea de minor.</p>		
<p>Art. 5 1.Statele membre stabilesc dacă, în vederea exercitării dreptului la reîntregire familială se depune o cerere de intrare și ședere, fie de către</p>	<p>Articolul 79. Cererile de azil Cererea se depune de către refugiat sau beneficiarul de protecție umanitară la Direcția refugiați, în numele următorilor</p>				

<p>sponsor, fie de membrul sau membrii familiei, la autoritățile competente ale statului membru respectiv.</p> <p>2.Cererea va fi însoțită de documente care să ateste relația de familie și respectarea condițiilor stipulate la art. 4 și 6 și, dacă este cazul, Art. 7 și 8, ca și copii legalizate ale documentelor de călătorie ale membrului / membrilor familiei. Dacă este cazul, pentru a obține dovezi privind existența legăturilor familiale, statele membre pot desfășura interviuri cu sponsorul și membrii familiei și pot conduce cercetări dacă acestea sunt considerate necesare. Odată cu examinarea cererii privind partenerul necăsătorit al sponsorului, statele membre vor considera, ca dovadă a relației de familie, factori precum un copil al ambelor persoane, coabitarea anterioară, înregistrarea legăturii și orice alte dovezi întemeiate.</p> <p>3.Cererea trebuie depusă și procesată atunci când membrii familiei locuiesc în afara teritoriului statului membru în care locuiește sponsorul. Prin derogare, un stat membru poate, în circumstanțe corespunzătoare, să accepte depunerea unei cereri după ce membrii familiei se află deja pe teritoriul acestuia.</p> <p>4.Autoritățile competente ale statului</p>	<p>membri de familie aflați în afara teritoriului Republicii Moldova</p> <p>Articolul 79. Cererile de azil</p> <p>(3) Cererea va fi însoțită de documente care atestă relația de familie.</p> <p>(4) Dacă este cazul, pentru a obține dovezi privind existența legăturilor familiale, Direcția refugiați poate:</p> <p>a) desfășura interviuri cu refugiatul sau beneficiarul de protecție umanitară;</p> <p>b) efectua alte investigații considerate necesare.</p> <p>Articolul 80. Decizia privind acordarea permisiunii pentru reunificarea familiei</p> <p>(1) Decizia privind acordarea permisiunii pentru reunificarea familiei se emite de către șeful Direcției refugiați.</p> <p>(2) Ministerul Afacerilor Externe și Integrării Europene, misiunile diplomatice sau oficiile consulare ale Republicii Moldova acordă vize membrilor familiei refugiatului sau a beneficiarului de protecție umanitară, după ce a fost acordată permisiunea prevăzută în alin. (1), la solicitarea Biroului migrație și azil.</p> <p>(1) După intrarea pe</p>				
---	--	--	--	--	--

<p>membru informează în scris persoana care a depus cererea cu privire la decizia luată, în cel mai scurt timp posibil și nu mai târziu de nouă luni de la data la care a fost depusă cererea. În situații excepționale legate de caracterul complex al procesării cererilor, limita de timp la care se face trimitere în primul subparagraf poate fi prelungită. Trebuie întocmite motive pentru luarea unei decizii negative. Consecințele neluării nici unei decizii până la expirarea termenului stipulat în primul subparagraf trebuie stabilite prin legislația națională a statului membru respectiv.</p> <p>În procesarea unei cereri, statul membru trebuie să ia în considerare interesul superior al copilului.</p>	<p>teritoriul Republicii Moldova a membrilor de familie, în cazul în care există acordul acestora cu privire la cererea de azil, examinarea acestora va fi efectuată conform prevederilor prezentei legi.</p> <p>(3) După intrarea pe teritoriul Republicii Moldova a membrilor de familie, în cazul în care există acordul acestora cu privire la cererea de azil, examinarea acestora va fi efectuată conform prevederilor prezentei legi.</p> <p>(5) După examinarea cererii va fi emisă o decizie în cel mai scurt timp posibil, dar nu mai târziu de nouă luni de la data la care a fost depusă cererea. În situații excepționale legate de caracterul complex al procesării cererilor, limita de timp poate fi prelungită.</p> <p>(6) În cazul în care nu se va lua nici o decizie până la expirarea termenului de nouă luni, persoana va fi:</p> <p>a) informată în scris despre întârziere;</p> <p>b) informată, la cerere, despre termenul în care se preconizează emiterea unei decizii cu privire la cererea sa.</p> <p>Articolul 81. Reunificarea familiei în cazul minorilor neînsoțiți</p> <p>(1) Reunificarea familială în cazul minorilor neînsoțiți refugiați sau beneficiari ai protecției umanitare se face în funcție de interesul superior al copilului.</p>				
<p>Art. 6</p> <p>1. Statele membre pot respinge o cerere de intrare și ședere a membrilor familiei pe motive de politică publică, siguranță publică sau sănătate publică.</p>			<p>Nu necesită preluarea în proiectul legii deoarece nu este o dispoziție imperativă.</p>		

<p>2. Statele membre pot retrage sau refuza prelungirea permisului de ședere a membrului familiei pe motive de politică publică, siguranță publică sau sănătate publică. Pentru luarea deciziei corespunzătoare, statul membru ia în considerare, pe lângă art. 17, gravitatea tipului de atingere adusă politicii publice sau siguranței publice comisă de membrul familiei sau pericolele care pot fi reprezentate de o astfel de persoană.</p> <p>3. Prolungirea permisului de ședere nu poate fi retrasă și autoritatea competentă a statului membru respectiv nu poate ordona îndepărtarea de pe teritoriu doar pe motiv de boală sau dizabilitate suferită după eliberarea permisului de ședere.</p>					
<p>Art. 7</p> <p>1. În momentul depunerii cererii de reîntregire familială, statul membru respectiv poate solicita persoanei care depune cererea să ofere dovezi privind faptul că sponsorul:</p> <p>a) deține o locuință considerată normală pentru o familie similară locuind în aceeași regiune și că respectă standardele generale de sănătate și siguranță în vigoare în statul membru respectiv</p> <p>b) deține asigurare de sănătate acoperind toate riscurile acoperite în mod normal pentru proprii cetățeni ai statului membru pentru propria persoană și membrii familiei</p> <p>c) resurse stabile obținute în mod regulat, suficiente pentru a se întreține</p>			<p>Nu necesită preluarea în proiectul legii deoarece nu este o dispoziție imperativă.</p>		

<p>pe sine și membrii familiei, fără a recurge la sistemul de asistență socială din statul membru respectiv. Statele membre evaluează aceste resurse din perspectiva naturii acestora și obținerii acestora în mod regulat și iau în considerare nivelul salariului minim pe economie și al pensiilor ca și numărul membrilor familiei.</p> <p>Statele membre pot solicita cetățenilor din țări terțe să respecte măsurile privind integrarea, în conformitate cu legislația națională. În ceea ce privește refugiații și/sau membrii familiilor refugiaților la care se face trimitere la art. 12, măsurile privind integrarea la care se face trimitere în primul subparagraf pot fi aplicate doar o singură dată în cazul în care persoanele respective au primit dreptul la reîntregire familială.</p>					
<p>Art. 8</p> <p>Statele membre pot solicita ca sponsorul să fi avut ședere legală pe teritoriul propriu pe o perioadă care să nu depășească doi ani înainte ca membrii familiei să i se poată alătura. Prin derogare, atunci când legislația unui stat membru privind reîntregirea familială în vigoare la data adoptării prezentei directive ia în considerare capacitatea de primire, statul membru poate stabili o perioadă de așteptare care să nu depășească trei ani între intervalul depunerii cererii pentru reîntregire familială și eliberarea unui permis de ședere pentru membrii familiei.</p>			<p>Nu necesită preluarea în proiectul legii deoarece nu este o dispoziție imperativă.</p>		

<p>Art. 9</p> <p>1. Prezentul capitol se aplică reîntregirii familiei refugiaților recunoscuți de către statele membre.</p> <p>2. Statele membre pot limita aplicarea prezentului capitol la refugiații ai căror legături de familie durează dinaintea intrării lor pe teritoriul statului respectiv.</p> <p>3. Prezentul capitol nu aduce atingere nici unei reguli privind acordarea statutului de refugiat membrilor familiei.</p>	<p>Articolul 79. Cererile de azil</p> <p>(2) Căsătoria refugiatului sau a beneficiarului de protecție umanitară trebuie să fi fost încheiată înainte de intrarea pe teritoriul Republicii Moldova.</p>	<p>Nu există diferență</p>			
<p>Art. 10</p> <p>1. Articolul 4 se aplică definiției membrilor familiei cu excepția faptului că al treilea subparagraf al alin 1 nu se aplică copiilor refugiaților.</p> <p>2. Statele membre pot permite</p>	<p>Articolul 78. Reunificarea familiei</p> <p>(1) Refugiatul sau beneficiarul de protecție umanitară poate solicita reunificarea familiei pe teritoriul Republicii Moldova, argumentînd prin declarații semnate de el, că membrii familiei lui nu cad sub clauzele de excludere.</p> <p>Articolul 79. Cererile de azil</p> <p>(2) Cererea se depune de către refugiat sau beneficiarul de protecție umanitară la Direcția refugiați, în numele următorilor membri de familie aflați în afara teritoriului Republicii Moldova:</p> <p>c) soțul (sau soția); și/sau</p> <p>d) copilul minor, indiferent dacă este din căsătorie sau din afara căsătoriei sau adoptat potrivit legii naționale din țara de origine;</p> <p>(2) Căsătoria refugiatului sau a beneficiarului de protecție umanitară trebuie să fi fost încheiată înainte de intrarea pe teritoriul Republicii Moldova.</p>	<p>Nu există diferență</p> <p>Nu a fost</p>	<p>Nu este necesară preluarea</p>		

<p>reîntregirea familială pentru alți membri ai familiei la care nu se face trimitere la art. 4, dacă aceștia depind de refugiat.</p> <p>3.În cazul în care refugiatul este minor neînsoțit, statele membre:</p> <p>a)permit intrarea și șederea în scopul reîntregirii familiale a rudelor de gradul întâi în linie ascendentă directă fără aplicarea condițiilor stipulate în art. 4 alin. 2 lit. a.</p> <p>b)pot permite intrarea și șederea în scopul reîntregirii familiale pentru tutorele legal sau orice alt membru al familiei în cazul în care refugiatul nu are rude în linie directă ascendentă sau aceste rude nu pot fi identificate.</p>	<p>Articolul 81. Reunificarea familiei în cazul minorilor neînsoțiți</p> <p>(1) Reunificarea familială în cazul minorilor neînsoțiți refugiați sau beneficiari ai protecției umanitare se face în funcție de interesul superior al copilului.</p> <p>(2) Direcția refugiați va iniția procedura de reunificare a familiei din oficiu. Atunci când procedura de reunificare a familiei este inițiată din oficiu, se cere acordul reprezentantului legal sau, după caz, și al minorului neînsoțit. În toate cazurile se va ține cont de opinia minorului neînsoțit și i se va acorda importanța cuvenită.</p> <p>(3) În cazul în care a fost depistată familia minorului neînsoțit, Direcția refugiați analizează posibilitatea și condițiile de realizare a reunificării și emite o decizie motivată în acest sens, care poate fi atacată pe calea contenciosului administrativ fără respectarea procedurii prealabile.</p>	preluat	în legislația națională în domeniul azilului. Nu este o normă imperativă.		
<p>Art. 11</p> <p>1.Art. 5 se aplică pentru depunerea și procesarea cererii, incluse la alin. 2 al prezentului articol.</p>	<p>Articolul 78. Reunificarea familiei</p> <p>(1) Refugiatul sau beneficiarul de protecție umanitară poate solicita reunificarea familiei pe teritoriul Republicii Moldova, argumentînd prin declarații semnate de el, că membrii familiei lui nu cad sub clauzele de excludere.</p> <p>Articolul 79. Cererile de azil</p> <p>(3) Cererea se depune de către refugiat sau beneficiarul de protecție umanitară la Direcția refugiați, în numele următorilor membri de familie aflați în</p>	Nu există diferențe			

<p>2. În cazul în care un refugiat nu poate oferi dovezi documentare oficiale privind relația familială, statele membre iau în considerare alte dovezi privind existența acestui tip de legături familiale, dovezi care sunt evaluate conform legilor naționale. Decizia de respingere a cererii nu poate avea ca motiv doar lipsa dovezilor documentare.</p>	<p>afara teritoriului Republicii Moldova: e) soțul (sau soția); și/sau f) copilul minor, indiferent dacă este din căsătorie sau din afara căsătoriei sau adoptat potrivit legii naționale din țara de origine; (2) Căsătoria refugiatului sau a beneficiarului de protecție umanitară trebuie să fi fost încheiată înainte de intrarea pe teritoriul Republicii Moldova. (3) Cererea va fi însoțită de documente care atestă relația de familie. (4) Dacă este cazul, pentru a obține dovezi privind existența legăturilor familiale, Direcția refugiați poate: a) desfășura interviuri cu refugiatul sau beneficiarul de protecție umanitară; b) efectua alte investigații considerate necesare. Articolul 80. Decizia privind acordarea permisiunii pentru reunificarea familiei (4) În cazul în care nu sunt îndeplinite condițiile pentru reunificare,</p>	<p>Nu există diferențe</p>			
<p>Art. 12 1.Prin derogare de la art. 7, statele membre nu solicită refugiaților și/sau membrului / membrilor familiei să ofere, pentru cererile</p>		<p>Parțial preluat</p>	<p>Nu este necesară preluarea în legislația națională în domeniul azilului. Potrivit prevederilor actuale și dispozițiilor proiectului de</p>		

<p>privind membrii familiei la care se face trimitere în art. 4 alin.1, dovezi conform cărora refugiații îndeplinesc cerințele stabilite în art. 7. Fără a aduce atingere obligațiilor internaționale, în cazul în care reîntregirea familială este posibilă într-o țară terță cu care sponsorul are legături speciale, statele membre pot solicita înaintarea de dovezi la care se face trimitere la primul subparagraf. Statele membre pot solicita refugiatului să îndeplinească condițiile la care se face trimitere la art. 7 alin. 1 dacă cererea pentru reîntregire familială nu a fost depusă în termen de trei luni de la acordarea statutului de refugiat.</p> <p>2.Prin derogare de la art. 8, statele membre nu vor solicita refugiaților să aibă ședere pe propriul teritoriu pentru o anumită perioadă de timp înainte ca membrii familiei sa-l însoțească.</p>			<p>lege în domeniul azilului, refugiatul poate depune oricând cererea de reunificare a familiei și nu i se cere să facă dovada îndeplinirii condițiilor prevăzute la art. 7 paragraful 1 din actul comunitar.</p>		
<p>Art. 13 1.Îmediat ce cererea pentru reîntregire familială a fost acceptată, statele membre respective permit intrarea membrului sau membrilor familiei. În acest scop, statele membre respective acordă fiecărei persoane ajutor în obținerea vizelor necesare.</p>	<p>Articolul 80. Decizia privind acordarea permisiunii pentru reunificarea familiei</p> <p>(1) Decizia privind acordarea permisiunii pentru reunificarea familiei se emite de către șeful Direcției refugiați.</p> <p>(2) Ministerul Afacerilor Externe și Integrării Europene, misiunile diplomatice sau oficiile consulare ale Republicii Moldova acordă vize membrilor familiei refugiatului sau a beneficiarului de protecție umanitară, după ce a fost acordată permisiunea prevăzută în alin. (1), la solicitarea Biroului migrație și azil.</p> <p>Articolul 80. Decizia privind</p>	<p>Nu există diferențe</p>			

<p>2.Statele membre respective acordă membrilor familiei un prim permis de ședere cu valabilitatea de minim un an. Permisul de ședere se poate prelungi.</p> <p>3.Valabilitatea permiselor de ședere acordate membrului/membrilor familiei nu trebuie, în principiu, să depășească data de expirare a permiselor de ședere deținute de sponsor.</p>	<p>acordarea permisiunii pentru reunificarea familiei</p> <p>(3) După intrarea pe teritoriul Republicii Moldova a membrilor de familie, în cazul în care există acordul acestora cu privire la cererea de azil, examinarea acesteia va fi efectuată conform prevederilor prezentei legi.</p>				
<p>Art. 14</p> <p>1. Membrii familiei sponsorului au dreptul, prin aceleași modalități ca și sponsorul, să aibă:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) acces la educație b) acces la angajare în muncă și activități independente c) acces la consiliere vocațională, pregătire inițială și ulterioară <p>2. Statele membre pot stabili, conform legilor naționale, condițiile în care membrii familiei își exercită o activitate de muncă sau independentă. Aceste condiții stabilesc o limită de timp care nu trebuie să depășească 12 luni, în care statele membre pot analiza situația propriei piețe a muncii înainte de a acorda membrilor familiei dreptul de a exercita o activitate de muncă sau activitate independentă.</p> <p>3. Statele membre pot restricționa accesul la angajare în muncă sau la activități independente pentru rude de gradul întâi în linie ascendentă directă sau pentru copii adulți necăsătoriți cărora li se aplică art. 4 alin. 2</p>	<p>Articolul 31. Drepturile solicitanților de azil</p> <p>Solicitantul de azil beneficiază de următoarele drepturi:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) dreptul de a nu fi returnat sau expulzat pînă la soluționarea cererii sale de azil; b) dreptul de ședere în Republica Moldova pînă la expirarea termenului de 15 zile de la data rămîinerii irevocabile a deciziei privind respingerea cererii, cu excepția situației în care cererea de azil a fost respinsă în procedura accelerată, caz în care străinul trebuie să părăsească Republica Moldova din data rămîinerii irevocabile a deciziei privind respingerea cererii; c) dreptul de a fi informat, în scris, într-o limbă pe care o cunoaște sau pe care se presupune în mod rezonabil că o cunoaște, în momentul depunerii cererii, cu privire la drepturile și obligațiile pe care le are pe parcursul procedurii de azil; d) dreptul de a fi interviuat, la cerere, de o persoană de același sex; e) dreptul de a i se asigura gratuit interpret (traducător), în orice etapă a procedurii de azil; 				

	<p>f) dreptul de a beneficia de asistență juridică, în orice etapă a procedurii de azil, în condițiile legii;</p> <p>g) dreptul la protecția datelor personale și a oricăror alte detalii în legătură cu cererea sa;</p> <p>h) dreptul de a fi informat despre posibilitatea contactării reprezentanților Înaltului Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați;</p> <p>i) dreptul de a fi consiliat și asistat de un reprezentant al organizațiilor neguvernamentale în orice etapă a procedurii de azil;</p> <p>j) dreptul de a i se elibera un document temporar de identitate, a cărui valabilitate va fi prelungită de către Direcția refugiați, în conformitate cu prevederile prezentei legi. În lipsa unor documente care să certifice identitatea solicitantului, în documentul temporar de identitate va fi menționată identitatea declarată, autenticitatea căreia va fi ulterior verificată în colaborare cu autoritățile competente.</p> <p>k) dreptul de a fi informat despre posibilitatea și termenele de atacare a deciziei prin care i se respinge cererea;</p> <p>l) dreptul la muncă, care i se poate acorda temporar, la cerere, dacă din motive obiective este lipsit de mijloace de existență necesare.</p> <p>m) dreptul de a fi cazat în centrele de cazare pe perioada procedurii;</p> <p>n) dreptul solicitanților de azil cu necesități speciale de a beneficia de adaptarea condițiilor de cazare și asistență în centrele de cazare;</p> <p>o) dreptul de a primi în mod</p>				
--	--	--	--	--	--

	<p>gratuit asistență medicală primară și de urgență, conform legislației în vigoare;</p> <p>p) dreptul solicitanților minori de a avea acces la învățământul general obligatoriu în aceleași condiții ca și minorii cetățeni ai Republicii Moldova;</p> <p>q) familiile cu copiii precum și copiii neînsoțiți beneficiază de toate măsurile de asistență socială acordate, în conformitate cu legislația în vigoare, copiilor cetățeni ai Republicii Moldova;</p> <p>r) de alte drepturi stabilite de legislație.</p>				
<p>Art. 15</p> <p>1.Fără a depăși intervalul de cinci ani de ședere și cu condiția ca membrii familiei să nu fi primit permis de ședere pentru alte motive decât reîntregirea familială, soțul/soția sau partenerii necăsătoriți și copilul care a atins vârsta majoratului au dreptul, la cerere, odată cu depunerea cererii, să obțină un permis de ședere independent de cel al sponsorului. Statele membre pot limita acordarea permiselor de ședere la care se face trimitere în primul subparagraf pentru partenerii necăsătoriți în cazuri de destrămarea legăturii familiale.</p> <p>2.Statele membre pot elibera un permis de ședere independent copiilor adulți și rudelor în linie ascendentă directă cărora li se aplică art. 4 alin. 2</p> <p>3.În cazul în care persoana rămâne văduvă, în caz de divorț, de separare sau rude de gradul întâi, poate fi eliberat un permis de ședere independent, odată cu depunerea cererii, dacă se solicită, persoanelor</p>		Nu a fost preluat	Proiectul reglementează doar reunificarea familiilor refugiaților și beneficiarilor de protecție umanitară. Reunificarea familie pentru ceilalți cetățeni străini se face în baza Legislației care reglementează statutul străinului.		

<p>care au intrat pe motive de reîntregire familială. Statele membre stabilesc prevederile care să asigure acordarea unui permis de ședere independent în cazul unor circumstanțe dificile.</p> <p>4. Condițiile privind acordarea permisului independent și valabilitatea acestuia se stabilesc prin legislația națională.</p>					
<p>Art. 16</p> <p>1. Statele membre pot respinge o cerere de intrare și ședere în scopul reîntregirii familiale sau, dacă este cazul, pot retrage sau refuza prelungirea permisului de ședere pentru membrii familiei, în următoarele cazuri:</p> <p>a) în cazul în care condițiile stabilite prin prezenta directivă nu sunt sau nu mai sunt îndeplinite. Cu ocazia prelungirii permisului de ședere în cazul în care sponsorul nu are resurse</p>		<p>Nu a fost preluat</p>	<p>Nu este necesară preluarea în legislația națională în domeniul azilului. Nu este o normă imperativă.</p>		

<p>suficiente fără să recurgă la sistemul de asistență socială al statelor membre, conform art. 7 alin. 1 lit. C, statele membre iau în considerare contribuțiile membrilor familiei la venitul familiei.</p> <p>b) în cazul în care sponsorul și membrul/membrii familiei nu mai întrețin o relație maritală sau o relație de familie</p> <p>c) în cazul în care se descoperă că sponsorul sau partenerul necăsătorit este căsătorit sau întreține o relație familială de lungă durată cu o altă persoană</p> <p>2. Statele membre pot respinge o cerere de intrare și ședere în scopul reîntregirii familiale sau pot retrage sau refuza prelungirea permiselor de ședere pentru membrul de familie atunci când se descoperă:</p> <p>a) folosirea de informații false, documente false sau falsificate, comiterea de fraude sau alte mijloace ilegale</p> <p>b) căsătoria, parteneriatul sau adopția au fost realizate doar în scopul de a permite persoanei respective intrarea sau șederea pe teritoriul statului membru. În realizarea unei evaluări privind acest aspect, statele membre pot avea în mod special în vedere faptul că parteneriatul, căsătoria sau adopția au fost încheiate după ce sponsorul a primit un permis de ședere.</p> <p>3. Statele membre pot retrage sau refuza prelungirea permisului de ședere al unui membru al familiei în</p>					
--	--	--	--	--	--

<p>cazul în care șederea sponsorului se încheie iar membrii familiei nu au permis de ședere independent conform art. 15.</p> <p>4. Statele membre pot conduce verificări și inspecții specifice în cazul în care există motive pentru a suspecta existența unei fraude, a unei căsătorii, parteneriat sau adopții de conveniență conform definiției de la alin. 2. Pot fi făcute verificări speciale și cu ocazia prelungirii permiselor de ședere pentru membrii familiei.</p>					
<p>Art. 17</p> <p>Statele membre trebuie să ia în considerare natura și stabilitatea relațiilor familiale ale persoanei și durata șederii pe teritoriul statelor membre și existența legăturilor familiale, culturale și sociale cu țara de origine în cazul în care resping o cerere, retrag sau refuză prelungirea unui permis de ședere sau hotărâsc îndepărtarea sponsorului sau a membrilor familiei.</p>					
<p>Art. 18</p> <p>Statele membre asigura ca sponsorul si/sau membrii familiei au dreptul de a recurge la proceduri in instanță în cazul în care cererea pentru reîntregirea familială este respinsă, permisul de ședere nu este prelungit sau este retras sau se ia decizia îndepărtării persoanei. Procedura și competența conform căreia se exercită dreptul la care se face referire la primul subparagraf se stabilesc de către statul membru respectiv.</p>	<p>Articolul 86. Plîngerea împotriva deciziei Direcției refugiați</p> <p>(1) Deciziile șefului Direcției refugiați, pot fi atacate pe calea contenciosului administrativ fără respectarea procedurii prealabile.</p> <p>(2) În etapa contenciosului administrativ, procedura de azil se desfășoară cu respectarea principiului confidențialității, în sensul art. 14.</p>	<p>Nu există diferențe</p>			

<p>Art. 19 Periodic, și pentru prima oară nu mai târziu de 3 octombrie 2007, Comisia raportează Parlamentului European și Consiliului cu privire la aplicarea prezentei directive la nivelul statelor membre și propune modificări necesare. Aceste propuneri de modificare trebuie făcute prin stabilirea de priorități cu privire la art. 3,4, 7,8 și 13.</p>		Nu a fost preluat	Nu poate fi transpusă prezenta dispoziție în legislația națională, întrucât sunt prevederi care se referă la atribuțiile instituției europene		
<p>Art. 20 Statele membre pun în aplicare legi, reglementări și prevederi administrative necesare pentru respectarea prezentei directive până la data de 3 octombrie 2005. Statele membre informează Comisia cu privire la acestea. Atunci când statele membre adoptă aceste măsuri, trebuie să se facă trimitere la prezenta directivă sau trebuie să fie însoțite de o astfel de trimitere în momentul publicării oficiale. Metodele de redactare a acestor trimiteri se stabilesc de statele membre.</p>		Nu a fost preluat	Nu poate fi transpusă prezenta dispoziție în legislația națională, întrucât sunt prevederi care se referă la atribuțiile instituției europene		
<p>Art. 21 Prezenta directivă intră în vigoare la publicării în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.</p>		Nu a fost preluat	Nu poate fi transpusă prezenta dispoziție în legislația națională, întrucât sunt prevederi care se referă la atribuțiile instituției europene		
<p>Art. 22 Prezenta directivă se adresează statelor membre în conformitate cu Tratatul de înființare a Comunității Europene.</p>		Nu a fost preluat	Nu poate fi transpusă prezenta dispoziție în legislația națională, întrucât sunt prevederi care se referă la atribuțiile instituției europene		

<p>1. Titlul actului comunitar, subiectul reglementat și scopul acestuia</p> <p>Directiva Consiliului 2001/55/CE din 20.07.2001 privind standardele minime de protecție temporară în eventualitatea unui aflux masiv de persoane strămutate și măsurile de promovare a balanței de eforturi între statele membre în vederea primirii unor astfel de persoane și suportarea consecințelor (CELEX32001L0055)/// Council Directive 2001/55/EC of 20 July 2001 on minimum standards for giving temporary protection in the event of a mass influx of displaced persons and on measures promoting a balance of efforts between Member States in receiving such persons and bearing the consequences thereof.</p>					
<p>2. Titlul actului normativ național, subiectul reglementat și scopul acestuia</p> <p>Legea privind azilul în Republica Moldova.</p> <p>Obiectul de reglementare a proiectului de lege nominalizat îl constituie statutul juridic al străinilor care solicită o formă de protecție în Republica Moldova, statutul juridic al beneficiarilor unei forme de protecție în Republica Moldova, procedura de acordare, încetare și anulare a unei forme de protecție în Republica Moldova. Legea privind azilul va institui un cadru legal necesar pentru funcționarea eficientă a sistemului de azil din Republica Moldova, respectând atât dispozițiile legislației comunitare, cât și celei internaționale din domeniu.</p>					
<p>3. Gradul de compatibilitate</p> <p>10. Gradul de compatibilitate</p> <p>Proiectul legii este compatibil cu directivele reieșind din:</p> <ul style="list-style-type: none"> - situația social-economică a statului; - practica existentă în domeniu; - Republica Moldova nu are calitate de stat membru precum și nici de stat candidat pentru a fi obligată să preia în totalitate dispozițiile prezentei Directive. <p>Parțial compatibil - proiectul soluției normative este în conformitate cu principiile relevante ce decurg din conținutul legislației comunitare primare</p>					
4. Prevederile și cerințele reglementărilor comunitare (articolul, paragraful)	5. Prevederile actului normativ național (capitolul, articolul, subparagraful, punctul etc.)	6. Diferențe	7. Motivele ce explică faptul că proiectul este parțial compatibil sau incompatibil	8. Instanța responsabilă	9. Termenul - limită de asigurare a compatibilității complete a

					actului național
<p>Art. 1 Scopul prezentei directive este acela de a stabili standarde minime pentru acordarea protecției temporare în cazul unui flux masiv de persoane strămutate din țări terțe care nu pot fi returnate în țara de origine și de a promova un echilibru între eforturile statelor membre în primirea și suportarea consecințelor primirii unor astfel de persoane.</p>	<p>Articolul 1. Obiectul și scopul legii (1) Prezenta lege stabilește statutul juridic al străinilor care solicită o formă de protecție în Republica Moldova, statutul juridic al beneficiarilor unei forme de protecție în Republica Moldova, procedura de acordare, încetare și anulare a unei forme de protecție în Republica Moldova (2) Scopul legii este asigurarea cadrului juridic și instituțional pentru funcționarea sistemului de azil din Republica Moldova. (3) Azilul se acordă în conformitate cu dispozițiile prezentei legi și ale altor acte normative, în concordanță cu principiile și normele unanim recunoscute ale dreptului internațional și cu respectarea prevederilor tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte.</p>	Nu există diferențe		<p>Biroul migrație și azil - Direcția refugiați (Ministerul Afacerilor Interne) – în continuare BMA</p> <p>De asemenea a se vedea articolele din proiectul legii 4, 56 și 59 – se referă la toate compartimentele din prezentul tabel.</p>	Proiectul legii a introdus toate prevederile compatibile pentru Republica Moldova și acestea vor intra în vigoare după adoptarea legii – se referă la toate compartimentele din prezentul document.
<p>Art. 2 În sensul prezentei directive: (a) “protecția temporară” înseamnă o procedură cu caracter excepțional menită să asigure, în cazul unui flux masiv sau a unui flux masiv iminent de persoane strămutate din țări terțe ce nu se pot întoarce în țara de origine, protecție imediată și temporară unor astfel de persoane, în special dacă există și riscul ca sistemul de azil să nu poată procesa acest flux fără efecte adverse pentru funcționarea sa eficientă, în interesul persoanelor în cauză și a altor persoane care au nevoie de protecție; (b) “Convenția de la Geneva”</p>	<p>Art. 3. Noțiuni de bază În sensul prezentei legi se definesc următoarele noțiuni: protecția internațională – protecția acordată în cadrul organizațiilor internaționale sau atunci când se referă la alte state; azil - instituție juridică prin intermediul căreia statul oferă străinului protecție, acordându-i statut de refugiat, azil politic, protecție umanitară sau temporară; străin – cetățean străin (cu una sau mai multe cetățenii) sau persoană fără</p>	Nu există diferențe			

<p>înseamnă Convenția din 28 iulie 1951 referitoare la statutul refugiaților, modificată prin Protocolul de la New York din 31 ianuarie 1967 ;</p> <p>(c) “persoane strămutate “ înseamnă cetățeni ai țărilor terțe sau apatrizi care au fost nevoiți să-și părăsească țările sau regiunile de origine sau au fost evacuați, în special ca răspuns al apelului organizațiilor internaționale, și care nu se pot întoarce în condiții de siguranță datorită situației care persistă în acea țară, care se pot încadra în domeniul de aplicare al art. 1 A din Convenția de la Geneva sau a altor instrumente naționale sau internaționale prin care se acordă protecție internațională în special:</p> <p>(i) persoane care au părăsit zone de conflict armat sau de violență endemică ;</p> <p>(ii) persoane expuse riscurilor majore sau care au fost victime ale încălcărilor sistematice sau generalizate a drepturilor lor ;</p> <p>(d) “flux masiv “ înseamnă sosirea în Comunitate a unui număr mare de persoane strămutate care vin dintr-o țară sau zonă geografice specifice, indiferent dacă sosirea lor în Comunitate a fost spontană sau ajutată, de exemplu printr-un program de evacuare ;</p> <p>(e) “refugiați “ înseamnă cetățeni ai țărilor terțe sau apatrizi în sensul art. 1 A din Convenția de la Geneva;</p> <p>(f) “minori neînsoțiți” înseamnă cetățeni ai țărilor terțe sau persoane</p>	<p>cetățenie (apatrid);</p> <p>solicitant (solicitant de azil) - străinul care și-a manifestat de voință, exprimată în scris sau oral, în fața autorităților competente să primească cererea de azil, din care să rezulte cu certitudine că solicită o formă de protecție pe teritoriul Republicii Moldova, în privința căruia nu a fost adoptată o decizie irevocabilă;</p> <p>cererea de azil – este cererea făcută de către un străin în vederea obținerii unei forme de protecție în sensul prezentei legi;</p> <p>centre de cazare - centrele desemnate sau create în conformitate cu legislația în vigoare, destinate cazării temporare și recepției solicitanților de azil;</p> <p>țară de origine - țara (țări) al cărei (ale căror) cetățean este străinul; în cazul apatridului - țara în care acesta își are reședința obișnuită;</p> <p>reședință obișnuită - sub noțiunea de "reședință" se va înțelege locul de reședință legal și obișnuit;</p> <p>protecția temporară - protecție cu caracter excepțional menită să asigure, în cazul unui aflux masiv și spontan de persoane strămutate ce nu se pot întoarce în țara de origine, protecție imediată și temporară unor astfel de persoane, dacă există riscul ca sistemul de azil să nu poată procesa acest aflux, fără efecte adverse</p>			
--	---	--	--	--

<p>fără cetățenie sub 18 ani care sosesc pe teritoriul statelor membre neînsoțiți de un adult responsabil pentru ei prin lege sau tradiție, și pentru atâta timp cât ei nu sunt în îngrijirea efectivă a unei astfel de persoane, sau minori care sunt lăsați neînsoțiți după ce au intrat pe teritoriul statelor membre;</p>	<p>pentru funcționarea sa eficientă, în interesul persoanelor în cauză și a altor persoane care au nevoie de protecție;</p> <p>membri de familie – soția (soțul), copiii pînă la vîrsta de 18 ani necăsătoriți, aflați la întreținerea acestora indiferent dacă sunt din căsătorie sau din afara căsătoriei sau adoptați potrivit legii naționale din țara de origine, precum și părinții soților care locuiesc împreună cu ei;</p> <p>minor neînsoțit - străinul, cu vîrsta sub 18 ani, care a venit în Republica Moldova neînsoțit de părinți sau reprezentant legal sau care nu se află în îngrijirea unei alte persoane potrivit legii, precum și minorul care a rămas neînsoțit după ce a intrat pe teritoriul Republicii Moldova;</p> <p>Articolul 24. Noțiuni de bază</p> <p>(1) Prin aflux masiv și spontan de persoane se va înțelege intrarea pe teritoriul Republicii Moldova a unui număr mare de persoane, care vin dintr-o țară sau zonă geografică specifică, care depășesc capacitatea Direcției refugiați de soluționare a cererilor individuale privind recunoașterea statutului de refugiat sau acordarea protecției umanitare, în condițiile și termenele prevăzute de lege.</p> <p>(2) Prin persoane strămutate se înțeleg străinii care au fost nevoiți să-și părăsească țările sau regiunile de origine și care nu se pot întoarce în condiții de siguranță datorită situației care persistă în acea țară, care se pot încadra în domeniul</p>				
---	--	--	--	--	--

<p>(g) “permis de ședere” înseamnă orice permis sau autorizație emisă de autoritățile unui stat membru care să aibă forma prevăzută în legislația statului, care permite unui cetățean al unui stat terț sau unei persoane fără cetățenie să stea pe teritoriul său;</p> <p>(h) “sponsor” înseamnă un cetățean al unei țări terțe care se bucură de protecție temporară într-un stat membru în conformitate cu o decizie luată conform art. 5 și care dorește ca membrii familiei sale să i se alăture.</p>	<p>de aplicare al art. 1 A din Convenția de la Geneva sau a altor instrumente naționale sau internaționale prin care se acordă protecție internațională, în special:</p> <p>a) persoane care au părăsit zone de conflict armat sau de violență generalizată;</p> <p>b) persoane expuse riscurilor majore sau care au fost victime ale încălcărilor sistematice sau generalizate ale drepturilor lor.</p>	<p>Nu a fost preluat</p>	<p>Proiectul nu reglementează reunificarea familiei efectuată în conformitate cu prevederile legii cu privire la străini</p>		
<p>Art. 3 Paragraful 1. Protecția temporară nu aduce atingere recunoașterii statutului de refugiat conform Convenției de la Geneva.</p>	<p>Articolul 27. Depunerea cererii de azil de către beneficiarul protecției temporare</p> <p>(1) Beneficiarul de protecție temporară poate depune o cerere individuală de azil.</p> <p>(2) Beneficiarul de protecție temporară, care a depus cerere de azil, își va menține statutul de solicitant de azil pînă la data rămîinerii irevocabile a deciziei cu privire la cererea sa.</p> <p>(3) Beneficiarului de protecție temporară, care a depus cerere de azil, nu i se vor aplica prevederile privind protecția temporară.</p> <p>(4) Dacă în urma analizei</p>	<p>Nu există diferență</p>			

<p>Paragraful 2. Statele membre aplică protecția temporară cu respectarea cuvenită a drepturilor omului și a libertăților fundamentale și obligațiile lor privind nereturnarea.</p>	<p>individuale, cererea de azil este respinsă, persoana va continua să se bucure de protecția temporară pentru perioada rămasă de protecție.</p> <p>Articolul 42. Drepturile beneficiarilor de protecție temporară Beneficiarul de protecție temporară are dreptul:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) de a nu fi returnat în țara în care riscă să i se aducă ceva atingeri vieții, libertății sau integrității sale fizice sau psihice; b) de a fi informat, în scris, într-o limbă pe care o cunoaște sau pe care se presupune în mod rezonabil că o cunoaște, cu privire la drepturile și obligațiile pe care le are pe perioada protecției temporare; c) de a i se elibera un document de identitate pentru perioada respectivă prin care i se acordă permisiunea de a rămâne pe teritoriul Republicii Moldova; d) la muncă, la cerere, pentru o perioadă care să nu depășească intervalul protecției temporare, e) de a avea acces la cazare corespunzătoare; f) să primească asistență medicală primară și de urgență, conform legislației în vigoare; g) de a avea acces la învățământul general obligatoriu, în cazul minorilor, în aceleași condiții ca cetățenii Republicii Moldova; h) familiile cu copii precum și copiii neînsoțiți beneficiază de toate măsurile de asistență socială acordate, în conformitate cu legislația în vigoare, copiilor cetățeni ai Republicii Moldova; 			
---	---	--	--	--

<p>Paragraful 3. Stabilirea, implementarea și încetarea protecției temporare vor fi supuse consultărilor regulate cu Înalțul Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați (UNHCR) și cu alte organizații internaționale relevante.</p> <p>Paragraful 4. Prezenta directivă nu se aplică persoanelor care au fost acceptate prin scheme de protecție temporară anterior intrării sale în vigoare.</p> <p>Paragraful 5. Prezenta directivă nu afectează prerogativa statelor membre de a adopta sau păstra condiții mai favorabile pentru persoanele sub protecție temporară.</p>	<p>i) după caz, la asistență adaptată nevoilor sale speciale.</p> <p>Articolul 25. Procedura de acordare a protecției temporare (4) La acordarea, implementarea și încetarea protecției temporare, Guvernul va consulta Înalțul Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați și alte organizații internaționale.</p>	<p>Nu a fost preluat</p> <p>Nu a fost preluat</p>	<p>Proiectul prevede acordarea protecției doar celor care se află la hotarul RM sau pe teritoriul acesteia.</p> <p>Nu este necesară preluarea în legislația națională din domeniul azilului</p>		
<p>Art. 4 Paragraful 1. Fără a aduce atingere art. 6, durata protecției temporare este de un an. În cazul în care aceasta nu încetează în sensul art. 6 alin.1 lit.b, aceasta poate fi prelungită automat cu perioade de 6 luni pentru maxim 1 an.</p> <p>Paragraful 2. Acolo unde motivele de protecție temporară persistă, Consiliul poate decide prin majoritate calificată, în baza unei propuneri a Comisiei, care de asemenea, va examina orice cerere a unui stat membru de a trimite o propunere Consilului să extindă</p>	<p>Articolul 25. Procedura de acordare a protecției temporare (3) Protecția temporară se acordă pe o perioadă de un an. În cazul în care motivele de protecție temporară persistă, durata protecției temporare poate fi prelungită cu perioade de 6 luni pentru maximum 1 an, dar care nu poate depăși 2 ani.</p>	<p>Nu există diferențe</p>	<p>Nu poate fi preluată prezenta dispoziție în legislația națională.</p>		

protecția temporară până la un an.					
<p>Art. 5 Paragraful 1. Existența unui flux masiv de persoane strămutate este stabilită printr-o Decizie a Consiliului adoptată prin majoritate calificată la propunerea Comisiei, care va examina de asemenea orice cerere a unui stat membru care trimite o propunere Consiliului.</p> <p>Paragraful 2. Propunerea Comisiei va include cel puțin: (a) o descriere a grupurilor specifice de persoane cărora li se va aplica protecția temporară; (b) data la care protecția temporară intră în vigoare; (c) o estimare a scalei de mișcări a persoanelor strămutate.</p> <p>Paragraful 3. Decizia Consiliului are efectul introducerii protecției temporare pentru persoanele strămutate la care face trimitere, în toate statele membre, în conformitate cu prevederile prezentei directive. Decizia va include cel puțin: (a) o descriere a grupurilor specifice de persoane cărora li se va aplica protecția temporară; (b) data la care protecția temporară intră în vigoare; (c) informațiile primite de la statele membre privitoare la capacitatea lor de primire;</p>	<p>Articolul 25. Procedura de acordare a protecției temporare (1) Protecția temporară se acordă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Afacerilor Interne, în baza raportului prezentat de către Biroul migrație și azil asupra necesității acordării protecției temporare. Prin hotărâre a Guvernului se stabilesc măsurile și perioada pentru care se acordă protecția temporară. (2) Raportul este întocmit în baza analizei situației efectuate de către Direcția refugiați, luând în considerație cauzele eventualelor afluxuri de persoane.</p>	Nu există diferențe	<p>Nu poate fi transpusă direct prezenta dispoziție în legislația națională, întrucât sunt prevederi care se referă la atribuțiile instituției europene.</p> <p>Nu poate fi transpusă direct prezenta dispoziție în legislația națională, întrucât sunt prevederi care se referă la atribuțiile instituției europene.</p> <p>Nu poate fi transpusă prezenta dispoziție în legislația națională, întrucât sunt prevederi care se referă la atribuțiile instituției europene.</p>		

<p>(d) informații de la Comisie, UNHCR și alte organizații internaționale relevante. Paragraful 4. Decizia Consiliului are la bază: (a) o examinare a situației și scala mișcării persoanelor strămutate; (b) o evaluare a oportunității stabilirii protecției temporare, luând în considerare potențialul pentru ajutorul și acțiunea de urgență pe motivul inadecvenței unor astfel de măsuri; (c) informații primite de la statele membre, Comisie, UNHCR și alte organizații internaționale relevante. Paragraful 5. Parlamentul European este informat despre Decizia Consiliului.</p>					
<p>Art. 6 Paragraful 1. Protecția temporară ia sfârșit: a) când s-a atins maximul duratei; sau b) în orice moment, prin Decizia Consiliului adoptată prin majoritate calificată asupra propunerii Comisiei, care examinează, de asemenea, orice cerere a unui stat membru care depune o cerere Consiliului. Paragraful 2. Decizia Consiliului are la bază stabilirea dacă situația din țara de origine este de așa natură încât să permită returnarea în siguranță a celor cărora li s-a acordat protecție temporară cu respectarea corespunzătoare a drepturilor omului și libertăților fundamentale și a obligațiilor statelor membre în ceea ce</p>	<p>Articolul 30. Clauzele de încetare a protecției temporare (1) Protecția temporară încetează în una din următoarele situații: a) când s-a atins maximul duratei stabilite prin hotărâre a Guvernului; b) renunțarea la protecție; c) repatriere voluntară; d) obținerea statutului de refugiat sau protecției umanitare; e) legalizarea șederii în alt mod; f) reinstalarea în altă țară. (2) Încetarea situației pentru care se acordă protecție temporară este constatată de șeful Direcției refugiați și este adusă la cunoștința fiecărui beneficiar de protecție temporară. (3) Protecția temporară poate înceta în orice moment stabilit prin hotărâre a Guvernului.</p>	<p>Nu există diferențe</p>			

<p>privește nereturnarea. Parlamentul European este informat despre Decizia Consiliului.</p>					
<p>Art. 7 Paragraful 1. Statele membre pot extinde protecția temporară așa cum prevede prezenta directivă la categorii adiționale de persoane strămutate peste sau sub numărul celor cărora li se aplică prevederile art.5 din Decizia Consiliului, atunci când aceștia sunt strămutați din aceleași motive și din aceleași țări sau regiuni de origine. Acestea notifică imediat Consiliul și Comisia. Paragraful 2. Prevederile art. 24, 25 și 26 nu se aplică folosirii posibilității la care se face referire la alin. 1, cu excepția sprijinului structural inclus în Fondul pentru Refugiați înființat prin Decizia 2000/596/CE⁽¹⁾, prin condițiile stipulate în Decizia menționată.</p>		<p>Nu a fost preluat</p>	<p>Nu poate fi transpusă prezenta dispoziție în legislația națională, întrucât sunt prevederi care se referă la atribuțiile instituției europene.</p>		
<p>Art. 8 Paragraful 1. Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a pune la dispoziția persoanelor care se bucură de protecție temporară permise de ședere pentru toată durata protecției. În acest scop, se emit documente sau alte probe echivalente. Paragraful 2. Indiferent de perioada de valabilitate a permiselor de ședere la care se face</p>	<p>Articolul 26. Înregistrarea și documentarea beneficiarilor de protecție temporară (3) Fiecărui beneficiar de protecție temporară i se eliberează un document de identitate prin care i se acordă permisiunea de a rămâne pe teritoriul Republicii Moldova. Articolul 42. Drepturile beneficiarilor de protecție temporară</p>	<p>Nu există diferențe</p>			

<p>referire la alin. 1, tratamentul acordat de statele membre persoanelor care se bucură de protecție temporară nu poate fi mai puțin favorabil decât se stipulează în articolele 9–16.</p> <p>Paragraful 3. Dacă este necesar, statele membre pun la dispoziția persoanelor ce urmează a fi admise pe teritoriul lor în scopul protecției temporare, orice facilitate pentru obținerea vizei necesare,</p>	<p>Beneficiarul de protecție temporară are dreptul:</p> <p>a) de a nu fi returnat în țara în care riscă să i se aducă careva atingeri vieții, libertății sau integrității sale fizice sau psihice;</p> <p>b) de a fi informat, în scris, într-o limbă pe care o cunoaște sau pe care se presupune în mod rezonabil că o cunoaște, cu privire la drepturile și obligațiile pe care le are pe perioada protecției temporare;</p> <p>c) de a i se elibera un document de identitate pentru perioada respectivă prin care i se acordă permisiunea de a rămâne pe teritoriul Republicii Moldova;</p> <p>d) la muncă, la cerere, pentru o perioadă care să nu depășească intervalul protecției temporare,</p> <p>e) de a avea acces la cazare corespunzătoare;</p> <p>f) să primească asistență medicală primară și de urgență, conform legislației în vigoare;</p> <p>g) de a avea acces la învățământul general obligatoriu, în cazul minorilor, în aceleași condiții ca cetățenii Republicii Moldova;</p> <p>h) familiile cu copii precum și copiii neînsoțiți beneficiază de toate măsurile de asistență socială acordate, în conformitate cu legislația în vigoare, copiilor cetățeni ai Republicii Moldova;</p> <p>i) după caz, la asistență adaptată nevoilor sale speciale.</p>				
---	---	--	--	--	--

inclusiv viza de tranzit. Formalitățile trebuie reduse la minim datorită urgenței situației. Viza trebuie să fie gratuită sau costul ei trebuie redus la minim.					
Art. 9 Statele membre pun la dispoziția persoanelor care se bucură de protecție temporară un document, într-o limbă pe care se presupune ca o înțelege, în care se stipulează clar prevederile referitoare la protecția temporară care sunt relevante pentru acestea.	Articolul 42. Drepturile beneficiarilor de protecție temporară Beneficiarul de protecție temporară are dreptul: b) de a fi informat, în scris, într-o limbă pe care o cunoaște sau pe care se presupune în mod rezonabil că o cunoaște, cu privire la drepturile și obligațiile pe care le are pe perioada protecției temporare;	Nu există diferențe			
Art. 10 Pentru a permite aplicarea efectivă a Deciziei Consiliului la care se face referire în art.5, statele membre înregistrează datele personale la care se face referire în Anexa II, punctul (a), cu privire la persoanele care se bucură de protecție temporară pe teritoriul lor.	Articolul 26. Înregistrarea și documentarea beneficiarilor de protecție temporară (1) Direcția refugiați înregistrează datele personale ale beneficiarilor protecției temporare pe teritoriul Republicii Moldova.	Nu există diferențe			
Art. 11 Un stat membru reprimește o persoană care se bucură de protecție temporară pe teritoriul său, dacă persoana respectivă rămâne pe teritoriu, sau caută să intre fără autorizare pe teritoriul altor state pe perioada acoperită de Decizia Consiliului la care se face referire în art 5. Statele membre, în baza acordului bilateral, pot decide ca acest articol să nu se aplice.		Nu a fost preluată	Se referă la mecanismele de aplicare a Acordurilor intracomunitare. Nu poate fi transpusă prezenta dispoziție în legislația națională, întrucât sunt prevederi care se referă la atribuțiile instituției europene.		
Art. 12 Statele membre autorizează, pentru o	Articolul 42. Drepturile beneficiarilor de	Parțial preluat	Parțial compatibil în parte		

<p>perioadă care să nu depășească intervalul protecției temporare, ca persoanele care se bucură de protecție temporară să se angajeze în activități de lucru prin angajare sau activități independente, respectând regulile aplicabile profesiei, precum și în activități precum oportunități educative pentru adulți, pregătire vocațională și experiență practică de lucru. Din motive de politică a pieței de muncă, statele membre pot da prioritate cetățenilor UE și cetățenilor statelor obligate prin Acordul Spațiului Economic European și de asemenea cetățenilor statelor terțe cu ședere legală care primesc ajutor de șomaj. Se aplică legea generală în vigoare în statele membre în ceea ce privește remunerarea, accesul la sistemele de asistență socială privitoare la activități de angajare sau independente și alte condiții de angajare.</p>	<p>protecție temporară Beneficiarul de protecție temporară are dreptul: d) la muncă, la cerere, pentru o perioadă care să nu depășească intervalul protecției temporare,</p>		<p>ce se referă la legislația muncii a UE. Migrația de muncă este reglementată prin alte acte normative decât proiectul în cauză.</p>		
<p>Art. 13 Paragraful 1. Statele membre asigură ca persoanele care se bucură de protecție temporară să aibă acces la cazare corespunzătoare sau, dacă este necesar, să primească mijloace pentru obținerea acesteia. Paragraful 2. Statele membre stipulează ca persoanele care se bucură de protecție temporară să primească asistența necesară cu privire la bunăstarea socială și mijloace de subzistență, în</p>	<p>Articolul 42. Drepturile beneficiarilor de protecție temporară Beneficiarul de protecție temporară are dreptul: e) de a avea acces la cazare corespunzătoare; f) să primească asistență medicală primară și de urgență, conform legislației în vigoare;</p>	<p>Nu există diferențe</p>			

<p>cazul în care nu au resurse suficiente, precum și îngrijire medicală. Fără a aduce atingere alin. 4, asistența necesară pentru îngrijirea medicală va include cel puțin îngrijirea de urgență și tratamentul de bază al bolii.</p> <p>Paragraful 3.</p> <p>Atunci când persoanele care se bucură de protecție temporară sunt angajate sau desfășoară activități independente, se acordă atenție capacității lor de a-și satisface propriile nevoi atunci când fixează nivelul propus de ajutor.</p> <p>4.Statele membre oferă asistența medicală necesară sau alt fel de asistență persoanelor care se bucură de protecție temporară care au nevoi speciale, cum ar fi minorii neînsoțiți sau persoane care au suportat tortura, viol sau alte forme grave de violență psihică, fizică sau sexuală.</p>	<p>h) familiile cu copii precum și copiii neînsoțiți beneficiază de toate măsurile de asistență socială acordate, în conformitate cu legislația în vigoare, copiilor cetățeni ai Republicii Moldova;</p>				
<p>Art. 14 Paragraful 1. Statele membre acordă persoanelor sub 18 ani care se bucură de protecție temporară acces la sistemul de învățământ în aceleași condiții ca cetățenii statului membru gazdă. Statele membre pot stipula ca accesul să fie limitat la sistemul de învățământ de stat.</p> <p>Paragraful 2. Statele membre pot permite adulților care se bucură de protecție temporară acces la sistemul de învățământ general.</p>	<p>Articolul 42. Drepturile beneficiarilor de protecție temporară Beneficiarul de protecție temporară are dreptul: g) de a avea acces la învățământul general obligatoriu, în cazul minorilor, în aceleași condiții ca cetățenii Republicii Moldova;</p>	<p>Nu există diferențe</p> <p>Nu a fost preluat</p>	<p>Nu este necesară preluarea în legislația națională în domeniul azilului. Nu este o normă imperativă.</p>		
<p>Art. 15</p>					

<p>Paragraful 1. În sensul prezentului articol, în cazurile în care familiile erau deja formate în țara de origine și au fost separate datorită circumstanțelor din timpul fluxului masiv, următoarele persoane vor fi considerate ca parte a familiei:</p> <p>(a) soția/soțul sponsorului sau partenerul necăsătorit aflat într-o relație stabilă, atunci când legislația sau practica statului membru în cauză tratează cuplurile necăsătorite într-un mod comparabil cu cel al cuplurilor căsătorite conform legii referitoare la străini; minorul necăsătorit al sponsorului sau al soțului/soției sale, fără a face distincție dacă este născut în sau în afara căsătoriei sau adoptat;</p> <p>(b) alte rude apropiate care au trăit împreună ca parte a familiei la momentul evenimentelor care au dus la fluxul masiv și care erau în totalitate sau în principal dependente de sponsor la acel moment.</p> <p>Paragraful 2. În cazurile în care membrii familiei separate se bucură de protecție temporară în diferite state membre, statele membre reunesc membrii familiei atunci când ei constată că membrii familiei intră sub incidența alin.1 lit.(a), luând în considerare dorința membrilor familiei menționați. Statele membre pot reuni membrii familiei care au nevoie de protecție internațională atunci când constată că membrii familiei intră sub incidența paragrafului 1 alin.(b), luând în</p>		Nu a fost preluat	Nu este necesară preluarea în legislația națională în domeniul azilului a prevederilor din art. 15, întrucât reunificarea familiei în cazul protecției temporare nu este obligatorie.		
--	--	-------------------	---	--	--

<p>considerare, în funcție de caz, greutatea extreme pe care le vor îndura dacă nu ar avea loc reunificarea.</p> <p>Paragraful 3.</p> <p>Atunci când un sponsor se bucură de protecție temporară într-unul din statele membre și unul sau unii din membrii familiei nu sunt încă în statul membru, statul membru unde sponsorul se bucură de protecție temporară reunifică membrii familiei, care se află în nevoie de protecție, cu sponsorul în cazul membrilor familiei când se constată că aceștia intră sub incidența alin. 1 lit. (a). Statul membru poate reuni membrii familiei care au nevoie de protecție, cu sponsorul în cazul membrilor familiei atunci când se constată că intră sub incidența alin. 1 lit.(b), luând în considerare, în funcție de caz, greutatea extreme pe care le vor îndura dacă reunificarea nu are loc.</p> <p>Paragraful 4.</p> <p>În aplicarea acestui articol, statele membre iau în considerare interesul superior al copilului.</p> <p>Paragraful 5.</p> <p>Statele membre în cauză hotărăsc, luând în considerare art. 25 și 26, în ce stat membru va avea loc reunificarea.</p> <p>Paragraful 6.</p> <p>Membrii familiei reuniți primesc permise de ședere sub protecție temporară. Se eliberează în acest scop documente sau alte probe echivalente.</p> <p>Transferul membrilor familiei pe teritoriul altui stat membru în scopul</p>					
--	--	--	--	--	--

<p>reunificării conform alin. 2 duce la retragerea permisului de ședere emis și la încetarea obligațiilor față de persoanele în cauză în ceea ce privește protecția temporară, în statul membru de plecare.</p> <p>Paragraful 7. Implementarea practică a acestui articol poate implica cooperarea cu organizațiile internaționale în cauză.</p> <p>Paragraful 8. Un stat membru, la cererea altui stat membru, pune la dispoziție informații, așa cum se stipulează în Anexa II, despre o persoană care primește protecție temporară, informații necesare pentru a procesa o problemă prevăzută în acest articol.</p>					
<p>Art. 16 Paragraful 1. Statele membre iau măsuri cât de repede posibil pentru a asigura reprezentarea necesară minorilor neînsoțit care se bucură de protecție temporară prin tutore legal, sau, când este necesar, reprezentare de către o organizație care este responsabilă pentru grija și bunăstarea minorilor, sau de către orice altă reprezentare corespunzătoare.</p> <p>Paragraful 2. Pe perioada protecției temporare, statele membre dispun ca minorul neînsoțit să fie plasat: (a) cu rude adulte; (b) cu o familie gazdă; (c) în centre de primire cu facilități speciale pentru minori sau în alte</p>	<p>Articolul 28. Garanțiile acordate minorilor neînsoțiti (1) În cazul minorilor neînsoțiti Direcția refugiați ia măsuri cât de repede posibil pentru a asigura reprezentarea necesară a minorilor neînsoțiti care se bucură de protecție temporară prin reprezentant legal sau, când este necesar, reprezentare de către o organizație care este responsabilă pentru grija și bunăstarea minorilor, sau de către orice altă reprezentare corespunzătoare.</p> <p>(2) Pe perioada protecției temporare, șeful Direcției refugiați dispune plasarea copilului neînsoțit într-un centru de cazare sau, reieșind din principiul respectării interesului superior al copilului solicită autorităților de resort plasarea într-o altă formă de plasament temporar prevăzută de legislație.</p>	Nu există diferențe			

<p>forme de cazare potrivite pentru minori; (d) cu persoana care a avut grijă de copil când a fugit. Statele membre iau măsurile necesare pentru a face posibil plasamentul. Acordul persoanei adulte sau al persoanelor în cauză va fi stabilit de către statele membre. Părerile copilului sunt luate în considerare în funcție de vârsta și maturitatea copilului.</p>	<p>(3) La cazarea minorilor, opiniile lor sunt luate în considerare în raport cu vârsta și cu gradul de maturitate a acestuia.</p>				
<p>Art. 17 Paragraful 1. Persoanele care se bucură de protecție temporară trebuie să poată depune o cerere de azil în orice moment.</p> <p>Paragraful 2. Examinarea oricărei solicitări de azil neprocesată înainte de sfârșitul perioadei de protecție temporară va fi terminată la încetarea acelei perioade.</p>	<p>Articolul 27. Depunerea cererii de azil de către beneficiarul protecției temporare (5) Beneficiarul de protecție temporară poate depune o cerere individuală de azil.</p> <p>(4) Dacă în urma analizei individuale, cererea de azil este respinsă, persoana va continua să se bucure de protecția temporară pentru perioada rămasă de protecție.</p>	Nu există diferențe			
<p>Art. 18 Se aplică criteriile și mecanismele pentru stabilirea cărui stat membru este responsabil pentru examinarea unei solicitări de azil. În special, statul membru responsabil pentru examinarea cererii de azil depusă de o persoană care se bucură de protecție temporară în sensul prezentei directive este statul membru care a acceptat transferul acestuia în teritoriul său.</p>		Nu a fost preluat	Se referă la mecanismele intracomunitare de stabilire a statului responsabil de examinarea cererii de azil. Prezenta prevedere nu poate fi preluată de către Republica Moldova deoarece se referă exclusiv la dispozițiile comunitare între statele membre.		
<p>Art. 19 Paragraful 1.</p>		Nu există diferențe			

<p>Statele membre pot stipula că protecția temporară nu trebuie acordată concomitent cu statutul de solicitant de azil în timp ce solicitările sunt sub examinare.</p> <p>Paragraful 2.</p> <p>Atunci când, după ce solicitarea de azil a fost examinată, statutul de refugiat sau, atunci când este cazul, alt fel de protecție este refuzată unei persoane eligibile de a se bucura de protecție temporară, statul membru, fără a duce atingere art. 28, prevede că acea persoană să se bucure sau să continue să se bucure de protecția temporară pentru perioada rămasă de protecție.</p>				
<p>Art. 20</p> <p>Atunci când protecția temporară ia sfârșit, se aplică legile generale referitoare la protecție și la străini în statele membre, fără a se aduce atingere art. 21, 22 și 23.</p>		Nu există diferență		
<p>Art. 21</p> <p>Paragraful 1.</p> <p>Statele membre iau măsurile necesare pentru a face posibilă returnarea voluntară a persoanelor care se bucură de protecție temporară sau a căror protecție a luat sfârșit. Statele membre se asigură că prevederile care guvernează returnarea voluntară a persoanelor care se bucură de protecție temporară le facilitează returnarea respectând demnitatea umană. Statele membre se asigură că decizia acelor persoane de se returna e luată în deplină cunoștință de cauză. Statele membre pot dispune de vizite</p>		Nu există diferență		

<p>de cercetare. Paragraful 2. Atâta timp cât protecția temporară nu a luat sfârșit, statele membre, pe baza circumstanțelor care persistă în țara de origine, acordă considerații favorabile cererilor de returnare în statul membru gazdă ale persoanelor care s-au bucurat de protecție temporară și și-au exercitat dreptul lor de returnare voluntară. Paragraful 3. La sfârșitul protecției temporare, statele membre pot dispune ca obligațiile prevăzute în capitolul III să fie extinse individual la persoanele care s-au aflat sub protecție temporară și care beneficiază de programe de returnare voluntară. Această prelungire are efect până la data returnării.</p>					
<p>Art. 22 Paragraful 1. Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura ca returnarea impusă a persoanelor a căror protecție temporară a încetat și care nu sunt eligibile pentru admisie este dusă la îndeplinire cu respectul cuvenit demnității umane. Paragraful 2. În cazurile returnării impuse, statele membre iau în considerare orice motive umanitare obligatorii care ar putea face returnarea imposibilă sau irațională în cazuri specifice.</p>		Nu există diferență			
<p>Art. 23 Paragraful 1.</p>					

<p>Statele membre iau măsurile necesare cu privire la condițiile de ședere a persoanelor care s-au bucurat de protecție temporară și care, din cauza stării de sănătate, nu se pot deplasa; dacă, de exemplu, ar suferi efecte negative severe dacă tratamentul lor ar fi întrerupt. Aceste persoane nu pot fi extrădate atâta timp cât această situație continuă.</p> <p>Paragraful 2.</p> <p>Statele membre pot permite familiilor ai căror copii sunt minori să meargă la școală într-un stat membru să beneficieze de condiții de ședere care să permită copiilor în cauză să-și termine perioada școlară curentă.</p>					
<p>Art. 24 Măsurile prevăzute în prezenta directivă beneficiază de Fondul European pentru Refugiați înființat prin Decizia 2000/596/CE, sub condițiile stabilite în Decizia menționată.</p>		Nu a fost preluat.	Nu poate fi transpusă prezenta dispoziție în legislația națională, întrucât sunt prevederi care se referă la atribuțiile instituției europene.		
<p>Art. 25 Paragraful 1.</p> <p>Statele membre primesc persoanele care sunt eligibile de protecție temporară în spirit de solidaritate comunitară. Ele indică – în cifre sau în termeni generali – capacitatea lor de a primi astfel de persoane. Această informație va fi prevăzută în Decizia Consiliului la care se face referire în art. 5. După adoptarea deciziei menționate, statele membre pot indica o capacitate de primire adițională prin notificarea Consiliului și a Comisiei. Această informație va fi trimisă către</p>		Nu a fost preluat	Nu poate fi transpusă prezenta dispoziție în legislația națională, întrucât sunt prevederi care se referă la atribuțiile instituției europene.		

<p>UNHCR. Paragraful 2. Statele membre în cauză, acționând în cooperare cu organizațiile internaționale competente, se asigură că persoanele eligibile definite în Decizia Consiliului la care se face referire la art. 5, care nu au ajuns încă pe teritoriul Comunității și-au exprimat dorința de a fi primiți pe teritoriile lor. Paragraful 3. Atunci când numărul celor ce sunt eligibili pentru protecție temporară în urma unui flux masiv brusc depășește capacitatea de primire la care se face referire la alin. 1, Consiliul va examina de urgență situația și va acționa în consecință, inclusiv recomandând sprijin adițional pentru statele membre afectate.</p>					
<p>Art. 26 Paragraful 1. Pe durata protecției temporare, statele membre cooperează cu privire la transferul șederii persoanelor care se bucură de protecție temporară dintr-un stat membru în altul, subiect al consimțământului persoanelor vizate de acest transfer. Paragraful 2. Un stat membru comunică cererile de transfer către alte state membre și notifică Comisia și UNHCR. Statele membre informează statul membru solicitant despre capacitatea lor de a primi astfel de transferuri. Paragraful 3. Un stat membru, la cererea altui stat</p>		Nu a fost preluat	Nu poate fi transpusă prezenta dispoziție în legislația națională, întrucât sunt prevederi care se referă la atribuțiile instituției europene.		

<p>membru, pune la dispoziție astfel de informații, așa cum este prevăzut în Anexa II, despre o persoană care se bucură de protecție temporară de care are nevoie pentru procesarea unui aspect sub incidența acestui articol.</p> <p>Paragraful 4.</p> <p>Atunci când se efectuează un transfer de la un stat membru la altul, permisul de ședere din statul membru de plecare expiră și obligațiile față de persoanele în cauză referitoare la protecția temporară în statul membru de plecare iau sfârșit. Noul stat membru gazdă acordă protecție temporară persoanelor în cauză.</p> <p>Paragraful 5.</p> <p>Statele membre folosesc modelul de document de trecere din anexa I pentru transferurile între statele membre ale persoanelor care se bucură de protecție temporară.</p>				
<p>Art. 27</p> <p>Paragraful 1.</p> <p>În contextul cooperării administrative necesare pentru implementarea protecției temporare, fiecare stat membru desemnează un punct național de contact, a cărui adresă o comunică fiecăruia și Comisiei. Statele membre, împreună cu Comisia, iau măsurile necesare pentru a stabili cooperarea directă și schimbul de informații între autoritățile competente.</p> <p>Paragraful 2.</p> <p>Statele membre, în mod regulat și cât de curând posibil, comunică datele referitoare la numărul de persoane</p>		Nu a fost preluat	Nu poate fi transpusă prezenta dispoziție în legislația națională, întrucât sunt prevederi care se referă la atribuțiile instituției europene.	

<p>care se bucură de protecție temporară și informații complete referitoare la legile naționale, prevederile și regulamentele administrative legate de implementarea protecției temporare.</p>				
<p>Art. 28 Paragraful 1. Statele membre exclud o persoană de la protecție temporară dacă: (a) există motive serioase pentru a considera că: (i) a comis o infracțiune gravă împotriva păcii, o crimă de război, sau împotriva umanității, așa cum sunt definite în instrumentele internaționale instituite pentru a reglementa astfel de infracțiuni; (ii) a comis o infracțiune non-politică serioasă în afara statului membru de primire înainte de intrarea sa în statul membru ca persoană care se bucură de protecție temporară. Severitatea persecuției așteptate va fi cântărită față de natura infracțiunii de care persoana în cauză este suspectată. Acțiuni crude în special, chiar dacă sunt comise cu un obiectiv politic presupus, pot fi clasificate ca și infracțiuni non-politice grave. Aceasta se aplică atât participanților la infracțiune cât și instigatorilor lor; (iii) sunt vinovați de acte împotriva scopurilor și principiilor Națiunilor Unite; (b) există motive temeinice pentru considerarea sa ca un pericol la securitatea în statul membru gazdă sau, fiind incriminat printr-o decizie</p>	<p>Articolul 29. Clauzele de excludere de la acordarea protecției temporare (1) Străinii care cad sub incidența art. 22 vor fi excluși de la acordarea protecției temporare. (2) În cazul în care sunt indicii pentru a se considera că persoanei căreia i se acordă protecție temporară cade sub una din clauzele de excludere, prevăzute la art. 22, cererea de azil a persoanei respective va fi examinată în procedura ordinară. Articolul 22. Clauzele de excludere de la protecția umanitară (1) Un străin este exclus de la acordarea protecției umanitare, atunci când există motive întemeiate să se considere că acesta: a) a comis o infracțiune împotriva păcii, o crimă de război sau o infracțiune împotriva umanității, așa cum sunt definite conform tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte sau alte documente internaționale pe care Republica Moldova este obligată să le respecte, care conțin prevederi cu privire la asemenea crime; b) a comis o infracțiune gravă, deosebit de gravă sau excepțional de gravă de drept comun înainte de intrare pe teritoriul Republicii Moldova; c) a comis fapte care sunt contrare scopurilor și principiilor Organizației Națiunilor Unite, stabilite în Preambul și în</p>	<p>Nu există diferențe</p>		

<p>finală de o infracțiune deosebit de gravă, el/ea este un pericol pentru comunitatea statului membru gazdă. Paragraful 2.</p> <p>Motivele de excludere la care se referă alin. 1 se vor baza numai pe comportamentul individual al persoanei în cauză. Deciziile sau măsurile de excludere vor fi întemeiate pe principiul proporționalității</p>	<p>art. 1 și 2 din Carta Națiunilor Unite;</p> <p>d) reprezintă un pericol pentru ordinea publică sau a securitatea Republicii Moldova;</p> <p>e) a planificat, a facilitat sau a participat la săvârșirea de acte de terorism, așa cum sunt acestea definite în tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte.</p> <p>(2) Componentele de infracțiune menționate la literele a) – c) de la alineatul (1) reprezintă un motiv de excludere a străinului de la acordarea protecției umanitare dacă aceste fapte au fost comise în oricare formă de participare, conform prevederilor legislației penale a Republicii Moldova.</p>				
<p>Art. 29</p> <p>Persoanele care au fost excluse de la beneficiul protecției temporare sau al reunificării familiale de către un stat membru vor putea să întenteze o acțiune în justiție în statul membru în cauză.</p>	<p>Articolul 86. Plîngerea împotriva deciziei Direcției refugiați</p> <p>(1) Deciziile șefului Direcției refugiați, pot fi atacate pe calea contenciosului administrativ fără respectarea procedurii prealabile.</p> <p>(2) În etapa contenciosului administrativ, procedura de azil se desfășoară cu respectarea principiului confidențialității, în sensul art. 14.</p>	Nu există diferențe			
<p>Art. 30</p> <p>Statele membre stabilesc regulile referitoare la sancțiunile aplicabile încălcărilor prevederilor naționale adoptate în contextul prezentei directive și iau toate măsurile necesare pentru a asigura implementarea lor. Sancțiunile prevăzute trebuie să fie eficiente, proporționale și descurajatoare.</p>		Nu a fost preluat	Nu poate fi transpusă prezenta dispoziție în legislația națională, întrucât sunt prevederi care se referă la atribuțiile instituției europene		
<p>Art. 31</p>		Nu a fost	Nu poate fi transpusă		

<p>Paragraful 1. Nu mai târziu de doi ani de la data specificată în art. 32, Comisia raportează Parlamentului European și Consiliului despre aplicarea prezentei directive în statele membre și propune posibile modificări necesare. Statele membre trimit Comisiei toate informațiile necesare în vederea întocmirii acestui raport.</p> <p>Paragraful 2. După prezentarea raportului la care se face referire la alin. 1, Comisia raportează Parlamentului European și Consiliului despre aplicarea prezentei directive în statele membre cel puțin la fiecare cinci ani.</p>		preluat	prezenta dispoziție în legislația națională, întrucât sunt prevederi care se referă la atribuțiile instituției europene		
<p>Art. 33 Prezenta directivă intră în vigoare la data publicării sale în Jurnalul Oficial al Comunității Europene.</p>		Nu a fost preluat	Nu poate fi transpusă prezenta dispoziție în legislația națională, întrucât sunt prevederi care se referă la atribuțiile instituției europene		
<p>Art. 32 Paragraful 1. Statele membre pun în aplicare legile, regulamentele și prevederile administrative necesare pentru respectarea prezentei directive până la cel târziu 31 decembrie 2002. Ele informează Comisia despre aceasta.</p> <p>Paragraful 2. Atunci când statele membre adoptă aceste măsuri, acestea vor conține o trimitere la prezenta directivă sau vor fi însoțite de o astfel de trimitere cu ocazia publicării lor oficiale. Metodele pentru introducerea unei astfel de trimiteri vor fi stabilite de statele</p>		Nu a fost preluat	Nu poate fi transpusă prezenta dispoziție în legislația națională, întrucât sunt prevederi care se referă la atribuțiile instituției europene		

membre.					
Art. 34 Prezenta directivă se adresează statelor membre în conformitate cu Tratatul de instituire a Comunității Europene.		Nu a fost preluat	Nu poate fi transpusă prezenta dispoziție în legislația națională, întrucât sunt prevederi care se referă la atribuțiile instituției europene		
<p>1. Titlul actului comunitar, subiectul reglementat și scopul acestuia</p> <p>Directiva Consiliului 2003/9/EC din 27 ianuarie 2003 privind standardele minime pentru primirea solicitanților de azil (CELEX32003L0009) /// Council Directive 2003/9/EC of 27 January 2003 laying down minimum standards for the reception of asylum seekers</p> <p>Prezenta directivă are ca obiectiv stabilirea unor standarde minime pentru primirea solicitanților de azil în statele membre.</p>					
<p>2. Titlul actului normativ național, subiectul reglementat și scopul acestuia</p> <p>Legea privind azilul în Republica Moldova.</p> <p>Obiectul de reglementare a proiectului de lege nominalizat îl constituie statutul juridic al străinilor care solicită o formă de protecție în Republica Moldova, statutul juridic al beneficiarilor unei forme de protecție în Republica Moldova, procedura de acordare, încetare și anulare a unei forme de protecție în Republica Moldova. Legea privind azilul va institui un cadru legal necesar pentru funcționarea eficientă a sistemului de azil din Republica Moldova, respectând atât dispozițiile legislației comunitare, cât și cele internaționale din domeniu.</p>					
<p>3. Gradul de compatibilitate</p> <p>11. Gradul de compatibilitate Proiectul legii este compatibil cu directivele reieșind din:</p> <ul style="list-style-type: none"> - situația social-economică a statului; - practica existență în domeniu; 					

- Republica Moldova nu are calitate de stat membru precum și nici de stat candidat pentru a fi obligată să preia în totalitate dispozițiile prezentei Directive.					
Parțial compatibil - proiectul soluției normative este în conformitate cu principiile relevante ce decurg din conținutul legislației comunitare primare					
4. Prevederile și cerințele reglementărilor comunitare (articolul, paragraful)	5. Prevederile actului normativ național (capitolul, articolul, subparagraful, punctul etc.)	6. Diferențe	7. Motivele ce explică faptul că proiectul este parțial compatibil sau incompatibil	8. Instanța responsabilă	9. Termenul - limită de asigurare a compatibilității complete a actului național
<p>Art. 1</p> <p>OBIECTIV</p> <p>Obiectivul acestei Directive este de a stabili minimele standarde pentru primirea solicitanților de azil în Statele Membre.</p>	<p>Articolul 1. Obiectul și scopul legii</p> <p>(1) Prezenta lege stabilește statutul juridic al străinilor care solicită o forma de protecție în Republica Moldova, statutul juridic al beneficiarilor unei forme de protecție în Republica Moldova, procedura de acordare, încetare și anulare a unei forme de protecție în Republica Moldova</p> <p>(2) Scopul legii este asigurarea cadrului juridic și instituțional pentru funcționarea sistemului de azil din Republica Moldova.</p>	Nu există diferențe			
<p>Art. 2</p> <p>DEFINIȚII</p> <p>Pentru obiectivul acestei Directive:</p> <p>(a),„Convenția de la Geneva” se va înțelege Convenția din 28 iulie 1951 privind statutul refugiaților amendată de către Protocolul din 31 ianuarie 1967;</p> <p>(b),„cerere de azil” se va înțelege cererea făcută de un cetățean dintr-o țară terță sau apatrid care va fi înțeleasă ca o cerere pentru protecție internațională din partea unui Stat Membru, sub Convenția de la</p>	<p>Art. 3. Noțiuni de bază</p> <p>În sensul prezentei legi se definesc următoarele noțiuni:</p> <p>protecția internațională – protecția acordată în cadrul organizațiilor internaționale sau atunci când se referă la alte state;</p> <p>azil - instituție juridică prin intermediul căreia statul oferă străinului protecție, acordându-i statut de refugiat, azil politic, protecție umanitară sau temporară;</p>	Nu există diferențe			

<p>Geneva. Orice cerere pentru protecție internațională este prezumată a fi o cerere de azil doar afară de cazul când un cetățean al unui stat terț sau apatrid cere în mod explicit o altă formă de protecție care poate fi solicitată separat;</p> <p>(c) „aplicant” sau „solicitant de azil” se va înțelege un cetățean dintr-o țară terță sau apatrid care a făcut o cerere de solicitare de azil pentru care nu s-a luat încă o decizie finală;</p> <p>(d) „membri de familie” se va înțelege, până acum așa cum deja familia exista în țara de origine, următorii membri de familie ai solicitantului care se află în același Stat Membru în legătură cu cererea de azil:</p> <p>(i) soțul / soția solicitantului de azil sau partenerul necăsătorit cu care are o relație stabilă, acolo unde legislația sau practica Statelor Membre implicate tratează cuplurile necăsătorite într-un mod comparabil cu cuplurile căsătorite sub incidența legislației referitoare la străini;</p> <p>(ii) copilul minor al cuplului la care se face referire la punctul (i) sau al solicitantului, cu condiția ca aceștia (copiii) să fie necăsătoriți și dependenți și indiferent dacă s-au născut în sau în afara căsătoriei sau sunt adoptați așa cum este reglementat în legislația națională;</p> <p>(e) „refugiat” se va înțelege o persoană care îndeplinește cerințele din Articolul 1(A) din Convenția de la Geneva;</p>	<p>străin – cetățean străin (cu una sau mai multe cetățenii) sau persoană fără cetățenie (apatrid);</p> <p>solicitant (solicitant de azil) - străinul care și-a manifestat de voință, exprimată în scris sau oral, în fața autorităților competente să primească cererea de azil, din care să rezulte cu certitudine că solicită o formă de protecție pe teritoriul Republicii Moldova, în privința căruia nu a fost adoptată o decizie irevocabilă;</p> <p>cererea de azil – este cererea făcută de către un străin în vederea obținerii unei forme de protecție în sensul prezentei legi;</p> <p>centre de cazare - centrele desemnate sau create în conformitate cu legislația în vigoare, destinate cazării temporare și recepției solicitanților de azil;</p> <p>țară de origine - țara (țări) al cărei (ale căror) cetățean este străinul; în cazul apatridului - țara în care acesta își are reședința obișnuită;</p> <p>reședință obișnuită - sub noțiunea de "reședință" se va înțelege locul de reședință legal și obișnuit;</p> <p>refugiat – străinul, care în urma unei temeri bine întemeiate de a fi persecutat pe motive de rasă, religie, naționalitate, apartenență la un anumit grup social sau opinie politică, se află în afara țării a cărei cetățenie o are și care nu poate</p>			
---	--	--	--	--

<p>(f),„statut de refugiat” se va înțelege statutul acordat de către Statul Membru unei persoane care este refugiat și este admis ca atare pe teritoriul Statului Membru;</p> <p>(g),„proceduri” și „recursuri” se va înțelege procedurile și recursurile stabilite de către Statele Membre în legislația națională;</p> <p>(h),„minor neînsoțit” se va înțelege persoanele sub 18 ani care ajung pe teritoriul Statelor Membre neînsoțiți de către un adult responsabil de ei prin lege sau cutumă, și atâta timp cât nu sunt luați în îngrijire de către o astfel de persoană; va include minorii care sunt lăsați neînsoțiți după ce au intrat pe teritoriul Statelor Membre;</p> <p>(i),„condiții de primire” se va înțelege întregul set de măsuri pe care Statele Membre le asigură solicitanților de azil în concordanță cu prezenta Directivă;</p> <p>(j),„condiții materiale de primire” se va înțelege condițiile de primire care vor include cazare, mâncare și îmbrăcăminte, asigurate în natură sau ca alocație financiară sau vaucere, și o alocație zilnică (bani de buzunar).</p> <p>(k),„detenție” se va înțelege privarea de libertate a unui solicitant de azil de către un Stat Membru într-un anumit loc, unde solicitantul este privat de libertatea sa de mișcare;</p> <p>(l),„centru de cazare” se va înțelege orice loc folosit pentru cazarea colectivă a solicitanților de azil.</p>	<p>sau, datorită acestei temeri, nu dorește să se pună sub protecția acestei țări; sau care, nevînd nici o cetățenie și găsindu-se în afara țării în care își avea reședința obișnuită, ca urmare a unor astfel de evenimente, nu poate sau, datorită respectivei temeri, nu dorește să se reîntoarcă;</p> <p>statut de refugiat – forma de protecție recunoscută străinului care îndeplinește condițiile prevăzute în Convenția privind statutul refugiaților adoptată la 28 iulie 1951, în continuare Convenția de la Geneva, precum și la Protocolul privind statutul refugiaților din 31 ianuarie 1967 la care Republica Moldova a aderat prin Legea nr. 677-XV din 23.11.2001 pentru aderarea Republicii Moldova la Convenția privind statutul refugiaților, precum și la Protocolul privind statutul refugiaților;</p> <p>protecția umanitară - protecție acordată persoanelor ce nu corespund criteriilor de acordare a statutului de refugiat potrivit Convenției din 28 iulie 1951 și Protocolului din 31 ianuarie 1967, dar care au nevoie de protecție internațională;</p> <p>protecția temporară - protecție cu caracter excepțional menită să asigure, în cazul unui aflux masiv și spontan de persoane strămutate ce nu se pot întoarce în țara de origine, protecție imediată și temporară unor astfel de persoane, dacă există riscul ca sistemul de azil să nu poată procesa acest aflux, fără efecte adverse</p>				
---	---	--	--	--	--

	<p>pentru funcționarea sa eficientă, în interesul persoanelor în cauză și a altor persoane care au nevoie de protecție;</p> <p>membri de familie – soția (soțul), copiii pînă la vîrsta de 18 ani necăsătoriți, aflați la întreținerea acestora indiferent dacă sunt din căsătorie sau din afara căsătoriei sau adoptați potrivit legii naționale din țara de origine, precum și părinții soților care locuiesc împreună cu ei;</p> <p>minor neînsoțit - străinul, cu vîrsta sub 18 ani, care a venit în Republica Moldova neînsoțit de părinți sau reprezentant legal sau care nu se află în îngrijirea unei alte persoane potrivit legii, precum și minorul care a rămas neînsoțit după ce a intrat pe teritoriul Republicii Moldova;</p>			
<p>Art. 3 SCOP Paragraful 1. Directiva se va aplica tuturor cetățenilor țărilor terțe și apatrizilor care fac o cerere de azil la frontieră sau în teritoriul Statului Membru atîta timp cît li se permite să rămână pe teritoriu ca solicitanți de azil, precum și membrilor de familie, dacă sunt incluși în cererea de azil, conform legislației naționale.</p> <p>Paragraful 2. Această Directivă nu se va aplica în cazurile de cereri pentru azil diplomatic și teritorial depuse la reprezentanțele Statelor Membre.</p>	<p>Articolul 44. Accesul la procedură (1) Autoritățile competente asigură accesul la procedura de azil oricărui străin, aflat pe teritoriul Republicii Moldova sau la frontieră, din momentul manifestării de voință, exprimată în scris sau verbal, din care să rezulte că acesta solicită protecția statului Republica Moldova.</p> <p>Articolul 1. Obiectul și scopul legii (1) Prezenta lege stabilește statutul juridic al străinilor care solicită o formă de protecție în Republica Moldova, statutul juridic al beneficiarilor unei forme de protecție în Republica Moldova, procedura de acordare, încetare și anulare a unei forme de protecție în Republica Moldova</p> <p>(2) Scopul legii este</p>	Nu există diferențe		

<p>Paragraful 3. Acestă Directivă nu se va aplica atunci când se aplică prevederile Directivei Consiliului 2001/55/EC din 20 iulie 2001 privind minimele standarde pentru acordarea protecției temporare în cazul unui influx masiv sau deplasare de persoane și măsurile care promovează un bilanț al eforturilor Statelor Membre de primire a persoanelor și care să prezinte consecințele</p> <p>Paragraful 4. Statele Membre pot decide să aplice Directiva în legătură cu procedurile de decizie asupra cererilor pentru tipuri de protecție altele decât cele care rezultă din Convenția de la Geneva pentru cetățenii țărilor terțe sau apatrizilor care nu au primit statutul de refugiat.</p>	<p>asigurarea cadrului juridic și instituțional pentru funcționarea sistemului de azil din Republica Moldova.</p>				
<p>Art. 4 PREVEDERI MAI FAVORABILE</p> <p>Statele Membre pot introduce sau reține prevederi mai favorabile în domeniul condițiilor de primire pentru solicitanții de azil și al altor rude apropiate care se află în același Stat Membru dacă sunt dependenți de el sau din motive umanitare atâta timp cât aceste prevederi sunt compatibile cu Directiva</p>		<p>Nu a fost preluat</p>	<p>Nu este necesară preluarea în legislația națională din domeniul azilului. Se referă doar la țările membre.</p>		
<p>Art. 5 INFORMAREA</p> <p>1. Statele Membre vor informa solicitanții de azil, într-o perioadă de</p>	<p>Articolul 31. Drepturile solicitanților de azil</p>	<p>Nu există diferență</p>			

<p>timp rezonabilă care să nu depășească 15 zile de la data depunerii cererii de azil la autoritatea competentă, de cel puțin orice beneficii stabilite și de obligațiile pe care le au referitoare la condițiile de primire.</p> <p>Statele Membre vor asigura ca solicitanților să le fie furnizate informații privind organizațiile sau grupurile de persoane care asigură asistență legală specifică și organizații care ar putea să-i ajute sau informeze cu privire la condițiile disponibile de primire, inclusiv ajutor medical.</p> <p>2. Statele Membre vor asigura ca informația la care se face referire în paragraful 1 este în scris și, dacă este posibil, într-o limbă pe care solicitanții în mod rezonabil se presupune că o înțeleg. Acolo unde este cazul, această informație poate fi furnizată oral.</p>	<p>Solicitantul de azil beneficiază de următoarele drepturi:</p> <p>c) dreptul de a fi informat, în scris, într-o limbă pe care o cunoaște sau pe care se presupune în mod rezonabil că o cunoaște, în momentul depunerii cererii, cu privire la drepturile și obligațiile pe care le are pe parcursul procedurii de azil;</p> <p>e) dreptul de a i se asigura gratuit interpret (traducător), în orice etapă a procedurii de azil;</p> <p>g) dreptul la protecția datelor personale și a oricăror alte detalii în legătură cu cererea sa;</p> <p>h) dreptul de a fi informat despre posibilitatea contactării reprezentanților Înaltului Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați.</p>				
<p>Art. 6 DOCUMENTAREA</p> <p>1. Statele Membre vor asigura ca, în termen de 3 zile de la data depunerii cererii la autoritatea competentă, solicitantului i se va asigura un document eliberat pe numele lui / ei certificând statutul lui / ei de solicitant de azil sau atestând că ei / lui îi este permisă șederea pe teritoriul Statului Membru atâta timp cât cererea lui / ei este în curs sau va</p>	<p>Articolul 31. Drepturile solicitanților de azil</p> <p>Solicitantul de azil beneficiază de următoarele drepturi:</p> <p>j) dreptul de a i se elibera un document temporar de identitate, a cărui valabilitate va fi prelungită de către Direcția refugiați, în conformitate cu prevederile prezentei legi.</p> <p>Articolul 35. Documentele solicitanților de azil</p> <p>(1) Până la soluționarea cererii de</p>	<p>Nu există deferențe</p>			

<p>fi examinată. Dacă posesorul nu este liber să se miște în întregul sau o parte a teritoriului Statului Membru, documentul va certifica de asemenea și acest aspect.</p> <p>2. Statele membre pot exclude aplicarea acestui articol atunci când solicitantul de azil se află în detenție și în timpul examinării unei cereri de azil făcute la frontieră sau în contextul procedurii de hotărâre asupra dreptului solicitantului de a intra legal pe teritoriul Statului Membru. În anumite cazuri, pe durata examinării unei cereri de azil, Statele membre pot asigura solicitanților o altă dovadă echivalentă cu documentul la care se face referire în paragraful 1</p> <p>3. Documentul la care se face referire în paragraful 1 nu trebuie să certifice identitatea solicitantului de azil.</p> <p>4. Statele Membre vor adopta măsurile necesare pentru a asigura solicitanții de azil cu documentul la care se face referire în paragraful 1, care trebuie să fie valabil atâta timp cât aceștia sunt autorizați să rămână pe teritoriul Statului Membru implicat sau la frontieră.</p> <p>5. Statele Membre pot asigura solicitanții de azil cu un document de călătorie atunci când apar motive umanitare serioase și care cer prezența lor într-un alt Stat.</p>	<p>azil, Direcția refugiați eliberează solicitantului de azil un document temporar de identitate pentru solicitantul de azil care atestă statutul acestuia de solicitant de azil, dar care nu atestă neapărat identitatea solicitantului.</p> <p>(2) Documentul temporar de identitate este valabil pentru un termen de 30 zile, cu posibilitatea prelungirii lui pentru alte termene a câte 30 zile, pînă la soluționarea definitivă a cererii.</p> <p>(5) Străinilor, care au solicitat azil într-un punct de control al frontierei de stat sau la organele de poliție, li se va elibera o adeverință provizorie, valabilitatea căreia nu va depăși 48 de ore. Prezentul document ține loc de document temporar de identitate și permite deplasarea pînă la Direcția refugiați. Modelul adeverinței este aprobat prin ordinul ministrului afacerilor interne.</p>	<p>Nu a fost preluat</p>	<p>Nu este necesară preluarea în legislația națională din domeniul azilului, întrucît nu este o normă imperativă. Se referă doar la statele membre.</p>	<p>Nu este necesară preluarea</p>	
<p>Art. 7</p>			<p>Nu este necesară preluarea</p>		

<p>REȘEDIȚA ȘI LIBERTATEA DE MIȘCARE</p> <p>1. Solicitanții de azil se pot mișca liber în teritoriul Statului Membru gazdă sau în zona desemnată pentru ei de către Statul Membru. Zona desemnată nu va afecta sferile inalienabile ale vieții private și va putea permite o libertate suficientă pentru garantarea accesului la toate beneficiile sub această Directivă.</p> <p>2. Statele Membre pot decide asupra reședinței solicitanților de azil pentru motive de interese publice, ordine publică sau, atunci când este necesar, pentru o procesare rapidă și monitorizare efectivă a cererii lui / ei.</p> <p>3. Atunci când se dovedește necesar, de exemplu din motive legale sau motive de ordine publică, Statele Membre pot priva de libertate un solicitant într-un anumit loc în conformitate cu legea lor națională.</p> <p>4. Statele Membre pot stabili prevederi cu privire la condițiile materiale de primire sub rezerva stabilirii reședinței actuale de către solicitanți într-un anumit loc, care să fie determinat de Statele Membre. O asemenea decizie care poate fi de natură generală va fi luată considerată individual și stabilită prin legislația națională.</p> <p>5. Statele Membre vor asigura pentru posibilitatea de acordare a solicitanților protecție temporară</p>	<p>Articolul 34. Obligațiile solicitanților de azil</p> <p>Solicitantul de azil este obligat:</p> <p>h) să informeze Direcția refugiați despre părăsirea localității de reședință.</p>	<p>Nu a fost preluat</p> <p>Nu a fost preluat în totalitate. Solicitanții de azil sunt cazați în centrele de cazare.</p>	<p>în proiectul legii deoarece solicitanții de azil în cazul în care nu sunt prevăzute prevederi speciale pentru acestea ei se bucură de aceleași drepturi ca și străinii aflați pe teritoriul Republicii Moldova. Conform legislației privind regimul juridic al străinilor aceste au dreptul la libera circulație.</p> <p>Nu este necesară preluarea în legislația națională din domeniul azilului, întrucât nu este o normă imperativă. În RM există doar centre de cazare deschise.</p> <p>Nu este necesară preluarea în legislația națională din domeniul azilului, întrucât nu este o normă imperativă.</p>		
---	---	--	---	--	--

<p>permisiunea de a pleca de la locul de reședință menționat la paragraful 2 și 4 și / sau zona desemnată menționată la paragraful 1. Deciziile vor fi luate individual, obiectiv și imparțial iar dacă vor fi negative vor fi motivate. Solicitantul nu va cere permisiunea de a intra în contact cu autoritățile și instanțele dacă prezența sa este necesară.</p> <p>6. Statele Membre vor cere solicitanților să informeze autoritățile competente asupra adresei lor actuale și să anunțe orice schimbare de adresă autorităților cât de curând posibil.</p>	<p>Articolul 34. Obligațiile solicitanților de azil</p> <p>Solicitantul de azil este obligat:</p> <p>h) să informeze Direcția refugiați despre părăsirea localității de reședință.</p>	<p>Nu există diferență</p>			
<p>Art. 8 FAMILIILE</p> <p>Statele Membre vor lua măsurile necesare de a menține pe cât posibil familiile unite așa cum sunt în teritoriu, dacă solicitanților li se asigură cazare de către Statele Membre implicate. Astfel de măsuri vor fi implementate cu acordul solicitanților de azil.</p>		<p>Nu există deferențe</p>			
<p>Art. 9 EXAMEN MEDICAL</p> <p>Statele Membre pot cere examen medical pentru solicitanți pe motive de sănătate publică.</p>	<p>Articolul 34. Obligațiile solicitanților de azil</p> <p>Solicitantul de azil este obligat:</p> <p>(l) să se supună examenului medical gratuit, din motive de sănătate publică</p>	<p>Nu există deferențe</p>			
<p>Art. 10 ȘCOLARIZAREA EDUCAȚIA MINORILOR ȘI</p>	<p>Articolul 32. Dreptul la învățământ a minorilor</p>	<p>Nu există deferențe</p>			

<p>1. Statele Membre vor acorda copilului minor al solicitantului de azil și solicitanților de azil care sunt minori acces la sistemul de educație în condiții similare cu ale cetățenilor Statului Membru gazdă atât timp cât o măsură de expulzare împotriva lor sau a părinților lor nu este pusă în aplicare. O astfel de educație poate fi asigurată în centrele de cazare.</p> <p>Statul Membru implicat poate stipula că un astfel de acces poate fi limitat numai la sistemul educațional de stat.</p> <p>Minorii vor fi sub vârsta legală de majorat în Statul Membru în care a fost depusă sau este examinată cererea de azil. Statele Membre nu vor retrage educația secundară din singurul motiv că minorul a atins vârsta majoratului.</p> <p>2. Accesul la sistemul de educație nu va fi amânat mai mult de trei luni de la data depunerii cererii de către minor sau de către părinții minorului. Această perioadă poate fi extinsă la un an acolo unde este asigurată o educație specifică cu scopul de a facilita accesul la sistemul de educație.</p> <p>3. Acolo unde nu este posibil accesul la sistemul de educație așa cum este prevăzut în paragraful 1 datorită situației specifice a minorului, Statul Membru poate oferi alte aranjamente educaționale.</p>	<p>(1) Copiii minori ai solicitanților de azil și solicitanții de azil minori au acces la sistemul de învățământ în condiții egale cu cetățenii Republicii Moldova.</p> <p>(2) Accesul la sistemul de învățământ nu va fi amânat mai mult de trei luni de la data depunerii cererii de către minor sau de către reprezentantul legal. Această perioadă poate fi extinsă la un an acolo unde este necesară asigurarea unui curs pregătitor în vederea înscrierii la sistemul de învățământ.</p>				
<p>Art. 11 ANGAJAREA 1. Statele Membre vor fixa o</p>	<p>Articolul 31. Drepturile solicitanților de azil Solicitantul de azil beneficiază de</p>	<p>Parțial preluat</p>	<p>Nu este necesară ajustarea deoarece proiectul prevede acces la piața de muncă</p>		

<p>perioadă de timp, începând de la data depunerii cererii, în care solicitantul nu va avea acces la piața forței de muncă.</p> <p>2. Dacă o decizie în primă instanță nu a fost luată în termen de un an de la prezentarea unei cereri de azil și această întârziere nu poate fi atribuită solicitantului, Statele Membre vor decide condițiile de acordare a accesului solicitantului la piața forței de muncă.</p> <p>3. Accesul la piața forței de muncă nu va fi retras pe durata procedurilor de recurs, atunci când un recurs împotriva unei decizii negative într-o procedură normală are efect suspensiv, până când o hotărâre negativă a recursului nu este notificată.</p> <p>4. Din motive ale politicii pieței de muncă, Statele Membre pot da prioritate cetățenilor UE și naționalilor Statelor părți la Acordul privind Zona Economică Europeană și de asemenea și naționalilor din țările terțe cu reședință legală.</p>	<p>următoarele drepturi:</p> <p>1) dreptul la muncă, care i se poate acorda temporar, la cerere, dacă din motive obiective este lipsit de mijloace de existență necesare.</p>		<p>imediat după depunerea cererii de azil.</p>		
<p>Art. 12 CURSURI Vocaționale</p> <p>Statele Membre pot permite accesul solicitanților de azil la cursuri vocaționale indiferent dacă au acces la piața forței de muncă.</p> <p>Accesul la cursurile vocaționale în legătură cu un contract de angajare va depinde în ce măsură solicitantul are acces la piața forței de muncă conform Articolului 11.</p>		<p>Nu a fost preluat</p>	<p>Nu este necesară preluarea în legislația națională din domeniul azilului. Este acoperită națională în vigoare.</p>		

<p>Art. 13 REGULI GENERALE PRIVIND CONDIȚIILE MATERIALE DE PRIMIRE ȘI ASISTENȚĂ MEDICALĂ</p> <p>1. Statele Membre vor asigura să fie disponibile condițiile materiale de primire solicitanților de azil atunci când aceștia fac cerere de azil.</p> <p>2. Statele Membre vor realiza prevederi privind condițiile materiale de primire pentru a asigura un standard de viață adecvat pentru sănătatea solicitanților și capabile să le asigure subzistența. Statele Membre vor asigura ca standardul de viață să corespundă în situația specifică a persoanelor cu nevoi speciale, în conformitate cu Articolul 17, precum și în funcție de situația persoanelor care sunt în detenție.</p> <p>3. Statele Membre pot prevedea toate sau numai o serie de condiții materiale de primire și asistență medicală sub rezerva condiției în care solicitanții de azil nu au mijloace suficiente cu privire la un standard de viață adecvat pentru sănătatea lor și de a nu le afecta subzistența lor.</p> <p>4. Statele Membre pot cere solicitanților să acopere sau să contribuie la costurile condițiilor materiale de primire și la asistența medicală furnizată conform acestei Directive, ca urmare a prevederilor paragrafului 3, dacă solicitanții au suficiente resurse, de exemplu dacă</p>	<p>A se vedea articolul 31. Drepturile solicitanților de azil.</p>	<p>Nu există diferențe</p> <p>Este preluat de proiectul legii</p>	<p>Nu este necesară preluarea în legislația națională din domeniul azilului, întrucât nu este o normă imperativă.</p> <p>Nu este necesară preluarea în legislația națională din domeniul azilului, întrucât nu este o normă imperativă. Costurile privind întreținerea solicitanților de azil în centrele de cazare este</p>		
--	---	---	--	--	--

<p>au lucrat pentru o perioadă de timp rezonabilă. Dacă rezultă că un solicitant are suficiente mijloace de a acoperi condițiile materiale de primire și asistența medicală la momentul când aceste nevoi de bază au fost acoperite, Statele Membre pot cere solicitantului de azil pentru o rambursare.</p> <p>5. Condițiile materiale de primire pot fi asigurate în natură, sau sub forma unei alocații financiare sau vaucere sau într-o combinație ale acestor prevederi. Acolo unde Statele Membre asigură condiții materiale de primire sub forma unei alocații financiare sau vaucere, acea suma va fi determinată în conformitate cu principiile stabilite în acest articol.</p>			<p>suportat din bugetul de stat.</p> <p>Nu este necesară preluarea în legislația națională din domeniul azilului, întrucât nu este o normă imperativă. Ținând cont de situația social economică din țară RM nu poate prevedea alocații financiare pentru solicitanții de azil, aceștea dispun de dreptul de a se angaja din momentul depunerii cererii de azi precum și dreptul de a li se acorda cazare gratuită., fapt ce li se asigură condițiile material de primire. de asemenea urmează a se ține cont de rezervele formulate de RM la Convenția din 1951, a se vedea legea nr. 677-XV din 23.11.2001.</p>		
<p>Art. 14 MODALITĂȚI PENTRU CONDIȚII MATERIALE DE PRIMIRE</p> <p>1. Acolo unde cazarea este asigurată în natură, ar trebui să ia una sau o combinație a următoarelor</p>	<p>Articolul 31. Drepturile solicitanților de azil Solicitantul de azil beneficiază de</p>	<p>Nu există diferență</p>			

<p>forme:</p> <p>(a) clădirile folosite în scopul cazării solicitanților pe durata examinării unei cereri depuse la frontieră;</p> <p>(b) centre de cazare care garantează un standard adecvat de viață;</p> <p>(c) case particulare, apartamente, hoteluri sau alte clădiri adaptate pentru cazarea solicitanților.</p> <p>2. Statele Membre se vor asigura că solicitanților cărora li s-a asigurat cazare, la care se face referire în paragraful 1 (a), (b) și (c) le sunt garantate:</p> <p>(a) protejarea vieții lor de familie;</p> <p>(b) posibilitatea de a comunica cu rudele, consilierii legali și reprezentanții Înalțului Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați (UNHCR) și ai organizațiilor non – guvernamentale (ONG-uri) recunoscute de Statele Membre. Statele Membre vor acorda o atenție specială pentru prevenirea atacului (acte de violență, insultă, amenințare fizică) în clădirile și centrele de cazare la care se face referire în paragraful 1 (a) și (b).</p> <p>3. Statele Membre se vor asigura, dacă este necesar, ca minorii copii ai solicitanților sau solicitanții care sunt minori sunt cazați împreună cu părinții lor sau cu un membru de familie adult responsabil pentru ei prin lege sau cutumă.</p> <p>4. Statele Membre se vor asigura</p>	<p>următoarele drepturi:</p> <p>m) dreptul de a fi cazat în centrele de cazare pe perioada procedurii;</p> <p>n) dreptul solicitanților de azil cu necesități speciale de a beneficia de adaptarea condițiilor de cazare și asistență în centrele de cazare;</p> <p>h) dreptul de a fi informat despre posibilitatea contactării reprezentanților Înalțului Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați;</p>	<p>Nu a fost preluat</p>	<p>Nu necesită preluare în proiectul legii. Asemenea prevederi vor fi reglementate în regulamentul centrului.</p> <p>Nu necesită preluare în proiectul legii. Asemenea prevederi vor fi reglementat în regulamentul centrului.</p> <p>Nu necesită preluare în</p>		
---	--	--------------------------	---	--	--

<p>că transferurile solicitanților dintr-un loc de cazare în altul se face numai când este necesar. Statele Membre vor asigura solicitanților posibilitatea de a-și informa consilierii legali despre transferul făcut și noua lor adresa.</p> <p>5. Persoanele care lucrează în centrele de cazare trebuie să fie pregătiți adecvat și vor fi obligați sub principiul confidențialității așa cum este definit în legislația națională în legătură cu orice informație pe care o obțin în desfășurarea activității.</p> <p>6. Statele Membre pot implica solicitanții în managementul resurselor materiale și a aspectelor nemateriale ale vieții în centru, prin intermediul comitetului de consiliere sau prin consiliul care reprezintă rezidenții.</p> <p>7. Consilierilor legali sau consilierilor solicitanților de azil și reprezentanților UNHCR sau ONG-urilor desemnate de către cel din urmă și recunoscute de către Statele Membre implicate, li se va asigura accesul în centrele de cazare și în alte facilități de cazare pentru a asista solicitanții de azil menționați. Limitările privind un astfel de acces pot fi impuse numai pe motive referitoare la securitatea centrelor și facilităților și a solicitanților de azil.</p> <p>8. Statele Membre pot stabili în mod excepțional modalitățile pentru condițiile materiale de primire diferite de cele prevăzute în acest</p>	<p>Articolul 8. Administrarea centrelor de cazare</p> <p>(2) Personalul centrelor de cazare trebuie să fie pregătit corespunzător și este obligat să respecte principiul confidențialității, în condițiile prezentei legi, în legătură cu orice informație obținută în desfășurarea activității.</p> <p>(4) Direcția refugiați asigură accesul în centre a reprezentanților Inaltului Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați și organizațiilor neguvernamentale, cu care are încheiate protocoale de cooperare.</p> <p>(5) În vederea desfășurării activității de consiliere, Direcția refugiați asigură reprezentanților organizațiilor neguvernamentale cu care are încheiate protocoale de cooperare spațiul necesar în centrele de cazare.</p>	<p>Nu există diferență</p>	<p>proiectul legii. Asemenea prevederi vor fi reglementat în regulamentul centrului.</p> <p>Nu necesită preluare în proiectul legii. Asemenea prevederi vor fi</p>		
--	--	----------------------------	--	--	--

<p>articol, pentru o perioadă de timp cât mai scurtă cu putință, când:</p> <ul style="list-style-type: none"> - când este cerută o evaluare inițială a nevoilor specifice ale solicitantului; - condițiile materiale de primire, așa cum sunt prevăzute în acest articol, nu sunt disponibile în anumite zone geografice; - facilitățile de cazare disponibile în mod normal sunt temporar nedisponibile (exhaustive); - solicitantul de azil se află în detenție sau ținut la punctele de frontieră. <p>Aceste condiții diferite trebuie să acopere în orice caz nevoile de bază.</p>			reglementat în regulamentul centrului.		
<p>Art. 15 ASISTENȚA MEDICALĂ</p> <p>1. Statele Membre se vor asigura că solicitanții primesc necesarul de asistență medicală care trebuie să includă, cel puțin, asistență medicală de urgență și tratamentul medical de bază a bolii.</p> <p>2. Statele Membre vor asigura necesarul medical și altă asistență medicală solicitanților care au nevoi speciale.</p>	<p>Articolul 31. Drepturile solicitanților de azil</p> <p>Solicitantul de azil beneficiază de următoarele drepturi:</p> <ul style="list-style-type: none"> o) dreptul de a primi în mod gratuit asistență medicală primară și de urgență, conform legislației în vigoare; <p>Articolul 33. Accesul la asistența medicală</p> <p>(1) Solicitanții de azil sînt asigurați cu asistență medicală de urgență la etapa prespitalicească și spitalicească în caz de stări acute care pun în pericol viața, în limita mijloacelor fondurilor asigurării obligatorii de asistență medicală și mijloacelor bugetului de stat pe anul respectiv.</p> <p>Articolul 70. Garanții privind</p>	Nu există diferențe			

	<p>minorii neînsoțiți (2) Autoritățile competente vor asigura accesul la serviciile de reabilitare pentru minorii care au fost victime ale oricărei forme de abuz, neglijență, exploatare, tortură, tratamente inumane sau degradante, ori care au suferit de pe urma conflictelor armate și, la necesitate, asigură o asistență medicală complexă adecvată și o consiliere calificată.</p>				
<p>Art. 16 REDUCEREA SAU RETRAGEREA CONDIȚIILOR DE PRIMIRE 1. Statele Membre pot reduce sau retrage condițiile de primire în următoarele cazuri: a) când un solicitant de azil: - abandonează locul de reședință stabilit de către o autoritate competentă fără a o informa sau, la cerere, fără permisiune, sau - nu respectă îndatoririle de a informa sau cu cererile de a furniza informații sau de a se prezenta la interviul personal privind procedura de azil de-a lungul unei perioade de timp rezonabile stabilite în legislația națională, sau - sau a depus deja o cerere în același Stat Membru. Când solicitantul este depistat sau a prezentat voluntar la o autoritate competentă, o decizie motivată corect, referitoare la motivele neprezentării, va fi îndreptățit să beneficieze de o parte sau de toate condițiile de primire.</p>		Nu a fost preluat	Nu necesită preluare în proiectul legii. Asemenea prevederi vor fi reglementat în regulamentul centrului.		

<p>b)când un solicitant ascunde faptul că are resurse financiare și prin urmare a beneficiat în mod nejustificat de condiții materiale de primire. Dacă se află că un solicitant are suficiente mijloace de a acoperi condițiile materiale de primire și asistență medicală la momentul când aceste nevoi de bază au fost acoperite, Statele membre pot cere solicitantului de azil rambursarea.</p> <p>2. Statele Membre pot refuza condițiile în cazul când un solicitant de azil nu a putut demonstra că cererea de azil a fost făcută într-o perioadă de timp rezonabil din punct de vedere practic după sosirea în acel Stat Membru.</p> <p>3. Statele Membre pot stabili sancțiuni aplicabile unor încălcări grave al regulamentelor centrelor de cazare precum și comportamentelor grave de violență.</p> <p>4. Deciziile pentru reducerea, retragerea sau refuzul condițiilor de cazare sau sancțiunile la care se face referire în paragraful 1, 2 și 3 vor fi luate individual, obiectiv și imparțial și vor fi motivate. Deciziile vor fi bazate pe situația particulară a persoanei implicate, în special cu privire la persoanele acoperite Articolul 17, luând în considerare principiul proporționalității. Statele Membre vor asigura sub toate circumstanțele accesul la asistența medicală de urgență.</p> <p>5. Statele Membre se vor asigura</p>			<p>Nu necesită preluare în proiectul legii. Asemenea prevederi vor fi reglementat în regulamentul centrului.</p> <p>Nu necesită preluare în proiectul legii. Asemenea prevederi vor fi reglementat în regulamentul centrului.</p>		
--	--	--	---	--	--

că nu vor fi retrase sau reduse condițiile materiale de primire înainte de a fi luată o decizie negativă.			Rezultă din art. 31. drepturile solicitanților de azil.		
<p>Art. 17 PRINCIPII GENERALE</p> <p>1. Statele Membre vor lua în considerare situația specifică a persoanelor vulnerabile cum ar fi minorii, minorii neînsoțiți, persoanele deplasate, persoanele în vârstă, femeile însărcinate, părinți singuri cu copii minori și persoane care au fost subiectul torturii, violului sau alte forme grave de violență psihologică, psihică sau sexuală, în legislația națională implementându-se prevederile Capitolului II privind condițiile materiale de primire și asistență medicală.</p> <p>2. Paragraful 1 se va aplica numai persoanelor găsite ca având nevoi speciale după o evaluare individuală a situației lor.</p>	<p>Articolul 31. Drepturile solicitanților de azil</p> <p>Solicitantul de azil beneficiază de următoarele drepturi:</p> <p>n) dreptul solicitanților de azil cu necesități speciale de a beneficia de adaptarea condițiilor de cazare și asistență în centrele de cazare;</p> <p>q) familiile cu copiii precum și copiii neînsoțiți beneficiază de toate măsurile de asistență socială acordate, în conformitate cu legislația în vigoare, copiilor cetățeni ai Republicii Moldova;</p> <p>Articolul 75. Cazarea minorilor neînsoțiți</p> <p>(1) Autoritățile competente vor asigura ca minorii neînsoțiți să fie plasați:</p> <p>a) la centrele de cazare;</p> <p>b) locuri de cazare potrivite pentru minori;</p> <p>c) într-o altă formă de plasament temporar prevăzută de legislație.</p> <p>(2) În această situație vor fi luate în considerare părerile minorului potrivit vârstei și gradului de maturitate.</p> <p>(3) Pe cât posibil, frații nu vor fi despărțiți, luând în considerare interesele ale minorului în cauză și, în special, vârsta și gradul de maturitate al acestuia. Schimbările de reședință ale minorilor neînsoțiți vor fi limitate la minim.</p>	Nu există diferență			
<p>Art. 18 MINORII</p>	<p>Articolul 70. Garanții privind minorii</p>	Nu există diferență			

<p>1.Cele mai bune interese ale copilului vor fi prioritare pentru Statele Membre atunci când aplicarea prevederilor acestei Directive implică minorii.</p> <p>2. Statele Membre trebui să asigure accesul la serviciile de reabilitare pentru minorii care au fost victime ale oricărei forme de abuz, neglijență, exploatare, tortură sau tratamente de cruzime, inumane și degradante sau care au suferit de pe urma conflictelor armate, și asigură că o asistență medicală mintală adecvată este dezvoltată și o consiliere calificată este asigurată când este nevoie.</p>	<p>neînsoțiți.</p> <p>(2) Autoritățile competente vor asigura accesul la serviciile de reabilitare pentru minorii care au fost victime ale oricărei forme de abuz, neglijență, exploatare, tortură, tratamente inumane sau degradante, ori care au suferit de pe urma conflictelor armate și, la necesitate, asigură o asistență medicală complexă adecvată și o consiliere calificată.</p>			
<p>Art. 19 MINORII NEÎNSOȚIȚI</p> <p>1. Statele Membre trebuie să ia măsuri cât mai curând posibil să asigure reprezentarea necesară a minorului neînsoțit de către un reprezentant legal sau, unde este necesar, reprezentarea să fie făcută de către o organizație care este responsabilă pentru grija și protecția minorilor, sau printr-o altă reprezentare corespunzătoare. Evaluările cu caracter regulat vor trebui făcute de către autoritățile corespunzătoare.</p> <p>2. Minorii neînsoțiți care fac o cerere de azil trebuie să fie plasați, din momentul în care au fost admiși</p>	<p>Articolul 71. Numirea reprezentantului legal</p> <p>(1) Desemnarea reprezentantului legal va fi inițiată de șeful Direcției refugiați în termen de 15 zile de la data înregistrării minorului neînsoțit.</p> <p>(2) Autoritatea tutelară competentă desemnează, în conformitate cu legislația, un reprezentant care va tutela fiecare solicitant de azil neînsoțit, care nu a împlinit vârsta de 18 ani.</p> <p>(3) Autoritatea tutelară competentă este obligată să hotărască asupra instituirii tutelei sau, după caz, a curatelei.</p> <p>(9) Obligațiile de tutelă și curatelă se îndeplinesc gratuit.</p> <p>Articolul 75. Cazarea minorilor neînsoțiți</p> <p>(1) Autoritățile competente vor</p>	Nu există diferență		

<p>în teritoriu până în momentul în care sunt obligați să părăsească Statul Membru gazdă în care cererea de azil a fost făcută sau este examinată:</p> <p>(a) cu rudele adulte (b) cu o familie adoptivă (c) în centrele de cazare cu prevederi speciale pentru minori (d) în alte forme de cazare potrivite pentru minori.</p> <p>Statele Membre pot plasa minorii neînsoțiți cu vârsta de 16 ani sau peste în centrele de cazare pentru solicitanții de azil adulți.</p> <p>Atâta timp cât este posibil, frații / surorile (după mamă sau după tată) vor fi ținuti împreună luându-se în considerație cele mai bune interese ale minorului implicat și, în particular, vârsta lui / ei și gradul de maturitate. Schimbările reședinței minorilor neînsoțiți trebuie să fie limitate la minimum.</p> <p>3. Statele Membre, protejând cele mai bune interese ale minorului neînsoțit, trebuie să includă depistarea membrilor familiei lui / ei cât mai curând posibil. În cazurile unde poate exista o amenințare la viața sau integritatea minorului sau a rudelor apropiate lui / ei, în special dacă ei au rămas în țara de origine, trebuie luate măsuri prin care să se asigure că adunarea, procesarea și circulația informațiilor cu privire la acele persoane să se facă pe baza principiului confidențialității pentru a evita punerea în pericol a siguranței lor.</p> <p>4. Aceia care lucrează cu minori</p>	<p>asigura ca minorii neînsoțiți să fie plasați:</p> <p>a) la centrele de cazare; b) locuri de cazare potrivite pentru minori; c) într-o altă formă de plasament temporar prevăzută de legislație.</p> <p>(2) În această situație vor fi luate în considerare părerile minorului potrivit vârstei și gradului de maturitate.</p> <p>(3) Pe cât posibil, frații nu vor fi despărțiți, luând în considerare interesele ale minorului în cauză și, în special, vârsta și gradul de maturitate al acestuia. Schimbările de reședință ale minorilor neînsoțiți vor fi limitate la minim.</p> <p>Articolul 71.</p> <p>(5) În cazul minorului neînsoțit - solicitant de azil, procedura de azil este suspendată până la numirea unui reprezentant legal. Pe perioada suspendării minorul neînsoțit va beneficia de drepturile acordate solicitanților de azil.</p>				
---	--	--	--	--	--

<p>neînsoțiți trebui să fi avut sau să primească pregătire corespunzătoare cu privire la nevoile lor și să fie sub obligația principiului confidențialității așa cum este definit în legislația națională, în ceea ce privește orice informație pe care o obțin pe timpul desfășurării activității.</p>	<p>Articolul 74. Intervievarea minorilor neînsoțiți - solicitanți de azil (1) În cazul minorilor interviul va fi efectuat în prezența reprezentantului legal de către consilierul de eligibilitate cu pregătire specială.</p>			
<p>Art. 20 VICTIMELE TORTURII ȘI VIOLENȚEI Statele Membre se vor asigura că, dacă este nevoie, persoanele care au fost subiectul torturii, violului sau altor acte grave de violență primesc tratamentul necesar pentru urmările cauzate de actele mai sus menționate.</p>	<p>Articolul 31. Drepturile solicitanților de azil Solicitantul de azil beneficiază de următoarele drepturi: n) dreptul solicitanților de azil cu necesități speciale de a beneficia de adaptarea condițiilor de cazare și asistență în centrele de cazare;</p> <p>Articolul 76. Victimele torturii sau violenței În situația în care solicitantul de azil prezintă informații sau semnalmente cu privire la aplicarea torturii sau altor tratamente inumane sau degradante, precum și că sunt victime ale oricărei forme de violență, șeful Direcției refugiați va dispune efectuarea unei expertize medico-legale.</p>	<p>Nu există diferență</p>		
<p>Art. 21 RECURSURI 1.Statele Membre trebuie să se asigure că deciziile negative cu privire la beneficiile sub această Directivă sau deciziile luate sub Articolul 7 care în mod individual afectează solicitanții de azil trebuie să fie subiectul unui recurs în cadrul procedurilor stabilite în legislația națională. Cel puțin în ultima instanță trebuie acordată posibilitatea</p>	<p>Articolul 86. Plîngerea împotriva deciziei Direcției refugiați (1) Deciziile șefului Direcției refugiați, pot fi atacate pe calea contenciosului administrativ fără respectarea procedurii prealabile. (2) În etapa contenciosului administrativ, procedura de azil se desfășoară cu respectarea principiului confidențialității, în sensul art. 14.</p>	<p>Nu există diferențe</p>		

<p>unui recurs sau revizuire în fața unei autorități judiciare.</p> <p>2. Procedurile de acces la asistență legală în asemenea cazuri vor fi stabilite în legislația națională.</p>	<p>Articolul 31. Drepturile solicitanților de azil</p> <p>Solicitantul de azil beneficiază de următoarele drepturi:</p> <p>e) dreptul de a i se asigura gratuit interpret (traducător), în orice etapă a procedurii de azil;</p> <p>f) dreptul de a beneficia de asistență juridică, în orice etapă a procedurii de azil, în condițiile legii;</p>				
<p>Art. 22 COOPERAREA</p> <p>Statele Membre vor informa în mod regulat Comisia cu privire la datele ce privesc numărul persoanelor, împărțite pe sex și vârstă, acoperite de condițiile de primire și vor furniza o informare completă privind tipul, numele și formatul documentelor prevăzute de Articolul 6.</p>		Nu a fost preluată	Nu poate fi transpusă prezenta dispoziție în legislația națională, întrucât sunt prevederi care se referă la atribuțiile instituției europene		
<p>Art. 23 CONDUCEREA, MONITORIZAREA ȘI CONTROLUL SISTEMULUI</p> <p>Statele Membre, cu respectarea structurii constituționale, se vor asigura că sunt stabilite corespunzător conducerea, monitorizarea și controlul la nivelul condițiilor de primire.</p>		Nu a fost preluat	Nu poate fi transpusă prezenta dispoziție în legislația națională, întrucât sunt prevederi care se referă la atribuțiile instituției europene		
<p>Art. 24 PERSONALUL ȘI</p>		Nu a fost preluat	Nu poate fi transpusă prezenta dispoziție în		

<p>RESURSELE</p> <p>1.Statele Membre vor lua măsuri corespunzătoare pentru a se asigura că autoritățile și alte organizații care implementează această Directivă au primit pregătirea necesară de bază privind nevoile solicitanților atât bărbați cât și femei.</p> <p>2. Statele Membre vor alocă resursele necesare în concordanță cu prevederile naționale abilitate să implementeze această Directivă.</p>			legislația națională, întrucât sunt prevederi care se referă la atribuțiile instituției europene		
<p>Art. 25</p> <p>RAPOARTE</p> <p>La data de 06 august 2003 Comisia va raporta Parlamentului European și Consiliului aplicarea acestei Directive și va propune amendamentele care sunt necesare.</p> <p>Statele Membre vor trimite Comisiei toate informațiile care sunt necesare pentru întocmirea raportului, incluzând date statistice prevăzute în Articolul 22 până la 06 februarie 2006.</p> <p>După prezentarea raportului, Comisia va raporta Parlamentului European și Consiliului aplicarea acestei Directive cel puțin la fiecare 5 ani.</p>		Nu a fost preluat	Nu poate fi transpusă prezenta dispoziție în legislația națională, întrucât sunt prevederi care se referă la atribuțiile instituției europene		
<p>Art. 26</p> <p>Transpunerea</p> <p>1.Statele Membre vor face să intre în vigoare legile, regulamentele și prevederile administrative necesare respectării acestei Directive</p>		Nu a fost preluat	Nu poate fi transpusă prezenta dispoziție în legislația națională, întrucât sunt prevederi care se referă la atribuțiile instituției europene		

<p>până la 06 februarie 2005. Ulterior vor trebui să informeze Comisia despre acest fapt.</p> <p>Când Statele Membre adoptă aceste măsuri, ele trebuie să conțină o referire la această Directivă ori trebuie să fie însoțite de o astfel de referire cu ocazia publicării lor oficiale. Statele Membre trebuie să determine cum o astfel de referire va fi făcută.</p> <p>2.Statele Membre vor comunica Comisiei textul prevederilor legislației naționale pe care au adoptat-o în domeniul referitor la intrarea în vigoare a acestei Directive.</p>					
<p>Art. 27 Această Directivă va intra în vigoare la data publicării în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.</p>		Nu a fost preluat	Nu poate fi transpusă prezenta dispoziție în legislația națională, întrucât sunt prevederi care se referă la atribuțiile instituției europene		
<p>Art. 28 Această Directivă este adresată Statelor Membre în conformitate cu Tratatul care stabilește Uniunea Europeană</p>		Nu a fost preluat	Nu poate fi transpusă prezenta dispoziție în legislația națională, întrucât sunt prevederi care se referă la atribuțiile instituției europene		
<p>1. Titlul actului comunitar, subiectul reglementat și scopul acestuia</p> <p>Directiva Consiliului 2005/85/CE din 1 decembrie 2005 privind standardele minime cu privire la procedurile din statele membre de acordare și retragere a statutului de refugiat (CELEX32005L0085) /// COUNCIL DIRECTIVE 2005/85/EC of 1 December 2005 on minimum standards on procedures in Member States for granting and withdrawing refugee status (CELEX32005L0085).</p>					
<p>2. Titlul actului normativ național, subiectul reglementat și scopul acestuia</p>					

Legea privind azilul în Republica Moldova.

Obiectul de reglementare a proiectului de lege nominalizat îl constituie statutul juridic al străinilor care solicită o formă de protecție în Republica Moldova, statutul juridic al beneficiarilor unei forme de protecție în Republica Moldova, procedura de acordare, încetare și anulare a unei forme de protecție în Republica Moldova. Legea privind azilul va institui un cadru legal necesar pentru funcționarea eficientă a sistemului de azil din Republica Moldova, respectând atât dispozițiile legislației comunitare, cât și celei internaționale din domeniu.

3. Gradul de compatibilitate

Proiectul legii este compatibil cu directivele reieșind din:

- situația social-economică a statului;
- practica existență în domeniu;
- Republica Moldova nu are calitate de stat membru precum și nici de stat candidat pentru a fi obligată să preia în totalitate dispozițiile prezentei Directive.

Parțial compatibil - proiectul soluției normative este în conformitate cu principiile relevante ce decurg din conținutul legislației comunitare primare

4. Prevederile și cerințele reglementărilor comunitare (articolul, paragraful)	5. Prevederile actului normativ național (capitolul, articolul, subparagraful, punctul etc.)	6. Diferențe	7. Motivele ce explică faptul că proiectul este parțial compatibil sau incompatibil	8. Instanța responsabilă	9. Termenul - limită de asigurare a compatibilității complete a actului național
<p>Articolul 1 Scop</p> <p>Scopul prezentei directive este de a stabili standarde minime cu privire la procedurile din statele membre de acordare și retragere a statutului de refugiat.</p>	<p>Articolul 1. Obiectul și scopul legii (2) Scopul legii este asigurarea cadrului juridic și instituțional pentru funcționarea sistemului de azil din Republica Moldova.</p>	<p>Nu există diferențe</p>			

<p>Articolul 2 Definiții</p> <p>În sensul prezentei directive:</p> <p>(a) "Convenția de la Geneva" înseamnă</p> <p>Convenția din 28 iulie 1951 privind</p> <p>statutul refugiaților, astfel cum a fost</p> <p>modificată prin Protocolul de la New York din 31 ianuarie 1967;</p> <p>(b) "cerere" sau "cerere de azil" înseamnă cererea depusă de un</p> <p>resortisant al unei țări terțe sau de un</p> <p>apatrid care poate fi considerată o</p> <p>cerere de protecție internațională din</p> <p>partea unui stat membru în temeiul</p>	<p>Art. 3. Noțiuni de bază</p> <p>În sensul prezentei legi se definesc următoarele noțiuni:</p> <p>protecția internațională – protecția acordată în cadrul organizațiilor internaționale sau atunci când se referă la alte state;</p> <p>azil - instituție juridică prin intermediul căreia statul oferă străinului protecție, acordându-i statut de refugiat, azil politic, protecție umanitară sau temporară;</p> <p>străin – cetățean străin (cu una sau mai multe cetățenii) sau persoană fără cetățenie (apatrid);</p> <p>solicitant (solicitant de azil) - străinul care și-a manifestat de voință, exprimată în scris sau oral, în fața autorităților competente să primească cererea de azil, din care să rezulte cu certitudine că solicită o formă de protecție pe teritoriul Republicii Moldova, în privința căruia nu a fost adoptată o decizie irevocabilă;</p> <p>cererea de azil – este cererea făcută de către un străin în vederea obținerii unei forme de protecție în sensul prezentei legi;</p> <p>centre de cazare - centrele desemnate sau create în conformitate cu legislația în vigoare, destinate cazării temporare și recepției solicitanților de azil;</p>	<p>Nu există diferențe</p>			
---	---	--------------------------------	--	--	--

<p>Convenției de la Geneva. Orice cerere de protecție internațională se prezumă a fi o cerere de azil, cu excepția cazului în care persoana respectivă solicită în mod explicit o altă formă de protecție care poate face obiectul unei cereri separate;</p> <p>(c) "solicitant" sau "solicitant de azil" înseamnă un resortisant al unei țări terțe sau un apatrid care a depus o cerere de azil cu privire la care nu a fost adoptată încă o hotărâre finală;</p> <p>(d) "hotărâre finală" înseamnă o hotărâre de acordare sau nu a statutului</p>	<p>țară de origine - țara (țări) al cărei (ale căror) cetățean este străinul; în cazul apatridului - țara în care acesta își are reședința obișnuită;</p> <p>reședință obișnuită - sub noțiunea de "reședință" se va înțelege locul de reședință legal și obișnuit;</p> <p>refugiat – străinul, care în urma unei temeri bine întemeiate de a fi persecutat pe motive de rasă, religie, naționalitate, apartenență la un anumit grup social sau opinie politică, se află în afara țării a cărei cetățenie o are și care nu poate sau, datorită acestei temeri, nu dorește să se pună sub protecția acestei țări; sau care, nevînd nici o cetățenie și găsindu-se în afara țării în care își avea reședința obișnuită, ca urmare a unor astfel de evenimente, nu poate sau, datorită respectivei temeri, nu dorește să se reîntoarcă;</p> <p>statut de refugiat – forma de protecție recunoscută străinului care îndeplinește condițiile prevăzute în Convenția privind statutul refugiaților adoptată la 28 iulie 1951, în continuare Convenția de la Geneva, precum și la Protocolul privind statutul refugiaților din 31 ianuarie 1967 la care Republica Moldova a aderat prin Legea nr. 677-XV din 23.11.2001 pentru aderarea Republicii Moldova la Convenția privind statutul refugiaților, precum și la Protocolul privind statutul refugiaților;</p> <p>protecția umanitară - protecție</p>			
--	--	--	--	--

<p>de refugiat resortisantului unei țări</p> <p>terțe sau apatridului în temeiul</p> <p>Directivei 2004/83/CE și care nu mai</p> <p>este susceptibilă de a fi supusă nici unei căi de atac în cadrul capitolului V din prezenta directivă, indiferent dacă respectiva cale de atac are sau nu ca</p> <p>efect de a permite solicitanților să</p> <p>rămână pe teritoriul statelor membre în</p> <p>cauză până la soluționarea acestuia,</p> <p>sub rezerva anexei III la prezenta directivă;</p> <p>(e) "autoritatea decizională" înseamnă orice organism cvasi-judiciar sau administrativ dintr-un stat membru</p>	<p>acordată persoanelor ce nu corespund criteriilor de acordare a statutului de refugiat potrivit Convenției din 28 iulie 1951 și Protocolului din 31 ianuarie 1967, dar care au nevoie de protecție internațională;</p> <p>protecția temporară - protecție cu caracter excepțional menită să asigure, în cazul unui aflux masiv și spontan de persoane strămutate ce nu se pot întoarce în țara de origine, protecție imediată și temporară unor astfel de persoane, dacă există riscul ca sistemul de azil să nu poată procesa acest aflux, fără efecte adverse pentru funcționarea sa eficientă, în interesul persoanelor în cauză și a altor persoane care au nevoie de protecție;</p> <p>membri de familie – soția (soțul), copii până la vârsta de 18 ani necăsătoriți, aflați la întreținerea acestora indiferent dacă sunt din căsătorie sau din afara căsătoriei sau adoptați potrivit legii naționale din țara de origine, precum și părinții soților care locuiesc împreună cu ei;</p> <p>minor neînsoțit - străinul, cu vârsta sub 18 ani, care a venit în Republica Moldova neînsoțit de părinți sau reprezentant legal sau care nu se află în îngrijirea unei alte persoane potrivit legii, precum și minorul care a rămas neînsoțit după ce a intrat pe teritoriul Republicii Moldova;</p> <p>azil politic - protecție excepțională acordată străinului de către</p>				
---	---	--	--	--	--

<p>responsabil cu soluționarea cererilor de azil și având competența de a hotărî în primă instanță în astfel de cazuri, sub rezerva anexei I;</p> <p>(f) "refugiat" înseamnă un resortisant al unei țări terțe sau un apatrid care îndeplinește cerințele menționate la articolul 1 din Convenția de la Geneva, astfel cum sunt prevăzute de Directiva 2004/83/CE;</p> <p>(g) "statut de refugiat" înseamnă</p>	<p>Președintele Republicii Moldova.</p>				
---	---	--	--	--	--

<p>recunoașterea ca refugiat, de către un stat membru, a unui resortisant al unei țări terțe sau a unui apatrid;</p> <p>(h) "minor neînsoțit" înseamnă o persoană sub vârsta de 18 ani care sosește pe teritoriul statelor membre fără a fi însoțită de o persoană majoră care să o aibă în întreținere în virtutea legii sau a cutumei și atât timp cât</p>					
--	--	--	--	--	--

<p>aceasta nu se află efectiv în întreținerea unei astfel de persoane; de asemenea, prezenta definiție se aplică minorilor care sunt lăsați neînsoțiți după ce au intrat pe teritoriul statelor membre; (i) "reprezentant" înseamnă o persoană care acționează pe seama unei organizații reprezentând un minor neînsoțit în calitate de tutore legal, o persoană care acționează pe seama unei</p>					
--	--	--	--	--	--

<p>organizații naționale care este responsabilă de întreținerea și bunăstarea minorilor sau orice altă formă de reprezentare corespunzătoare desemnată să apere interesul superior al minorului neînsoțit;</p> <p>(j) "retragerea statutului de refugiat" înseamnă hotărârea prin care o autoritate competentă revocă, încetează sau refuză să reînnoiască statutul de refugiat al unei persoane în conformitate cu Directiva 2004/83/CE;</p> <p>(k) "a rămâne în statul membru" înseamnă a rămâne pe teritoriul statului membru în care a fost depusă sau este examinată cererea de azil, inclusiv la frontieră sau în zonele de tranzit ale statelor membre.</p>					
<p>Articolul 3 Domeniul de aplicare</p> <p>(1) Prezenta directivă se aplică tuturor cererilor de azil depuse pe teritoriul statelor membre, inclusiv la frontieră sau în zonele de tranzit ale statelor</p>	<p>Articolul 2. Sfera de acțiune a prezentei legi</p> <p>(1) Acțiunea prezentei legi se extinde asupra solicitanților de azil, beneficiarilor unei forme de protecție și asupra autorităților competente în domeniul azilului.</p>	<p>Nu există diferență</p>			

<p>membre, precum și retragerii statutului de refugiat.</p> <p>(2) Prezenta directivă nu se aplică în cazul cererilor privind azilul diplomatic sau teritorial depuse la reprezentanțele statelor membre.</p> <p>(3) În cazul în care statele membre utilizează sau instituie o procedură prin care cererile de azil sunt examinate atât ca cereri în temeiul Convenției de la Geneva, cât și ca cereri pentru alte forme de protecție internațională acordată în situațiile prevăzute la articolul 15 din Directiva 2004/83/CE,</p>		<p>Nu există diferență</p>	<p>Nu este necesară corespondență</p>		
--	--	----------------------------	---------------------------------------	--	--

<p>acestea aplică prezenta directivă pe tot parcursul procedurii acestora.</p> <p>(4) În plus, statele membre pot hotărî să aplice prezenta directivă procedurilor prin care se examinează orice formă de protecție internațională.</p>					
<p>Articolul 4 Autorități responsabile</p> <p>(1) Statele membre desemnează pentru toate procedurile o autoritate decizională care răspunde de examinarea corespunzătoare a cererilor în conformitate cu prezenta directivă, în special articolul 8 alineatul (2) și articolul 9.</p> <p>În conformitate cu articolul 4 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 343/2003, cererile de azil depuse într-</p>	<p>Articolul 4. Direcția refugiați a Biroului migrație și azil</p> <p>(1) Autoritatea care este responsabilă de administrarea și soluționarea problemelor solicitanților de azil, ale refugiaților și ale beneficiarilor de protecție umanitară sau temporară, precum și de aplicarea dispozițiilor prezentei legi este Direcția refugiați a Biroului migrație și azil -subdiviziune a Ministerului Afacerilor Interne (în continuare - Direcția refugiați, Direcția).</p> <p>Articolul 56. Autoritățile competente să primească cererea de azil</p> <p>Autoritățile competente să primească cererea de azil sunt:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) Direcția refugiați; b) autoritățile competente de supraveghere și controlul a frontierei de stat; c) organele de poliție; d) structurile Departamentului Instituțiilor Penitenciare al Ministerului Justiției sau subdiviziunile de detenție provizorie din cadrul organelor de drept. 	<p>Nu există diferență</p>	<p>În măsura în care nu se referă în exclusivitate la țările member.</p>		

<p>un stat membru și adresate autorităților altui stat membru care exercită controlul cu privire la imigrare se soluționează de statul membru pe teritoriul căruia este depusă cererea.</p> <p>(2) Cu toate acestea, statele membre pot prevedea că o altă autoritate este responsabilă pentru:</p> <p>(a) soluționarea cazurilor în care se preconizează transferarea solicitantului către un alt stat în conformitate cu normele de stabilire a criteriilor și a mecanismelor pentru determinarea statului responsabil cu examinarea unei cereri de azil, până în momentul în care are loc transferul sau statul solicitat refuză să își asume responsabilitatea</p>	<p>Articolul 59. Autoritățile competente în soluționarea cererilor de azil</p> <p>(1) Unica autoritate administrativă competentă în examinarea și soluționarea cererilor de azil este Direcția refugiați.</p> <p>(2) Instanțele de judecată competente examinează în procedura de contencios administrativ plîngerile împotriva deciziilor asupra cererilor de azil.</p>				
--	---	--	--	--	--

<p>pentru solicitant ori să îl reprimească;</p> <p>(b) adoptarea unei hotărâri cu privire la cerere pe baza dispozițiilor de drept intern în materie de securitate, cu condiția consultării, înainte de adoptarea hotărârii respective, a autorității decizionale pentru a se stabili dacă solicitantul îndeplinește condițiile necesare pentru a obține statutul de refugiat în temeiul Directivei 2004/83/CE;</p> <p>(c) realizarea unei examinări preliminare în temeiul articolului 32,</p>			<p>Nu este necesară corespondență</p>		
---	--	--	---------------------------------------	--	--

<p>cu condiția ca autoritatea respectivă să</p> <p>aibă acces la dosarul solicitantului cu privire la cererea anterioară;</p> <p>(d) soluționarea cazurilor în cadrul procedurilor prevăzute la articolul 35 alineatul (1);</p> <p>(e) refuzarea permisiunii de a intra în cadrul procedurii prevăzute la articolul 35 alineatele (2)-(5), sub rezerva condițiilor și în conformitate cu dispozițiile prevăzute la alineatele respective;</p> <p>(f) stabilirea faptului că un solicitant încearcă să intre sau a intrat în statul membru venind dintr-o țară terță sigură în sensul articolului 36, sub rezerva</p>					
--	--	--	--	--	--

<p>condițiilor și în conformitate cu</p> <p>dispozițiile prevăzute la articolul</p> <p>respectiv.</p> <p>(3) În cazul în care autoritățile sunt</p> <p>desemnate în conformitate cu alineatul</p> <p>(2), statele membre se asigură că</p> <p>personalul autorităților respective are</p> <p>cunoștințele corespunzătoare sau</p> <p>beneficiază de formarea necesară</p> <p>pentru îndeplinirea obligațiilor ce le</p> <p>revin în aplicarea prezentei directive.</p>					
--	--	--	--	--	--

<p>Articolul 5 Dispoziții mai favorabile</p> <p>Statele membre pot institui sau menține standarde mai favorabile privind procedurile de acordare și retragere a statutului de refugiat, în măsura în care standardele în cauză sunt compatibile cu prezenta directivă.</p>			<p>Nu este necesară corespondență. Nu este o dispoziție imperativă</p>		
<p>CAPITOLUL II</p> <p>PRINCIPII FUNDAMENTALE ȘI GARANȚII</p> <p>Articolul 6 Accesul la procedură</p> <p>(1) Statele membre pot solicita ca cererile de azil să fie depuse personal</p>	<p>Articolul 44. Accesul la procedură</p> <p>(1) Autoritățile competente asigură accesul la procedura de azil oricărui străin, aflat pe teritoriul Republicii Moldova sau la frontieră, din momentul manifestării de voință, exprimată în scris sau verbal, din care să rezulte că acesta solicită protecția statului Republica Moldova.</p> <p>Articolul 73. Înaintarea cererii de azil de către un minor</p> <p>(1) În cazul solicitantului minor interesele acestuia sunt apărate de către reprezentantul său legal.</p>	<p>Nu există diferență</p>			

<p>și/sau într-un loc desemnat.</p> <p>(2) Statele membre iau măsuri pentru ca fiecare persoană majoră având capacitate juridică să aibă dreptul de a depune o cerere de azil în nume propriu.</p> <p>3) Statele membre pot prevedea că o cerere se poate depune de un solicitant în numele persoanelor aflate în întreținerea sa. În astfel de cazuri, statele membre se asigură că persoanele majore aflate în întreținerea solicitantului își dau consimțământul ca cererea să fie depusă în numele lor, în caz contrar, aceste persoane având posibilitatea de a depune o cerere în nume propriu. Consimțământul trebuie să fie dat la momentul depunerii cererii</p>	<p>(2) Solicitantul minor, pînă la împlinirea vîrstei de 14 ani, depune cererea de azil prin reprezentantul său legal, iar după vîrsta de 14 ani poate fi depusă personal, caz în care trebuie să fie asistat de către reprezentantul legal.</p> <p>Articolul 56. Autoritățile competente să primească cererea de azil</p> <p>Autoritățile competente să primească cererea de azil sunt:</p> <p>a) Direcția refugiați;</p> <p>b) autoritățile competente de supraveghere și controlul a frontierei de stat;</p> <p>c) organele de poliție;</p> <p>d) structurile Departamentului Instituțiilor Penitenciare al Ministerului Justiției sau subdiviziunile de detenție provizorie din cadrul organelor de drept.</p> <p>Articolul 58. Cererile de azil depuse la alte autorități competente să primească cererile de azil</p> <p>(1) Cererile înaintate autorităților competente de supraveghere și controlul a frontierei de stat, la organele de poliție, la structurile Departamentului Instituțiilor Penitenciare sau subdiviziunile de detenție provizorie din cadrul organelor de drept, urmează a fi expediate Direcției refugiați, în condițiile prezentei legi.</p>				
---	--	--	--	--	--

<p>sau cel târziu la momentul interviuării persoanei majore aflate în întreținerea solicitantului.</p> <p>(4) Statele membre pot stabili în cadrul legislației interne:</p> <p>(a) cazurile în care un minor poate depune o cerere în nume propriu;</p> <p>(b) cazurile în care cererea unui minor neînsoțit trebuie depusă de un reprezentant desemnat în conformitate cu articolul 17 alineatul (1) litera (a);</p> <p>(c) cazurile în care depunerea unei cereri de azil este considerată ca reprezentând și depunerea unei cereri de azil pentru orice minor necăsătorit.</p> <p>(5) Statele membre se asigură că</p>					
---	--	--	--	--	--

<p>autoritățile cărora este posibil să li se adreseze o persoană care dorește să depună o cerere de azil sunt în măsură să consilieze persoana în cauză cu privire la locul și la modul în care trebuie să facă cererea și/sau poate cere acestor autorități să transmită cererea autorității competente.</p>					
---	--	--	--	--	--

<p>Articolul 7 Dreptul de a rămâne în statul membru în timpul examinării cererii</p> <p>(1) Solicitanților li se permite să rămână în statul membru, numai în scopul procedurii, până la adoptarea unei hotărâri de către autoritatea decizională în conformitate cu procedurile în primă instanță prevăzute la capitolul III. Prezentul drept de a rămâne în statul membru nu constituie un drept de a primi permis de ședere.</p> <p>(2) Statele membre pot prevedea excepții de la această normă numai în cazul în care, în conformitate cu articolele 32 și 34, o cerere ulterioară nu va mai fi examinată sau în cazul în care vor preda sau, după caz, extrăda o</p>	<p>Articolul 45. Dreptul de a rămâne pe teritoriul Republicii Moldova</p> <p>Solicitantului i se permite să rămână pe teritoriul Republicii Moldova, până la adoptarea unei decizii irevocabile privind cererea sa de azil.</p>	<p>Nu există diferență</p>	<p>Nu este necesară corespondență. Nu este o dispoziție imperativă</p>		
---	--	----------------------------	--	--	--

<p>persoană fie către un alt stat membru, în temeiul obligațiilor care decurg dintr-un mandat european de arestare [6] sau din alte considerente, fie către o țară terță, fie către o instanță penală internațională.</p>					
<p>Articolul 8 Cerințe privind examinarea cererilor</p> <p>(1) Fără a aduce atingere articolului 23 alineatul (4) litera (i), statele membre se asigură ca cererile de azil să nu fie respinse sau excluse de la examinare pe unicul motiv că nu au fost depuse în cel</p>	<p>Articolul 44. Accesul la procedură</p> <p>(1) Autoritățile competente asigură accesul la procedura de azil oricărui străin, aflat pe teritoriul Republicii Moldova sau la frontieră, din momentul manifestării de voință, exprimată în scris sau verbal, din care să rezulte că acesta solicită protecția statului Republica Moldova.</p>	<p>Nu există diferență</p>			

<p>mai scurt termen.</p> <p>(2) Statele membre se asigură că</p> <p>autoritatea decizională hotărăște în</p> <p>legătură cu cererile de azil după o examinare corespunzătoare. În acest scop, statele membre se asigură că:</p> <p>(a) cererile sunt examinate și hotărârile</p> <p>sunt adoptate în mod individual,</p> <p>obiectiv și imparțial;</p> <p>(b) se obțin informații precise și</p> <p>actualizate din surse diferite, cum ar fi</p> <p>Înaltul Comisariat al Organizației</p>	<p>Articolul 47. Cerințe privind examinarea cererii</p> <p>(1) Cererile de azil sunt examinate în mod individual, obiectiv și imparțial de către personalul calificat care cunoaște standardele relevante aplicabile în domeniul legislației privind azilul.</p> <p>Articolul 7. Consilierul de eligibilitate</p> <p>(1) Consilierul de eligibilitate este funcționarul Direcției refugiați, atribuțiile căruia sunt aprobate de către directorul Biroului migrație și azil.</p> <p>(2) La examinarea cererii de azil consilierul de eligibilitate a Direcției refugiați este obligat:</p> <p>a) să informeze cu privire la scopul interviului, drepturile și obligațiile solicitantului, precum și procedura de</p>		<p>Nu necesită transpunerea în proiectul legii deoarece mecanismul de examinare a cererii va fi expus în repulamentul privind acordarea azilului în Republica Moldova.</p>		
---	--	--	--	--	--

<p>Națiunilor Unite pentru Refugiați (ICONUR), cu privire la situația generală existentă în țările de origine ale solicitanților de azil și, acolo unde este necesar, în țările pe care aceștia le-au tranzitat, iar aceste informații sunt puse la dispoziția personalului care examinează cererile și adoptă</p>	<p>urmat;</p> <p>b) să informeze solicitantul de azil asupra faptului că informațiile pe care le prezintă vor servi drept temei la luare deciziilor;</p> <p>c) să atenționeze solicitantul asupra faptului că prezentarea unor date false privind circumstanțele pe care se întemeiază cererea de azil poate constitui temei pentru respingerea cererii;</p> <p>d) să se asigure că solicitantul prezintă cât mai concret posibil toate elementele relevante ale cererii sale de azil;</p> <p>e) să determine credibilitatea solicitantului și să evalueze dovezile prezentate, acordându-i solicitantului beneficiul dubiului, dacă este cazul, în vederea stabilirii elementelor obiective și subiective ale situației acestuia;</p> <p>f) să coreleze elementele subiective și obiective cu criteriile stabilite de legislația națională în vederea acordării unei forme de protecție.</p> <p>(3) Consilierul de eligibilitate exercită alte atribuții prevăzute de prezenta lege.</p>		<p>Nu este necesară corespondență. Nu este o dispoziție imperativă</p>		
--	---	--	--	--	--

<p>hotărârile;</p> <p>(c) personalul care examinează cererile și adoptă hotărârile cunoaște standardele relevante aplicabile în domeniul legislației privind azilul și refugiații.</p> <p>(3) Autoritățile menționate la capitolul V au acces, prin autoritatea decizională, prin solicitant sau în alt mod, la informațiile generale menționate la alineatul (2) litera (b), care sunt necesare pentru îndeplinirea sarcinilor ce le revin.</p>					
--	--	--	--	--	--

<p>(4) Statele membre pot adopta norme privind traducerea documentelor relevante pentru examinarea cererilor.</p>					
<p>Articolul 9 Cerințe cu privire la</p>	<p>Articolul 54. Cerințele privind decizia șefului Direcției refugiați cu privire la cererea de azil (1) Decizia privind cererile</p>	<p>Nu există diferență</p>			

<p>hotărârea autorității decizionale</p> <p>(1) Statele membre se asigură că hotărârile privind cererile de azil se comunică în scris.</p> <p>(2) De asemenea, statele membre se asigură că, în cazul respingerii unei cereri, hotărârea este motivată în fapt și în drept și se comunică în scris informații despre posibilitățile de a ataca o hotărâre negativă. Statele membre nu sunt obligate să motiveze într-o hotărâre refuzul de acordare a statutului de refugiat în cazul în care solicitantului i se acordă un statut care oferă aceleași drepturi și avantaje în</p>	<p>de azil se comunică în scris, în limba de stat, conținutul acesteia fiind explicat verbal în limba pe care solicitantul o cunoaște.</p> <p>(2) În cazul respingerii unei cereri, decizia trebuie să fie motivată și să cuprindă în mod obligatoriu situația în fapt și în drept. Să se comunice în scris informații despre posibilitățile de a ataca decizia negativă, termenul de depunere a plîngerii, precum și organul la care se depune plângerea împotriva deciziei negative.</p> <p>(3) Direcția refugiați nu comunică motivele acordării unei forme de protecție pe teritoriul Republicii Moldova.</p>		<p>Nu este necesară corespondență. Nu este o dispoziție imperativă</p>		
---	---	--	--	--	--

<p>conformitate cu legislația internă și</p> <p>comunitară ca și statutul de refugiat în</p> <p>temeiul Directivei 2004/83/CE. În astfel de cazuri, statele membre se asigură că refuzul de acordare a statutului de refugiat este motivat în</p> <p>dosarul solicitantului și că acesta poate</p> <p>avea acces, la cerere, la dosarul său. De asemenea, statele membre nu sunt obligate să comunice în scris, cu privire</p> <p>la o hotărâre, informații despre modul</p> <p>în care poate fi contestată o hotărâre negativă atunci când solicitantul a fost informat într-o etapă anterioară fie în scris, fie printr-un mijloc electronic la care acesta are acces.</p> <p>(3) În sensul articolului 6 alineatul (3)</p> <p>și atunci când cererea se întemeiază pe</p>					
--	--	--	--	--	--

<p>aceleași motive, statele membre pot adopta o singură hotărâre privind toate persoanele aflate în întreținere.</p>					
<p>Articolul 10 Garanții acordate solicitanților de azil</p> <p>(1) Cu privire la procedurile prevăzute la capitolul III, statele membre se asigură că toți solicitanții de azil beneficiază de următoarele garanții:</p> <p>(a) sunt informați, într-o limbă pe care</p>	<p>Articolul 31. Drepturile solicitanților de azil</p> <p>Solicitantul de azil beneficiază de următoarele drepturi:</p> <p>c) dreptul de a fi informat, în scris, într-o limbă pe care o cunoaște sau pe care se presupune în mod rezonabil că o cunoaște, în momentul depunerii cererii, cu privire la drepturile și obligațiile pe care le are pe parcursul procedurii de azil;</p>	<p>Există transpunere.</p>			

<p>se presupune în mod rezonabil că o înțeleg, despre procedura de urmat și despre drepturile și obligațiile lor în cursul procedurii, precum și despre posibilele consecințe ale nerespectării acestor obligații și ale lipsei de cooperare cu autoritățile. Sunt informați despre termene, precum și despre mijloacele pe care le au la</p>	<p>e) dreptul de a i se asigura gratuit interpret (traducător), în orice etapă a procedurii de azil;</p> <p>h) dreptul de a fi informat despre posibilitatea contactării reprezentanților Înaltului Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați;</p> <p>Articolul 65. Decizia privind cererea de azil</p> <p>(3) Orice decizie a șefului Direcției refugiați privind cererea de azil se comunică de îndată în scris solicitantului, prin comunicare direct sau prin trimitere poștală la ultima adresă declarată a acestuia. La cerere, o copie a deciziei se eliberează Înaltului Comisariat al</p>				
---	---	--	--	--	--

<p>dispoziție pentru a-și îndeplini</p> <p>obligația de a prezenta elementele</p> <p>menționate la articolul 4 din Directiva</p> <p>2004/83/CE. Respectiv informații li</p> <p>se comunică în timp util pentru a le</p> <p>permite să își exercite drepturile</p> <p>garantate de prezenta directivă și să se</p> <p>conformeze obligațiilor prezentate la</p> <p>articolul 11;</p> <p>(b) beneficiază, atunci când este necesar, de serviciile unui interpret</p>	<p>Națiunilor Unite pentru Refugiați.</p> <p>Articolul 54. Cerințele privind decizia șefului Direcției refugiați cu privire la cererea de azil</p> <p>(1) Decizia privind cererile de azil se comunică în scris, în limba de stat, conținutul acesteia fiind explicat verbal în limba pe care solicitantul o cunoaște.</p> <p>(5) În cazul respingerii cererii de azil, în decizie se va indica dreptul și termenul în care solicitantul de azil o poate ataca, precum și obligația de a părăsi teritoriul Republicii Moldova la expirarea termenului de 15 zile de la data rămînerii irevocabile a deciziei privind respingerea cererii sale de azil.</p>		<p>De aceste prevederi beneficiază toți solicitanții de azil, sunt stipulate la art. 31 din proiectul legii – “drepturile solicitanților de azil”.</p>		
--	---	--	--	--	--

<p>pentru a prezenta autorităților</p> <p>competente argumentele lor. Statele membre consideră că este necesar să se furnizeze serviciile unui interpret cel puțin atunci când autoritatea decizională îl cheamă pe solicitant la interviu, astfel cum se menționează la articolele 12 și 13, și, în lipsa unor astfel de servicii, comunicarea nu poate fi asigurată. În acest caz și în alte cazuri în care autoritățile competente doresc să îl intervieveze pe solicitant, serviciile respective se plătesc din fonduri publice;</p> <p>(c) nu li se refuză posibilitatea de a</p>					
--	--	--	--	--	--

<p>comunica cu ICONUR sau cu orice altă organizație care acționează în numele ICONUR pe teritoriul statului membru în temeiul unui acord cu statul membru respectiv;</p> <p>(d) li se comunică într-un termen rezonabil hotărârea adoptată de autoritatea decizională cu privire la cererea de azil pe care au depus-o. În cazul în care un consilier juridic sau un alt consilier îl reprezintă în mod legal pe solicitant, statele membre îi pot comunica acestuia hotărârea, în locul solicitantului de azil;</p> <p>(e) sunt informați despre rezultatul hotărârii adoptate de autoritatea decizională într-o limbă pe care se presupune în mod rezonabil că o înțeleg în cazul în care nu sunt asistați sau reprezentați de un consilier juridic</p>					
---	--	--	--	--	--

<p>sau alt consilier și în cazul în care</p> <p>asistența juridică gratuită nu este</p> <p>posibilă. Informațiile comunicate</p> <p>includ date despre modul cum pot</p> <p>contesta o hotărâre negativă în</p> <p>conformitate cu dispozițiile articolului</p> <p>9 alineatul (2).</p> <p>(2) Cu privire la procedurile prevăzute</p> <p>la capitolul V, statele membre se</p> <p>asigură că toți solicitanții de azil</p> <p>beneficiază de garanții echivalente cu</p>					
---	--	--	--	--	--

<p>cele menționate la alineatul (1) literele (b), (c) și (d) din prezentul articol.</p>					
<p>Articolul 11 Obligațiile solicitanților de azil</p> <p>(1) Statele membre pot impune solicitanților de azil obligația de a coopera cu autoritățile competente în măsura în care această obligație este necesară pentru soluționarea cererii.</p> <p>(2) În special, statele membre pot</p>	<p>Articolul 34. Obligațiile solicitanților de azil</p> <p>Solicitantul de azil este obligat:</p> <p>i) să colaboreze cu autoritățile întru soluționarea cererii sale și să răspundă la toate întrebările ce îi sunt adresate de autoritățile competente în domeniul azilului;</p> <p>e) să predea toate documentele pe care le are la dispoziție și care au relevanță cu privire la cererea de azil;</p> <p>f) să predea actele de identitate, inclusiv cele de călătorie aflate în posesia sa;</p> <p>g) să informeze în timp de 10 zile Direcția refugiați despre orice schimbare a locului de trai, a statutului juridic, a stării</p>	<p>Nu există diferență</p>			

<p>prevedea că:</p> <p>(a) solicitanții de azil trebuie să informeze autoritățile competente despre prezența lor sau să se prezinte în fața acestora în persoană, fie imediat, fie la o dată precizată;</p> <p>(b) solicitanții de azil trebuie să predea documentele aflate în posesia lor care au relevanță pentru examinarea cererii,</p>	<p>civile, despre pierderea sau deteriorarea documentelor de identitate emise de către Direcția refugiați;</p> <p>n) la cazarea în centre să prezinte toate obiectele aflate asupra sa în vederea inventarierii acestora;</p> <p>k) să se supună fotografierii și înregistrării dactiloscopice obligatorii;</p>		<p>Nu este necesară corespondență. Nu este o dispoziție imperativă</p>		
--	---	--	--	--	--

<p>cum ar fi, de exemplu, pașaportul;</p> <p>(c) solicitantii de azil trebuie să</p> <p>informeze autoritățile competente</p> <p>despre reședința sau adresa lor actuală,</p> <p>precum și despre orice modificare a</p> <p>acestora, în cel mai scurt termen</p> <p>posibil. Statele membre pot adopta</p> <p>dispoziții conform cărora solicitantul</p> <p>trebuie să accepte primirea oricărei</p> <p>comunicări la cea mai recentă reședință</p> <p>sau adresă pe care a indicat-o în mod</p>					
---	--	--	--	--	--

<p>corespunzător;</p> <p>(d) autoritățile competente pot efectua o percheziție a solicitantului și a obiectelor pe care le are asupra sa;</p> <p>(e) autoritățile competente pot fotografia solicitantul și</p> <p>(f) autoritățile competente pot înregistra declarațiile orale ale solicitantului, cu condiția ca acesta să</p>					
---	--	--	--	--	--

fi fost informat în prealabil.				
<p>Articolul 12 Interviuul personal</p> <p>(1) Înainte de adoptarea unei hotărâri de către autoritatea decizională, solicitantului de azil i se dă posibilitatea de a avea un interviu personal cu privire la cererea sa de azil cu o persoană competentă, în temeiul legislației interne, să efectueze acest interviu.</p> <p>Statele membre pot, de asemenea, să ofere posibilitatea unui interviu personal fiecărei persoane majore aflate în întreținere menționate la articolul 6 alineatul (3).</p> <p>Statele membre pot determina în legislația internă cazurile în care unui minor i se oferă posibilitatea unui interviu personal.</p> <p>(2) Interviul personal poate fi omis în cazul în care:</p> <p>(a) autoritatea decizională este în</p>	<p>Articolul 60. Intervievarea solicitanților de azil</p> <p>(1) Înainte de luarea unei decizii privind cererea de azil, solicitantului de azil i se dă posibilitatea de a avea un interviu personal cu privire la cererea sa. Interviul este efectuat cât mai curînd posibil, dar nu mai tîrziu de 21 de zile de la data depunerii cererii.</p> <p>(15) Interviul personal poate fi omis în cazul în care:</p> <p>a) șeful Direcției este în măsură să ia o decizie pozitivă pe baza probelor disponibile la dosar, sau</p> <p>b) nu este posibil să aibă loc, în special atunci când se consideră că solicitantul nu poate sau nu este în măsură să fie interviuat din cauza unor circumstanțe durabile independente de voința sa. Atunci când există îndoieli, Direcția refugiați poate solicita un certificat medical sau psihologic.</p>	Nu există diferență		

<p>măsură să adopte o hotărâre pozitivă pe baza probelor disponibile sau</p> <p>(b) autoritatea competentă a avut deja o întâlnire cu solicitantul în scopul de a-l asista la completarea cererii și la furnizarea informațiilor esențiale cu privire la cerere, în conformitate cu articolul 4 alineatul (2) din Directiva 2004/83/CE, sau</p> <p>(c) autoritatea decizională, pe baza unei examinări complete a informațiilor furnizate de solicitant, consideră că cererea este neîntemeiată în cazurile în care se aplică circumstanțele menționate la articolul 24 alineatul (4)</p>					
---	--	--	--	--	--

<p>literele (a), (c), (g), (h) și (j).</p> <p>(3) Interviul personal poate fi omis, de asemenea, în cazurile în care, în mod rezonabil, nu este posibil să aibă loc, în special atunci când autoritatea competentă consideră că solicitantul nu poate sau nu este în măsură să fie interviuat din cauza unor circumstanțe durabile independente de voința sa.</p> <p>Atunci când există îndoieli, statele membre pot solicita un certificat medical sau psihologic.</p> <p>În cazul în care statul membru nu oferă solicitantului sau, după caz, persoanei aflate în întreținere, posibilitatea unui interviu personal în temeiul prezentului paragraf, se fac eforturi rezonabile pentru a permite solicitantului sau</p>	<p>(13) În cazul în care solicitantul nu se prezintă consecutiv la 3 interviuri fără a prezenta motive întemeiate, se va lua o decizie în baza materialelor existente la dosar.</p>				
--	---	--	--	--	--

<p>persoanei aflate în întreținere să prezinte noi informații.</p> <p>(4) Lipsa unui interviu personal în conformitate cu prezentul articol nu împiedică autoritatea decizională să adopte o hotărâre cu privire la o cerere de azil.</p> <p>(5) Lipsa unui interviu personal în temeiul alineatului (2) literele (b) și (c) și al alineatului (3) nu trebuie să afecteze în mod negativ hotărârea autorității decizionale.</p> <p>(6) Independent de articolul 20 alineatul (1), statele membre, atunci când hotărăsc cu privire la o cerere de</p>					
--	--	--	--	--	--

<p>azil, pot ține seama de faptul că solicitantul nu s-a prezentat la interviul personal, cu excepția cazului în care a avut motive întemeiate de a nu se prezenta.</p>				
<p>Articolul 13 Cerințe cu privire la interviul personal</p> <p>(1) Interviul personal are loc în mod normal fără prezența membrilor de familie, cu excepția cazului în care autoritatea decizională consideră necesară prezența altor membri de familie, în scopul unei examinări corespunzătoare.</p>	<p>Articolul 60. Intervievarea solicitanților de azil</p> <p>(1) Înainte de luarea unei decizii privind cererea de azil, solicitantului de azil i se dă posibilitatea de a avea un interviu personal cu privire la cererea sa. Interviul este efectuat cât mai curând posibil, dar nu mai târziu de 21 de zile de la data depunerii cererii.</p> <p>(3) Interviul are loc în condiții de confidențialitate.</p> <p>Articolul 7. Consilierul de eligibilitate</p> <p>(1) Consilierul de eligibilitate este funcționarul Direcției</p>	<p>Nu există diferență</p>		

<p>(2) Interviul personal are loc în condiții care asigură o confidențialitate corespunzătoare.</p> <p>(3) Statele membre iau măsuri corespunzătoare pentru a garanta că interviul personal are loc în condiții care îi permit solicitantului să prezinte toate motivele cererii sale. În acest scop, statele membre:</p> <p>(a) se asigură că persoana care conduce interviul este suficient de competentă pentru a ține seama de situația personală sau generală în care se înscrie cererea, inclusiv de originea culturală sau de vulnerabilitatea solicitantului, pe cât posibil, și</p>	<p>refugiați, atribuțiile căruia sunt aprobate de către directorul Biroului migrație și azil.</p> <p>(5) Interviul se va desfășura în limba pe care so licitantul o alege. Acolo unde se presupune în mod rezonabil că o cunoaște, interviul se poate desfășura în limba respectivă. Preventiv, consilierul de eligibilitate trebuie să se convingă de faptul că limba în care urmează să se desfășoare interviul, determinată de solicitantul de azil, îi este suficient de accesibilă acestuia.</p> <p>(6) Solicitantul de azil poate fi interviuat în prezența unui avocat. La interviu are dreptul să asiste reprezentanții Înaltului Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați și organizațiilor neguvernamentale, cu acordul solicitantului.</p>				
--	--	--	--	--	--

<p>(b) aleg un interpret capabil să asigure o comunicare corespunzătoare între solicitant și persoana care conduce interviul. Comunicarea nu trebuie să aibă loc neapărat în limba pe care o preferă solicitantul de azil atunci când există o altă limbă pe care se presupune în mod rezonabil că o înțelege și în care poate comunica.</p> <p>(4) Statele membre pot adopta norme privind prezența unor părți terțe la interviul personal.</p> <p>(5) Prezentul articol se aplică, de asemenea, întâlnirii prevăzute la articolul 12 alineatul (2) litera (b).</p>					
<p>Articolul 14 Statutul raportului privind interviul personal în cadrul procedurii</p> <p>(1) Statele membre se asigură că se întocmește un raport scris cu privire la</p>	<p>Articolul 60. Intervievarea solicitanților de azil</p> <p>(8) Interviul este consemnat în scris într-o notă de interviu și urmează să clarifice aspectele necesare pentru analizarea cererii de azil. Nota de interviu</p>	<p>Nu există diferență</p>			

<p>fiecare interviu personal, care să cuprindă cel puțin informațiile esențiale despre cerere, astfel cum au fost prezentate de solicitant, în conformitate cu articolul 4 alineatul (2) din Directiva 2004/83/CE.</p> <p>(2) Statele membre se asigură că solicitanții au acces în timp util la raportul privind interviul personal. În cazul în care acest acces nu se acordă decât după hotărârea autorității decizionale, statele membre se asigură că acest acces este posibil cât mai curând pentru a permite solicitantului să pregătească și să introducă o cale de atac în termenul stabilit.</p> <p>(3) Statele membre pot cere</p>	<p>va cuprinde în mod obligatoriu: datele de identificare a solicitantului de azil, numele consilierului de eligibilitate care efectuează interviul, numele interpretului precum și datele altor participanți la interviu, limba în care se desfășoară interviul, declarațiile solicitantului referitoare la motivele de azil, precum și orice altă informație care să ducă la soluționarea cererii de azil.</p> <p>(9) Nota de interviu este semnată de consilierul de eligibilitate, solicitantul de azil, interpret și, după caz, de alți participanți la interviu.</p> <p>(10) Dacă solicitantul refuză să semneze nota de interviu, motivele refuzului vor fi consemnate la dosarul său. Refuzul solicitantului de a semna nota de interviu nu împiedică șeful Direcției refugiați să emită o decizie cu privire la cererea acestuia.</p>				
---	--	--	--	--	--

<p>solicitantului să aprobe conținutul raportului cu privire la interviul personal.</p> <p>În cazul în care solicitantul refuză să aprobe conținutul raportului, motivele refuzului se consemnează la dosarul solicitantului.</p> <p>Refuzul solicitantului de a aproba conținutul raportului nu împiedică autoritatea decizională să adopte o hotărâre cu privire la cererea acestuia.</p> <p>(4) Prezentul articol se aplică, de asemenea, întâlnirii prevăzute la articolul 12 alineatul (2) litera (b).</p>					
<p>Articolul 15 Dreptul la asistență</p>	<p>Articolul 31. Drepturile solicitanților de azil Solicitantul de azil beneficiază de următoarele drepturi:</p> <p>g) dreptul de a beneficia de asistență juridică, în orice etapă a procedurii de azil, în condițiile legii;</p>	<p>Nu există diferență</p>			

<p>judiciară și la reprezentare</p> <p>(1) Statele membre oferă solicitanților de azil posibilitatea efectivă de a consulta, pe propria cheltuială, un consilier juridic sau alt consilier, recunoscut ca atare sau autorizat în acest scop în conformitate cu legislația internă, în chestiuni referitoare la cererile lor de azil.</p> <p>(2) În cazul unei hotărâri negative a autorității decizionale, statele membre se asigură că asistența judiciară gratuită și/sau reprezentarea gratuită se acordă</p>					
---	--	--	--	--	--

<p>la cerere, sub rezerva dispozițiilor alineatului (3).</p> <p>(3) Statele membre pot să prevadă în legislația lor internă că asistența judiciară gratuită sau reprezentarea gratuită se acordă:</p> <p>(a) numai pentru procedurile în fața unei instanțe judecătorești în conformitate cu capitolul V, exceptând orice cale de atac judiciară sau administrativă prevăzută de legislația internă, inclusiv o reexaminare a unei căi de atac ca urmare a unei căi de atac</p>			<p>Nu este necesară corespondență. Nu este o dispoziție imperativă. Se efectuează în conformitate cu legislația în vigoare</p> <p>Nu este necesară corespondență. Nu este o dispoziție imperativă</p> <p>Nu este necesară corespondență. Nu este o dispoziție imperativă</p>		
---	--	--	--	--	--

<p>judiciare sau administrative, și/sau</p> <p>(b) numai persoanelor care nu dispun de resurse suficiente și/sau</p> <p>(c) numai consilierilor juridici sau altor consilieri special desemnați de legislația internă pentru a asista și/sau reprezenta solicitanții de azil și/sau</p> <p>(d) numai în cazul în care calea de atac judiciară sau administrativă are șanse de succes.</p>					
---	--	--	--	--	--

<p>Statele membre se asigură că asistența judiciară și/sau reprezentarea acordate în temeiul literei (d) nu este limitată în mod arbitrar.</p> <p>(4) Statele membre pot prevedea norme privind modalitățile de depunere și soluționare a cererilor de asistență judiciară și/sau reprezentare.</p> <p>(5) De asemenea, statele membre pot:</p> <p>(a) să impună limite financiare și/sau</p>					
---	--	--	--	--	--

<p>termene pentru acordarea asistenței judiciare gratuite și/sau a reprezentării gratuite, cu condiția ca limitele respective să nu restrângă în mod arbitrar accesul la asistență judiciară și/sau reprezentare; (b) să prevadă, în ceea ce privește onorariile și alte costuri, ca solicitanții de azil să nu beneficieze de un tratament mai favorabil decât tratamentul acordat în general</p>					
---	--	--	--	--	--

resortisanților proprii în chestiuni referitoare la asistența judiciară. (6) Statele membre pot cere rambursarea integrală sau parțială a cheltuielilor efectuate în cazul și în momentul în care situația financiară a solicitantului se îmbunătățește considerabil sau în cazul în care hotărârea de acordare a acestor prestații					
--	--	--	--	--	--

<p>a fost luată pe baza unor informații false furnizate de solicitant.</p>					
<p>Articolul 16 Domeniul de aplicare a asistenței judiciare și a reprezentării</p> <p>(1) Statele membre se asigură că un consilier juridic sau alt consilier recunoscut ca atare sau autorizat în acest scop de legislația internă și care asistă sau reprezintă un solicitant de azil în temeiul legislației interne are acces la informațiile din dosarul solicitantului care sunt susceptibile de a fi examinate de către autoritățile</p>	<p>Articolul 31. Drepturile solicitanților de azil Solicitantul de azil beneficiază de următoarele drepturi: i) dreptul de a fi consiliat și asistat de un reprezentant al organizațiilor neguvernamentate în orice etapă a procedurii de azil;</p>	<p>Nu există diferență</p>			

<p>menționate la capitolul V, în măsura în care informațiile respective sunt relevante pentru examinarea cererii de azil.</p> <p>Statele membre pot face o excepție în cazul în care divulgarea informațiilor sau a surselor ar periclita securitatea națională, securitatea organizațiilor sau a persoanei (persoanelor) care furnizează informațiile sau securitatea persoanei (persoanelor) la care se</p>					
---	--	--	--	--	--

<p>referă informațiile sau în cazul în care s-ar prejudicia ancheta aferentă examinării cererilor de azil de către autoritățile competente ale statelor membre sau relațiile internaționale ale statelor membre. În astfel de cazuri, accesul la informațiile sau sursele în cauză este permis autorităților menționate la capitolul V, cu excepția cazului în care accesul este interzis în situațiile care implică securitatea</p>					
--	--	--	--	--	--

<p>internă.</p> <p>(2) Statele membre se asigură că un consilier juridic sau alt consilier care asistă sau reprezintă un solicitant de azil are acces la zone restricționate, precum locurile de reținere și zonele de tranzit, în scopul consultării cu solicitantul. Statele membre nu pot limita posibilitatea de vizitare a solicitanților care se află în zonele restricționate decât în cazul în care, în temeiul legislației interne, limitarea este necesară în mod obiectiv pentru asigurarea securității, a ordinii publice sau a gestionării administrative a zonei</p>					
--	--	--	--	--	--

<p>sau pentru asigurarea unei examinări eficiente a cererii de azil, cu condiția ca aceasta să nu restrângă drastic sau să nu facă imposibil accesul consilierului juridic sau al altui consilier.</p> <p>(3) Statele membre pot prevedea norme care să reglementeze prezența consilierilor juridici sau a altor consilieri la toate interviurile din cadrul procedurii, fără a aduce atingere prezentului articol sau articolului 17 alineatul (1) litera (b).</p> <p>(4) Statele membre pot prevedea posibilitatea ca solicitantului să îi fie permis să se prezinte la interviul personal însoțit de un consilier juridic sau alt consilier recunoscut ca atare sau autorizat în acest scop de legislația internă.</p> <p>Statele membre pot cere ca solicitantul</p>					
--	--	--	--	--	--

<p>să fie prezent la interviul personal chiar și atunci când acesta este reprezentat în conformitate cu legislația internă de astfel de consilier juridic sau alt consilier și pot cere solicitantului să răspundă personal la întrebările adresate.</p> <p>Absența consilierului juridic sau a altui consilier nu împiedică autoritatea competentă să realizeze interviul personal cu solicitantul.</p>					
<p>Articolul 17 Garanții pentru minorii neînsoțiți</p> <p>(1) Cu privire la toate procedurile</p>	<p>Articolul 71. Numirea reprezentantului legal</p> <p>(1) Desemnarea reprezentantului</p>	<p>Nu există diferență</p>			

<p>prevăzute de prezenta directivă și fără a aduce atingere dispozițiilor de la articolele 12 și 14, statele membre:</p> <p>(a) iau măsuri de îndată ce este posibil pentru a asigura reprezentarea și/sau asistarea minorului neînsoțit de către un reprezentant cu privire la examinarea cererii de azil.</p> <p>Reprezentantul respectiv poate fi și reprezentantul menționat la articolul 19 din Directiva 2003/9/CE din 27</p>	<p>legal va fi inițiată de șeful Direcției refugiați în termen de 15 zile de la data înregistrării minorului neînsoțit.</p> <p>Articolul 74. Interviewarea minorilor neînsoțiți - solicitanți de azil (1) În cazul minorilor interviul va fi efectuat în prezența reprezentantului</p>		<p>Nu necesită preluare acestei dispoziții în proiectul legii. Asemenea dispoziții vor fi incluse în Regulament.</p>		
---	--	--	--	--	--

<p>ianuarie 2003 privind standardele minime pentru primirea solicitanților de azil în statele membre [7];</p> <p>(b) se asigură că reprezentantului i se dă posibilitatea de a-l informa pe minorul neînsoțit despre semnificația și posibilele consecințe ale interviului personal și, după caz, despre modul în care trebuie să se pregătească pentru interviul personal. Statele membre îi permit reprezentantului să asiste la interviu și să adreseze întrebări sau să formuleze observații, în cadrul stabilit de persoana care conduce interviul.</p>	<p>legal de către consilierul de eligibilitate cu pregătire specială.</p> <p>Articolul 60. Intervievarea solicitanților de azil</p> <p>(6) Solicitantul de azil poate fi interviuat în prezența unui avocat. La interviu are dreptul să asiste reprezentanții Înaltului Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați și organizațiilor neguvernamentale, cu acordul solicitantului.</p> <p>Articolul 70. Garanții privind minorii neînsoțiți</p> <p>(4) Funcționarii care lucrează cu minorii neînsoțiți au o pregătire necesară</p>		<p>Nu necesită de a fi inclusă această dispoziție în proiectul legii. Nu este o normă imperativă.</p>		<p>Nu necesită preluarea în</p>
--	---	--	---	--	---------------------------------

<p>Statele membre pot cere ca minorul neînsoțit să fie prezent la interviul personal chiar dacă reprezentantul este prezent.</p> <p>(2) Statele membre pot să nu desemneze un reprezentant în cazul în care minorul neînsoțit:</p> <p>(a) după toate probabilitățile va ajunge la majorat înainte de adoptarea unei hotărâri în primă instanță sau</p> <p>(b) poate beneficia în mod gratuit de serviciile unui consilier juridic sau ale altui consilier recunoscut ca atare sau autorizat în acest scop de legislația internă pentru a îndeplini sarcinile</p>	<p>necesităților minorilor.</p> <p>Articolul 72. Examenul medical</p> <p>(1) În cazul în care există dubii serioase privind vârsta minorului neînsoțit și aceasta nu poate fi probată prin alte mijloace, șeful Direcției refugiați va dispune, cu consimțământul prealabil în scris al minorului și reprezentantului său legal, efectuarea unei expertize medico-legale pentru determinarea vârstei.</p> <p>(2) Direcția refugiați informează reprezentantul legal și solicitantul de azil minor neînsoțit, într-o limbă pe care acesta din urmă se presupune în mod rezonabil că o cunoaște, cu privire la posibilitatea efectuării unei expertize medicale pentru determinarea vârstei. Această informare trebuie să cuprindă, de asemenea, precizări referitoare la metodele de examinare medicală, posibile consecințe ale rezultatului acestei examinări și efectele eventualului refuz de a se supune expertizei medicale.</p>		<p>proiectul legii deoarece detalizarea procesului de examinare a cererii de azil va fi expusă în Regulament.</p>		
--	--	--	---	--	--

<p>menționate anterior ca revenind reprezentantului sau (c) este sau a fost căsătorit. (3) De asemenea, în conformitate cu actele cu putere de lege și actele administrative în vigoare la 1 decembrie 2005, statele membre pot să nu numească un reprezentant atunci când un minor neînsoțit are vârsta de 16 ani sau mai mult, cu excepția cazului în care minorul se află în imposibilitatea de a-și susține cererea de azil fără ajutorul unui reprezentant. (4) Statele membre se asigură că:</p>	<p>(4) Decizia de respingere a cererii de azil a unui minor neînsoțit care a refuzat să se supună examenului medical nu se întemeiază exclusiv pe acest refuz.</p> <p>Articolul 15. Protecția copiilor (2) În aplicarea prevederilor prezentei legi, toate deciziile cu privire la minori se iau cu respectarea interesului superior al copilului.</p>				
---	--	--	--	--	--

<p>(a) în cazul în care un minor neînsoțit participă la un interviu personal referitor la cererea sa de azil în conformitate cu articolele 12, 13 și 14, interviul respectiv este condus de o persoană care are cunoștințele necesare privind nevoile speciale ale minorilor;</p> <p>(b) un funcționar care are cunoștințele necesare privind nevoile speciale ale minorilor redactează hotărârea autorității decizionale cu privire la cererea de azil a unui minor neînsoțit.</p> <p>(5) Statele membre pot recurge la examene medicale pentru a determina</p>					
--	--	--	--	--	--

<p>vârsta minorilor neînsoțiți în cadrul examinării unei cereri de azil. În cazurile în care se recurge la examene medicale, statele membre se asigură că:</p> <p>(a) minorii neînsoțiți sunt informați, înainte de examinarea cererii lor de azil, într-o limbă pe care se presupune în mod rezonabil că o înțeleg, despre posibilitatea determinării vârstei lor printr-un examen medical. Aceasta trebuie să cuprindă informații despre metoda de examinare și posibilele consecințe ale rezultatului examenului medical pentru examinarea cererii de</p>					
--	--	--	--	--	--

<p>azil, precum și despre consecințele refuzului minorului neînsoțit de a se supune examenului medical;</p> <p>(b) minorii neînsoțiți și/sau reprezentanții lor sunt de acord cu efectuarea unui examen în vederea determinării vârstei minorilor în cauză; și</p> <p>(c) hotărârea de respingere a cererii de azil a unui minor neînsoțit care a refuzat să se supună examenului medical nu se întemeiază exclusiv pe</p>					
--	--	--	--	--	--

<p>acest refuz.</p> <p>Faptul că un minor neînsoțit a refuzat să se supună unui astfel de examen medical nu împiedică autoritatea decizională să adopte o hotărâre cu privire la cererea de azil.</p> <p>(6) Statele membre țin seama în primul rând de interesul superior al copilului atunci când pun în aplicare prezentul articol.</p>					
<p>Articolul 18 Reținerea</p> <p>(1) Statele membre nu pot reține o persoană exclusiv pe motiv că aceasta solicită de azil.</p> <p>(2) În cazul în care un solicitant de azil</p>		<p>Există compatibilitate</p>	<p>Prevederile sunt cuprinse în legislația procedurală administrativă și penală.</p>		

<p>este reținut, statele membre se asigură că există posibilitatea unui control judiciar rapid.</p>					
<p>Articolul 19 Procedura în caz de retragere a cererii</p> <p>(1) În măsura în care statele membre prevăd posibilitatea retragerii explicite a cererii în conformitate cu legislația internă, atunci când un solicitant de azil își retrage în mod explicit cererea de azil, statele membre se asigură că autoritatea responsabilă cu determinarea adoptă o hotărâre fie în sensul încetării examinării cererii, fie al respingerii acesteia.</p> <p>(2) De asemenea, statele membre pot prevedea că autoritatea decizională poate decide încetarea examinării fără a adopta o hotărâre. În acest caz, statele membre trebuie să se asigure că autoritatea decizională consemnează</p>	<p>Articolul 64. Renunțarea la cererea de azil</p> <p>(1) În cazul în care solicitantul de azil renunță în mod expres la cererea sa de azil până la emiterea unei decizii privind cererea sa de azil, acesta va fi informat cu privire la consecințele renunțării sale.</p> <p>(2) În cazul renunțării la cererea de azil, șeful Direcției refugiat emite o dispoziție privind încetarea examinării dosarului.</p>	<p>Nu există diferență</p>			

<p>această informație la dosarul solicitantului.</p>					
<p>Articolul 20 Procedura în cazul retragerii implicite a cererii sau al renunțării implicite la aceasta</p> <p>(1) În cazul în care există motive serioase să se considere că un solicitant de azil și-a retras implicit cererea de azil sau că a renunțat implicit la aceasta, statele membre iau măsuri pentru ca autoritatea decizională să adopte o hotărâre fie în sensul încetării examinării, fie al respingerii cererii în temeiul faptului că solicitantul nu și-a stabilit dreptul la statutul de refugiat în</p>	<p>Articolul 64. Renunțarea la cererea de azil</p> <p>(2) În cazul renunțării la cererea de azil, șeful Direcției refugiat emite o dispoziție privind încetarea examinării dosarului.</p>	<p>Există transpunere</p>	<p>Proiectul de față se completează cu prevederile Codului de procedură civilă și Legii contenciosului administrativ.</p> <p>Nu necesită corespondență deoarece nu este o normă imperativă.</p>		

<p>conformitate cu Directiva 2004/83/CE.</p> <p>Statele membre pot prezuma că</p> <p>solicitantul și-a retras implicit cererea</p> <p>de azil sau a renunțat implicit la</p> <p>aceasta, în special atunci când se</p> <p>stabilește că:</p> <p>(a) solicitantul nu a dat curs cererilor</p> <p>de a furniza informații esențiale pentru</p> <p>cererea sa de azil în conformitate cu</p> <p>articolul 4 din Directiva 2004/83/CE</p> <p>sau nu s-a prezentat la interviul</p> <p>personal prevăzut la articolele 12, 13 și</p> <p>14, cu excepția cazului în care</p> <p>solicitantul demonstrează într-un</p>					
---	--	--	--	--	--

<p>termen rezonabil că aceste situații se</p> <p>datorează unor circumstanțe</p> <p>independente de voința sa;</p> <p>(b) solicitantul a fugit sau a părăsit fără permisiune locul în care locuia sau era reținut, fără a contacta autoritatea competentă într-un termen rezonabil, sau nu s-a conformat într-un termen rezonabil obligației de a se prezenta la autorități în mod regulat și altor</p>					
---	--	--	--	--	--

<p>obligații de comunicare.</p> <p>În scopul punerii în aplicare a prezentelor dispoziții, statele membre pot stabili termene sau orientări.</p> <p>(2) Statele membre se asigură că solicitantul care se prezintă din nou la autoritatea competentă după adoptarea hotărârii de încetare menționate la alineatul (1) din prezentul articol are dreptul să solicite redeschiderea cazului său, cu excepția situației în care cererea este examinată în conformitate cu articolele 32 și 34.</p> <p>Statele membre pot prevedea un termen după împlinirea căruia cazul</p>					
---	--	--	--	--	--

<p>solicitantului nu mai poate fi redeschis.</p> <p>Statele membre se asigură că o astfel de persoană nu este expulzată contrar principiului nereturnării.</p> <p>Statele membre pot permite autorităţii decizionale să reia examinarea din stadiul în care a fost întreruptă.</p>				
<p>Articolul 21 Rolul ICONUR</p> <p>(1) Statele membre autorizează ICONUR:</p> <p>(a) să aibă acces la solicitanţii de azil, inclusiv la cei reţinuţi, precum şi în zone de tranzit aeroportuar sau portuar;</p> <p>(b) să aibă acces la informaţii privind cererile individuale de azil, la</p>	<p>Articolul 9. Cooperarea internaţională</p> <p>(3) Direcţia refugiaţi informează solicitanţii de azil şi beneficiarii unei forme de protecţie despre posibilitatea de a contacta Înalţul Comisariat al Naţiunilor Unite pentru Refugiaţi. Reprezentanţii acestuia pot comunica cu fiecare solicitant de azil şi beneficiar al unei forme de protecţie de pe teritoriul Republicii Moldova, indiferent de locul aflării acestuia. În acest scop, după coordonarea cu autorităţile administraţiei publice respective, se va asigura accesul reprezentanţilor Înalţului Comisariat al Naţiunilor Unite pentru Refugiaţi în penitenciare, în izolatoare de urmărire penală, în zonă de tranzit, la aeroporturi sau la frontieră, ori în localurile în care se află sau sunt deţinute persoanele respective.</p> <p>(4) Reprezentanţii ICNUR au acces, la cerere, la informaţiile privind cererile individuale de azil, la desfăşurarea</p>	<p>Nu există diferenţă</p>		

<p>desfășurarea procedurii și la hotărârile adoptate, cu condiția ca solicitantul de azil să fie de acord cu acest lucru;</p> <p>azil să fie de acord cu acest lucru;</p> <p>(c) să își prezinte opiniile, în îndeplinirea misiunii sale de supraveghere pe care i-o conferă articolul 35 din Convenția de la Geneva, în fața oricăror autorități competente, cu privire la cererile individuale de azil, în orice etapă a procedurii.</p> <p>(2) De asemenea, alineatul (1) se aplică</p>	<p>procedurii și la deciziile adoptate, cu condiția ca solicitantul de azil să fie de acord cu acest lucru.</p> <p>(1) Republica Moldova cooperează cu alte state și organizații internaționale în vederea soluționării problemelor de azil.</p> <p>Articolul 8. Administrarea centrelor de cazare</p> <p>(4) Direcția refugiați asigură accesul în centre a reprezentanților Înaltului Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați și organizațiilor neguvernamentale, cu care are încheiate protocoale de cooperare.</p> <p>(5) În vederea desfășurării activității de consiliere, Direcția refugiați asigură reprezentanților organizațiilor neguvernamentale cu care are încheiate protocoale de cooperare spațiul necesar în centrele de cazare.</p>				
--	--	--	--	--	--

<p>unei organizații care activează în</p> <p>numele ICONUR pe teritoriul respectivului stat membru în temeiul unui acord cu acesta.</p>					
<p>Articolul 22 Colectarea informațiilor</p> <p>cu privire la cazuri individuale</p> <p>În scopul examinării cazurilor individuale, statele membre:</p> <p>(a) nu divulgă, în mod direct, informațiile cu privire la cererile individuale de azil sau faptul că a fost depusă o cerere, autorului (sau autorilor) presupus (presupuși) al (ai) persecuției la care a fost supus</p>	<p>Articolul 62. Colectarea informațiilor relevante pentru soluționarea cererii de azil</p> <p>(5) În scopul examinării cazurilor individuale, autoritățile competente:</p> <p>a) nu divulgă informațiile cu privire la cererile individuale de azil sau faptul că a fost depusă o cerere, autorului presupus al persecuției la care a fost supus solicitantul de azil;</p> <p>b) nu obțin informații de la autorul presupus al persecuției într-un mod care ar putea duce la informarea acestuia despre faptul că solicitantul în cauză a depus o cerere și care ar periclita integritatea fizică a solicitantului și a persoanelor aflate în întreținerea acestuia sau libertatea și siguranța membrilor familiei sale care se află în țara de origine.</p>	<p>Nu există diferență</p>			

<p>solicitantul de azil;</p> <p>(b) nu obțin informații de la autorul</p> <p>(sau autorii) presupus (presupuși) al</p> <p>(ai) persecuției într-un mod care ar</p> <p>putea duce la informarea directă a</p> <p>acestuia (acestora) despre faptul că</p> <p>solicitantul în cauză a depus o cerere și</p> <p>care ar periclita integritatea fizică a</p> <p>solicitantului și a persoanelor aflate în</p> <p>întreținerea acestuia sau libertatea și</p> <p>siguranța membrilor familiei sale care</p>					
--	--	--	--	--	--

se află încă în țara de origine.					
<p>CAPITOLUL III</p> <p>PROCEDURI ÎN PRIMĂ</p> <p>INSTANȚĂ</p> <p>SECȚIUNEA I</p> <p>Articolul 23 Procedura de examinare</p> <p>(1) Statele membre soluționează cererile de azil în cadrul unei proceduri de examinare în conformitate cu principiile și garanțiile fundamentale din capitolul II.</p> <p>(2) Statele membre se asigură că procedura în cauză se încheie cât mai repede, fără a aduce atingere unei</p>	<p>Articolul 63. Procedura de examinare a cererii de azil</p> <p>(1) Examinarea cererii de azil se efectuează în cadrul procedurii de acordare a unei forme de protecție în conformitate cu principiile și garanțiile procedurale prevăzute de prezenta lege.</p> <p>(2) Cererea de azil se examinează cât de curînd, dar nu va depăși termenul de 6 luni.</p> <p>(3) Dacă o decizie nu poate fi luată în termenul stabilit în alin. (2), din motive independente de Direcția refugiați, acest termen poate fi prelungit, cu condiția că au fost efectuate toate acțiunile necesare în vederea luării unei decizii. Termenul poate fi prelungit o cîte o lună, dar nu va depăși 3 luni.</p> <p>(4) În cazul în care nu se poate lua o decizie în termen de șase luni, solicitantul trebuie:</p> <p>a) să fie informat în scris despre întârziere;</p> <p>b) să primească, la cerere,</p>	Nu există diferență			

<p>examinări corespunzătoare și complete.</p> <p>Statele membre se asigură că, în cazul în care nu se poate lua o hotărâre în termen de șase luni, solicitantul respectiv fie:</p> <p>(a) este informat despre întârziere, fie</p> <p>(b) primește, la cerere, informații despre termenul în care se preconizează adoptarea unei hotărâri cu privire la cererea sa. Astfel de informații nu reprezintă o obligație pentru statul membru față de solicitantul în cauză de a adopta o hotărâre în termenul</p>	<p>informații despre termenul în care se preconizează emiterea unei decizii cu privire la cererea sa.</p> <p>Articolul 66. Cererile de azil care fac obiectul procedurii accelerate În procedura accelerată vor fi examinate următoarele cereri de azil:</p> <p>a) abuzive;</p> <p>b) evident nefondate;</p> <p>c) înaintate de persoane care, prin activitatea ori prin apartenența lor la o anumită grupare, prezintă un pericol pentru siguranța națională ori pentru ordinea publică.</p> <p>Articolul 67. Cerere de azil abuzivă și evident nefondată (1) Cererea de azil este considerată ca abuzivă dacă:</p> <p>a) solicitantul a indus în eroare autoritățile în ceea ce privește identitatea și/sau cetățenia sa și/sau autenticitatea documentelor sale, prezentând informații sau documente false ori ascunzând informații și documente relevante care ar fi putut avea o influență nefavorabilă asupra deciziei;</p> <p>b) solicitantul a depus o altă cerere de azil, furnizând alte date personale;</p> <p>c) solicitantul nu a furnizat nici o informație care să stabilească cu un grad rezonabil de certitudine identitatea sau cetățenia sa ori există probabilitatea să fi distrus sau îndepărtat, cu rea-credință, acte de identitate sau documente de călătorie</p>				
--	---	--	--	--	--

<p>respectiv.</p> <p>(3) Statele membre pot acorda prioritate oricărei examinări sau pot accelera orice examinare în conformitate cu principiile și garanțiile fundamentale din capitolul II, inclusiv în cazul în care este probabil ca cererea să fie întemeiată sau solicitantul are nevoi speciale.</p> <p>(4) De asemenea, statele membre pot prevedea acordarea priorității sau accelerarea unei proceduri de examinare în conformitate cu principiile și garanțiile fundamentale din capitolul II în cazul în care:</p> <p>(a) solicitantul, la depunerea cererii și prezentarea faptelor, a invocat doar aspecte care nu sunt relevante sau au o</p>	<p>care ar fi contribuit la stabilirea identității sau a cetățeniei sale;</p> <p>d) solicitantul depune o cerere numai pentru a întârzia sau a împiedica punerea în executare a unei decizii anterioare sau iminente care ar duce la expulzarea sa;</p> <p>(2) Cererea de azil este considerată evident nefondată dacă:</p> <p>a) solicitantul a făcut declarații incoerente, contradictorii, puțin plauzibile sau insuficiente care fac, în mod clar, neconvingătoare afirmația sa că a fost supus persecuției;</p> <p>b) solicitantul a depus o cerere ulterioară în care nu invocă elemente noi relevante cu privire la situația sa personală ori la situația din țara sa de origine;</p> <p>c) solicitantul a intrat pe teritoriul Republicii Moldova în mod ilegal sau și-a prelungit ilegal șederea și, fără un motiv valabil, nu s-a prezentat la autorități și/sau nu și-a depus cererea de azil cât mai curând posibil, având în vedere circumstanțele intrării sale pe teritoriu.</p> <p>(3) Motivele enumerate la aliniatele (1) și (2) nu pot să prevaleze temerii bine întemeiate de persecuție, conform art. 53.</p>				
--	--	--	--	--	--

<p>relevanță minimă pentru a se examina</p> <p>dacă îndeplinește sau nu condițiile</p> <p>necesare pentru a obține statutul de</p> <p>refugiat în temeiul Directivei</p> <p>2004/83/CE sau</p> <p>(b) în mod clar, solicitantul nu poate fi</p> <p>considerat refugiat sau nu îndeplinește</p> <p>condițiile pentru a obține statutul de</p> <p>refugiat într-un stat membru în temeiul</p> <p>Directivei 2004/83/CE sau</p> <p>(c) cererea de azil este considerată ca</p> <p>neîntemeiată:</p> <p>(i) deoarece solicitantul provine dintr-o</p>					
---	--	--	--	--	--

<p>țară de origine sigură în sensul articolelor 29, 30 și 31 sau (ii) deoarece țara care nu este stat membru este considerată ca o țară terță sigură pentru solicitant, fără a se aduce atingere articolului 28 alineatul (1), sau (d) solicitantul a indus în eroare autoritățile în ceea ce privește identitatea și/sau cetățenia sa și/sau autenticitatea documentelor sale,</p>					
--	--	--	--	--	--

<p>prezentând informații sau documente</p> <p>false ori ascunzând informații și</p> <p>documente relevante care ar fi putut</p> <p>avea o influență nefavorabilă asupra</p> <p>hotărârii, sau</p> <p>(e) solicitantul a depus o altă cerere de azil, furnizând alte date personale, sau</p> <p>(f) solicitantul nu a furnizat nici o</p> <p>informație care să stabilească cu un</p> <p>grad rezonabil de certitudine identitatea</p> <p>sau cetățenia sa ori există</p> <p>probabilitatea să fi distrus sau</p> <p>îndepărtat, cu rea-credință, acte de</p> <p>identitate sau documente de călătorie</p>					
---	--	--	--	--	--

<p>care ar fi contribuit la stabilirea identității sau a cetățeniei sale sau</p> <p>(g) solicitantul a făcut declarații incoerente, contradictorii, puțin plauzibile sau insuficiente care fac în mod clar neconvingătoare afirmația sa că a fost supus persecuției menționate de Directiva 2004/83/CE sau</p> <p>(h) solicitantul a depus o cerere ulterioară în care nu invocă elemente noi relevante cu privire la situația sa</p>					
---	--	--	--	--	--

<p>personală ori la situația din țara sa de origine sau</p> <p>(i) fără un motiv valabil, solicitantul nu și-a depus cererea mai devreme, deși a avut posibilitatea să facă acest lucru, sau</p> <p>(j) solicitantul depune o cerere numai pentru a întârzia sau a împiedica punerea în executare a unei hotărâri anterioare sau iminente care ar duce la expulzarea sa sau</p> <p>(k) fără un motiv valabil, solicitantul nu s-a conformat obligațiilor care îi revin în temeiul articolului 4 alineatele (1) și (2) din Directiva 2004/83/CE sau al articolului 11 alineatul (2) literele (a)</p>					
---	--	--	--	--	--

<p>și (b) și al articolului 20 alineatul (1) din prezenta directivă sau (l) solicitantul a intrat pe teritoriul statului membru în mod ilegal sau și-a prelungit ilegal șederea și, fără un motiv valabil, nu s-a prezentat la autorități și/sau nu și-a depus cererea de azil cât mai curând posibil, având în vedere circumstanțele intrării sale pe teritoriu, sau (m) solicitantul reprezintă un pericol pentru securitatea națională sau ordinea publică a statului membru ori</p>					
---	--	--	--	--	--

<p>solicitantul a fost expulzat forțat din</p> <p> motive grave de securitate publică și</p> <p> ordine publică în conformitate cu</p> <p> legislația internă sau</p> <p>(n) solicitantul refuză să se conformeze</p> <p> obligației de amprentare digitală în</p> <p> conformitate cu legislația comunitară</p> <p> și/sau internă relevantă sau</p> <p>(o) cererea a fost făcută de un minor</p> <p> necăsătorit căruia i se aplică articolul 6</p> <p> alineatul (4) litera (c), după ce cererea</p>					
---	--	--	--	--	--

<p>părintelui sau a părinților în răspunderea cărora se află minorul a fost respinsă și nu au fost aduse elemente noi cu privire la situația personală a solicitantului sau la situația din țara sa de origine.</p>					
<p>Articolul 24 Proceduri speciale (1) Statele membre pot prevedea următoarele proceduri speciale, derogatorii de la principiile fundamentale și garanțiile din capitolul II: (a) o examinare preliminară în scopul</p>		Există transpunere	Prevederile sunt examinate mai jos în cadrul fiecărei secțiuni		

<p>soluționării cazurilor examinate în cadrul prevăzut la secțiunea IV;</p> <p>(b) proceduri în scopul soluționării cazurilor examinate în cadrul prevăzut la secțiunea V.</p> <p>(2) De asemenea, statele membre pot prevedea o derogare în ceea ce privește secțiunea VI.</p>					
<p>SECȚIUNEA II</p>		<p>Exista transpunere</p>	<p>Cu excepția prevederilor referitoare la țările membre.</p>		

<p>Articolul 25 Cereri inadmisibile</p> <p>(1) În afara cazurilor în care o cerere nu este examinată în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 343/2003,</p> <p>statele membre nu au obligația de a</p> <p>verifica dacă solicitantul îndeplinește</p> <p>condițiile cerute pentru a obține</p> <p>statutul de refugiat în conformitate cu Directiva 2004/83/CE, în cazul în care cererea se consideră inadmisibilă în temeiul prezentului articol.</p> <p>(2) Statele membre pot considera o cerere de azil ca inadmisibilă în temeiul prezentului articol în cazul în care:</p> <p>(a) un alt stat membru a acordat statutul de refugiat;</p> <p>(b) o țară care nu este stat membru este</p>					
--	--	--	--	--	--

<p>considerată ca prima țară de azil a solicitantului, în temeiul articolului 26;</p> <p>(c) o țară care nu este stat membru este considerată ca țară terță sigură pentru solicitant, în temeiul articolului 27;</p> <p>(d) solicitantului i se permite să rămână în statul membru în cauză din alte motive și, ca urmare a acestui fapt, i se acordă un statut echivalent cu drepturile și avantajele statutului de refugiat, în conformitate cu Directiva 2004/83/CE;</p> <p>(e) solicitantului i se permite să rămână pe teritoriul statului membru în cauză din alte motive care împiedică</p>					
--	--	--	--	--	--

<p>returnarea în așteptarea rezultatului</p> <p>unei proceduri de determinare a statutului în temeiul literei (d);</p> <p>(f) solicitantul a depus o cerere identică după adoptarea unei hotărâri finale;</p> <p>(g) o persoană aflată în întreținerea</p> <p>solicitantului depune o cerere, după ce, în conformitate cu articolul 6 alineatul</p> <p>(3), și-a dat consimțământul astfel</p> <p>încât cazul său să fie tratat în cadrul</p> <p>unei cereri făcute în numele său și nu</p> <p>există fapte referitoare la situația</p> <p>persoanei aflate în întreținere care să</p> <p>justifice o cerere separată.</p>					
--	--	--	--	--	--

<p>Articolul 26 Conceptul de primă țară de azil</p> <p>O țară poate fi considerată ca primă țară de azil pentru un anumit solicitant de azil în cazul în care solicitantul:</p> <p>(a) a fost recunoscut ca refugiat în țara respectivă și încă se poate prevala de protecția respectivă sau</p> <p>(b) beneficiază, cu alt titlu, de o</p>		Nu există transpunere	Nu necesită corespondență. Nu este o normă imperativă. Se referă la statele membre.		
---	--	-----------------------	---	--	--

<p>protecție suficientă în țara respectivă, inclusiv de principiul nereturnării, cu condiția să fie readmis în țara respectivă.</p> <p>La aplicarea conceptului de primă țară de azil la situația personală a unui solicitant de azil, statele membre pot lua în considerare articolul 27 alineatul (1).</p>					
<p>Articolul 27 Conceptul de țară terță sigură</p> <p>(1) Statele membre pot să aplice</p>		<p>Nu există transpunere</p>	<p>Nu necesită corespondență. Nu este o normă imperativă.</p>		

<p>conceptul de țară terță sigură numai</p> <p>atunci când autoritățile competente au</p> <p>certitudinea că în țara terță respectivă</p> <p>un solicitant de azil va fi tratat în</p> <p>conformitate cu următoarele principii:</p> <p>(a) viața și libertatea solicitanților de</p> <p>azil nu sunt amenințate din motive de</p> <p>rasă, religie, cetățenie, apartenență la</p> <p>un grup social sau opinii politice;</p> <p>(b) principiul nereturnării este respectat</p>					
---	--	--	--	--	--

<p>în conformitate cu Convenția de la Geneva;</p> <p>(c) interdicția expulzării, prevăzută de dreptul internațional, cu încălcarea dreptului de a nu fi torturat și supus unor tratamente crude, inumane sau degradante, este respectată și</p> <p>(d) există posibilitatea de a solicita recunoașterea statutului de refugiat și, în cazul în care acest statut este</p>					
---	--	--	--	--	--

<p>acordat, de a beneficia de protecție în</p> <p>conformitate cu Convenția de la</p> <p>Geneva.</p> <p>(2) Aplicarea conceptului de țară terță</p> <p>sigură se supune normelor prevăzute de</p> <p>legislația internă, inclusiv:</p> <p>(a) norme care prevăd necesitatea</p> <p>existenței unei legături între</p> <p>solicitantul de azil și țara terță în</p> <p>cauză, în baza căreia ar fi rezonabil ca</p>					
--	--	--	--	--	--

<p>persoana respectivă să se ducă în țara respectivă;</p> <p>(b) norme privind metodologia prin care autoritățile competente se asigură că unei anumite țări sau unui anumit solicitant i se poate aplica conceptul de țară terță sigură. Această metodologie include examinarea de la caz la caz a siguranței țării pentru un anumit solicitant și/sau desemnarea de către statul membru a țărilor considerate, în</p>					
---	--	--	--	--	--

<p>general, sigure;</p> <p>(c) norme conforme cu dreptul internațional, care permit o examinare individuală pentru a stabili dacă respectiva țară terță este sigură pentru un anumit solicitant, ceea ce, cel puțin, permite solicitantului să atace aplicarea conceptului de țară terță sigură pe motivul că ar fi supus torturii, tratamentului sau pedepselor crude, inumane sau degradante.</p> <p>(3) Atunci când pun în aplicare o hotărâre bazată exclusiv pe prezentul articol, statele membre:</p> <p>(a) îl informează pe solicitant în mod</p>					
---	--	--	--	--	--

<p>corespunzător și</p> <p>(b) îi furnizează un document prin care autoritățile unei țări terțe sunt informate, în limba țării respective, că cererea nu a fost examinată pe fond.</p> <p>(4) În cazul în care țara terță nu permite solicitantului de azil să intre pe teritoriul său, statele membre se asigură că are acces la o procedură în conformitate cu principiile și garanțiile fundamentale prevăzute la capitolul II.</p> <p>(5) Statele membre informează periodic Comisia despre țările cărora li</p>					
--	--	--	--	--	--

<p>se aplică acest concept în conformitate cu dispozițiile prezentului articol.</p>					
<p>SECȚIUNEA III</p> <p>Articolul 28 Cereri neîntemeiate</p> <p>(1) Fără a aduce atingere articolelor 19 și 20, statele membre pot considera o cerere de azil ca neîntemeiată numai în cazul în care autoritatea decizională a stabilit că solicitantul nu îndeplinește condițiile pentru obținerea statutului de refugiat în temeiul Directivei 2004/83/CE.</p> <p>(2) În cazurile menționate la articolul</p>		<p>Nu există diferență; este compatibil</p>			

<p>23 alineatul (4) litera (b) și în cazul cererilor de azil neîntemeiate în care se aplică oricare dintre situațiile enumerate la articolul 23 alineatul (4) literele (a) și (c)-(o), statele membre pot, de asemenea, să considere o cerere ca vădit neîntemeiată în cazul în care este definită ca atare în legislația internă.</p>					
<p>Articolul 29 Lista comună minimală a țărilor terțe considerate ca țări de origine sigure</p> <p>(1) Consiliul, hotărând cu majoritate</p>		<p>Se referă la statele membre</p>	<p>Nu necesită corespondență.</p>		

<p>calificată la propunerea Comisiei și</p> <p>după consultarea Parlamentului European, adoptă o listă comună</p> <p>minimală a țărilor terțe pe care statele</p> <p>membre le consideră țări de origine</p> <p>sigure în conformitate cu anexa II.</p> <p>(2) Consiliul, hotărând cu majoritate</p> <p>calificată la propunerea Comisiei și</p> <p>după consultarea Parlamentului European, poate modifica lista comună minimală prin adăugarea sau</p> <p>înlăturarea de pe listă a unor țări terțe,</p> <p>în conformitate cu anexa II. Comisia examinează orice solicitare a Consiliului sau a unui stat membru de a prezenta o propunere de modificare a listei comune minimale.</p>					
---	--	--	--	--	--

<p>(3) Atunci când își prezintă propunerea în conformitate cu alineatele (1) și (2), Comisia utilizează informații de la statele membre, propriile sale informații și, după caz, informații de la ICONUR, Consiliul Europei și alte organizații internaționale relevante.</p> <p>(4) În cazul în care Consiliul solicită Comisiei să prezinte o propunere privind înlăturarea unei țări terțe din</p>					
---	--	--	--	--	--

<p>lista comună minimală, obligația</p> <p>statelor membre în temeiul articolului 31 alineatul (2) se suspendă cu privire</p> <p>la țara terță respectivă din ziua</p> <p>următoare datei deciziei Consiliului de a solicita o propunere.</p> <p>(5) În cazul în care un stat membru solicită Comisiei să prezinte o propunere Consiliului privind</p> <p>înlăturarea unei țări terțe de pe lista</p> <p>comună minimală, respectivul stat membru notifică în scris Consiliul cu privire la solicitarea adresată Comisiei.</p> <p>Obligația care îi revine statului</p> <p>membru în cauză prin articolul 31 alineatul (2) se suspendă cu privire la</p> <p>țara terță din ziua următoare datei</p> <p>notificării Consiliului.</p>					
---	--	--	--	--	--

<p>(6) Parlamentul European este informat despre suspendările în temeiul alineatelor (4) și (5).</p> <p>(7) Suspendările în temeiul alineatelor (4) și (5) se încheie după trei luni, cu excepția cazului în care Comisia prezintă o propunere înainte de încheierea acestei perioade cu privire la retragerea țării terțe de pe lista comună minimală. În orice caz, suspendările se încheie atunci când Consiliul respinge o propunere a Comisiei de retragere a țării terțe de pe listă.</p> <p>(8) La cererea Consiliului, Comisia prezintă un raport Parlamentului</p>					
---	--	--	--	--	--

<p>European și Consiliului, precizând</p> <p>dacă situația unei țări aflate pe lista</p> <p>comună minimală este în continuare conformă cu anexa II. Atunci când prezintă acest raport, Comisia poate face recomandările sau propunerile pe care le consideră corespunzătoare.</p>					
<p>Articolul 30 Desemnarea la nivel național a țărilor terțe ca țări de origine sigure</p> <p>(1) Fără a aduce atingere articolului 29, statele membre pot menține sau adopta dispoziții legislative care le permit, în conformitate cu anexa II, desemnarea la nivel național a altor țări terțe decât</p>		<p>Se referă la statele membre</p>	<p>Nu necesită corespondență.</p>		

<p>cele care sunt prevăzute pe lista comună minimală ca țări de origine sigure în scopul examinării cererilor de azil. Aceasta poate include desemnarea unei părți a unei țări ca fiind sigură în cazul în care sunt îndeplinite condițiile din anexa II pentru acea parte.</p> <p>(2) Prin derogare de la alineatul (1), statele membre pot menține dispozițiile legislative în vigoare la 1 decembrie 2005 care permit desemnarea la nivel național a altor țări terțe decât cele care figurează pe lista comună minimală ca țări de origine sigure în scopul examinării cererilor de azil în</p>					
---	--	--	--	--	--

<p>cazul în care au certitudinea că</p> <p>persoanele din țările terțe respective nu</p> <p>sunt, în general, supuse nici:</p> <p>(a) persecuției astfel cum este definită</p> <p>la articolul 9 din Directiva 2004/83/CE,</p> <p>nici</p> <p>(b) torturii ori tratamentelor sau</p> <p>pedepselor inumane sau degradante.</p> <p>(3) De asemenea, statele membre pot</p> <p>menține dispozițiile legislative în</p> <p>vigoare la 1 decembrie 2005 care</p> <p>permit desemnarea ca sigură, la nivel</p> <p>național, o parte dintr-o țară sau o țară</p> <p>sau o parte dintr-o țară pentru un</p>					
--	--	--	--	--	--

<p>anumit grup de persoane din țara respectivă, atunci când pentru partea respectivă sau pentru grupul respectiv sunt îndeplinite condițiile de la alineatul (2).</p> <p>(4) La evaluarea unei țări ca țară de origine sigură în conformitate cu alineatele (2) și (3), statele membre țin seama de situația juridică, de aplicarea legislației și de situația politică</p>					
---	--	--	--	--	--

<p>generală din țara terță respectivă.</p> <p>(5) Evaluarea unei țări ca țară de origine sigură în conformitate cu prezentul articol trebuie să se bazeze pe o serie de surse de informație, incluzând în special informații de la alte state membre, ICONUR, Consiliul Europei și alte organizații internaționale relevante.</p> <p>(6) Statele membre notifică Comisiei</p>					
---	--	--	--	--	--

<p>țările care sunt desemnate ca țări de origine sigure în conformitate cu prezentul articol.</p>					
<p>Articolul 31 Conceptul de țară de origine sigură</p> <p>(1) O țară terță desemnată ca țară de origine sigură în conformitate cu articolul 29 sau articolul 30 poate fi considerată țară de origine sigură pentru un anumit solicitant de azil, după o examinare individuală a solicitării, numai în cazul în care:</p> <p>(a) acesta este resortisant al țării respective sau</p>		<p>Se referă la statele membre</p>			

<p>(b) acesta este un apatrid și anterior a avut reședința stabilă în țara respectivă și nu a prezentat motive serioase pentru ca țara să nu fie considerată țară de origine sigură în situația sa personală, ținând cont de condițiile pe care trebuie să la îndeplinească pentru a obține statutul de refugiat în conformitate cu Directiva 2004/83/CE. (2) Statele membre, în conformitate cu</p>					
--	--	--	--	--	--

<p>alineatul (1), consideră cererea de azil ca neîntemeiată atunci când o țară terță este desemnată ca sigură în temeiul articolului 29.</p> <p>(3) Statele membre prevăd în legislația internă noi norme și modalități de aplicare a conceptului de țară de origine sigură</p>					
---	--	--	--	--	--

<p>SECȚIUNEA IV</p> <p>Articolul 32 Cereri ulterioare</p> <p>(1) În cazul în care o persoană care a depus o cerere de azil într-un stat membru face declarații noi sau depune o cerere ulterioară în același stat membru, statul membru respectiv poate examina aceste noi declarații sau elementele cererii ulterioare în cadrul examinării cererii anterioare sau în cadrul examinării deciziei care face obiectul unui unei căi de atac judiciare sau administrative, în măsura în care, în acest cadru, autoritățile competente</p>	<p>Articolul 82. Depunerea noii cereri de acordare a unei forme de protecție</p> <p>(1) O nouă cerere de acordare a unei forme de protecție se depune numai în cazul existenței unei decizii irevocabile emise de către autoritățile competente sau dispoziției privind încetarea examinării dosarului.</p> <p>(2) O nouă cerere de acordare a uneia din formele de protecție va fi admisă dacă sunt îndeplinite, alternativ, următoarele condiții:</p> <p>a) au apărut circumstanțe noi, care nu au putut fi prezentate de către solicitantul de azil pe parcursul procedurii anterioare de examinare a cererii, din motive independente de voința sa, cu condiția că aceste elemente să nu fie rezultatul unor acțiuni provocate în scopul obținerii unei forme de protecție. Solicitantul este obligat să facă dovada existenței noilor motive invocate și a imposibilității prezentării lor pînă la data depunerii unei noi cereri;</p> <p>b) au survenit transformări de ordin politic, militar, legislativ sau social în țara de origine, care pun în pericol viața sau libertatea solicitantului de azil.</p> <p>(3) Noile cereri depuse la autoritățile prevăzute la art. 56 lit.lit. b)-d) se transmit imediat Direcției refugiați.</p>	Se referă la statele membre	Nu necesită corespondență.		
--	---	-----------------------------	----------------------------	--	--

<p>pot lua în considerare și ține seama de toate elementele care stau la baza noilor declarații sau cererii ulterioare.</p> <p>(2) De asemenea, statele membre pot aplica o procedură specială prevăzută la alineatul (3), în cazul în care o persoană depune o cerere de azil ulterioară:</p> <p>(a) după retragerea cererii sale anterioare sau renunțarea la aceasta, în conformitate cu dispozițiile articolului 19 sau 20;</p> <p>(b) după adoptarea unei hotărâri privind cererea anterioară. De asemenea, statele membre pot decide să aplice această procedură numai după adoptarea unei hotărâri finale.</p>	<p>Articolul 83. Analizarea cererii de acordare a accesului la o nouă procedură</p> <p>(1) Soluționarea cererii de acordare a accesului la o nouă procedură de azil, depusă în condițiile art. 82, se va analiza în mod prioritar, în maxim 10 zile.</p> <p>(2) Pe parcursul perioadei indicate la alin. (1) străinului i se acordă permisiunea de a sta pe teritoriul Republicii Moldova.</p> <p>Articolul 84. Decizia de acordare a accesului la o nouă procedură</p> <p>(1) Șeful Direcției refugiați va emite o decizie privind admiterea sau respingerea accesului la o nouă procedură în baza cererii motivate a străinului, a documentelor prezentate și în raport cu elementele existente la dosarul personal al acestuia.</p> <p>(2) Decizia se comunică în scris, personal sau la adresa indicată în noua cerere de acordare a unei forme de protecție.</p> <p>(3) Până la acordarea accesului la o nouă procedură de azil, străinului i se aplică prevederile legislației cu privire la regimul străinilor.</p> <p>Articolul 85. Efectele deciziei de</p>				
---	---	--	--	--	--

<p>(3) O cerere de azil ulterioară este supusă mai întâi unei examinări preliminare pentru a se stabili dacă, după retragerea cererii anterioare sau după adoptarea hotărârii menționate la alineatul (2) litera (b) din prezentul articol cu privire la această cerere, au apărut sau au fost prezentate de către solicitant elemente sau date noi referitoare la examinarea menită să stabilească dacă persoana îndeplinește condițiile pentru a obține statutul de refugiat în temeiul Directivei 2004/83/CE.</p> <p>(4) În cazul în care, în urma examinării preliminare menționate la alineatul (3) din prezentul articol, apar sau sunt prezentate de solicitant elemente sau date noi care sporesc semnificativ probabilitatea ca solicitantul să</p>	<p>acordare a accesului la o nouă procedură de azil</p> <p>În cazul în care străinul primește accesul la o nouă procedură de azil, acesta are drepturile și obligațiile prevăzute la articolele 31 și 34.</p>				
--	--	--	--	--	--

<p>îndeplinească condițiile pentru a obține</p> <p>statutul de refugiat în temeiul Directivei 2004/83/CE, cererea este examinată în continuare în conformitate cu capitolul II.</p> <p>(5) În conformitate cu legislația internă, statele membre pot examina în continuare o cerere ulterioară în cazul în care există alte motive pentru redeschiderea unei proceduri.</p> <p>(6) Statele membre pot decide să examineze în continuare cererea numai în cazul în care solicitantul respectiv s-</p> <p>a aflat, independent de voința sa, în</p> <p>incapacitatea de a declara situațiile</p> <p>menționate la alineatele (3), (4) și (5)</p> <p>din prezentul articol în cadrul procedurii anterioare, în special prin</p>					
--	--	--	--	--	--

<p>exercitarea dreptului său la o cale de atac efectivă în temeiul articolului 39.</p> <p>(7) Procedura menționată la prezentul articol poate fi aplicată și în cazul unei persoane care se află în întreținere care depune o cerere după ce, în conformitate cu articolul 6 alineatul (3), a consimțit la soluționarea cazului său în cadrul unei cereri făcute în numele său. În această situație,</p>					
--	--	--	--	--	--

<p>examinarea preliminară menționată la</p> <p>alineatul (3) din prezentul articol constă în a stabili dacă există fapte referitoare la situația persoanei aflate în</p> <p>întreținere care să justifice o cerere separată.</p>					
<p>Articolul 33 NEPREZENTAREA</p> <p>Statele membre pot menține sau</p> <p>adopta procedura prevăzută la articolul 32 în cazul unei cereri de azil depuse la o dată ulterioară de către un solicitant</p>		<p>Nu a fost transpus</p>	<p>Nu necesită corespondență nu este o normă imperativă.</p>		

<p>care, fie intenționat, fie din neglijență gravă, nu se duce la un centru de primire sau nu se prezintă în fața autorităților competente la data stabilită.</p>					
<p>Articolul 34 Norme de procedură</p> <p>(1) Statele membre se asigură că solicitanții de azil a căror cerere este supusă unei examinări preliminare în temeiul articolului 32 beneficiază de garanțiile prevăzute la articolul 10 alineatul (1).</p> <p>(2) Statele membre pot adopta în legislația internă norme privind</p>			<p>Se va prevedea în Regulament.</p> <p>Nu necesită corespondență nu este o normă imeprativă.</p>		

<p>examinarea preliminară în temeiul articolului 32. Aceste norme pot, inter alia:</p> <p>(a) să îl oblige pe solicitantul respectiv să indice fapte și să aducă probe care să justifice o nouă procedură;</p> <p>(b) să prevadă necesitatea prezentării de către solicitant a informațiilor noi într-un anumit termen după obținerea lor;</p> <p>(c) să permită efectuarea examinării preliminare numai pe baza datelor prezentate în scris, fără un interviu personal.</p> <p>Aceste norme nu trebuie să facă imposibil accesul solicitantului de azil la o nouă procedură sau să ducă la anularea efectivă ori restrângerea drastică a accesului.</p> <p>(3) Statele membre se asigură că:</p>	<p style="text-align: center;">Articolul 84. Decizia de acordare a accesului la o nouă procedură</p> <p>(1) Șeful Direcției refugiați va emite o decizie privind admiterea sau respingerea accesului la o nouă procedură în baza cererii motivate a străinului, a documentelor prezentate și în raport cu elementele existente la dosarul personal al acestuia.</p> <p>(2) Decizia se comunică în scris, personal sau la adresa indicată în noua cerere de acordare a unei forme de protecție.</p> <p>(3) Până la acordarea accesului la o nouă procedură de azil, străinului i se aplică prevederile legislației cu privire la regimul străinilor.</p>				
---	--	--	--	--	--

<p>(a) solicitantul este informat în mod corespunzător despre rezultatul examinării preliminare și, în cazul în care cererea sa nu este examinată în continuare, despre motivele acestui fapt și posibilitățile de a intenta o cale de atac împotriva hotărârii sau de a cere revizuirea acesteia;</p> <p>(b) în cazul în care se aplică una dintre situațiile menționate la articolul 32 alineatul (2), autoritatea decizională examinează în continuare cererea ulterioară în conformitate cu dispozițiile din capitolul II cât mai curând posibil.</p>					
<p>SECȚIUNEA V</p>			<p>Nu a fost prevăzută o astfel de procedură în legislația națională:</p>		

<p>Articolul 35 Proceduri la frontieră</p> <p>(1) Statele membre pot prevedea proceduri, în conformitate cu</p> <p>principiile și garanțiile fundamentale</p> <p>din capitolul II, în vederea adoptării unei hotărâri la frontieră sau în zonele de tranzit ale statelor membre cu privire la cererile depuse în aceste locuri.</p> <p>(2) Cu toate acestea, în cazul</p> <p>inexistenței procedurilor prezentate la</p> <p>alineatul (1), statele membre pot</p> <p>menține, sub rezerva dispozițiilor</p> <p>prezentului articol și în conformitate cu</p> <p>actele cu putere de lege și actele</p> <p>administrative în vigoare la 1 decembrie 2005, proceduri care fac</p>			<p>-nu este o normă imperativă; -nu poate fi implimentată de către Republica Moldova.</p>		
---	--	--	---	--	--

<p>derogare de la principiile și garanțiile fundamentale prezentate la capitolul II, în scopul adoptării unei hotărâri la frontieră sau în zonele de tranzit cu privire la posibilitatea intrării pe teritoriul lor a solicitanților de azil sosiți care au depus o cerere de azil în aceste locuri.</p> <p>(3) Procedurile menționate la alineatul (2) prevăd, în special, că respectivele persoane:</p> <p>(a) pot rămâne la frontieră sau în zonele de tranzit ale statului membru, fără a aduce atingere articolului 7;</p> <p>(b) sunt informate de îndată despre drepturile și obligațiile lor în</p>					
---	--	--	--	--	--

<p>conformitate cu articolul 10 alineatul (1) litera (a);</p> <p>(c) au acces, în caz de necesitate, la serviciile unui interpret în conformitate cu articolul 10 alineatul (1) litera (b);</p> <p>(d) sunt interviewate, înainte ca autoritatea competentă să ia o hotărâre în cadrul unor astfel de proceduri, cu privire la cererea lor de azil de către persoane care au cunoștințe adecvate despre standardele relevante aplicabile în domeniul legislației privind azilul și refugiații, în conformitate cu articolele 12, 13 și 14;</p> <p>(e) pot consulta un consilier juridic sau alt consilier recunoscut sau admis ca</p>					
---	--	--	--	--	--

<p>atare în legislația internă, în</p> <p>conformitate cu articolul 15 alineatul</p> <p>(1) și</p> <p>(f) beneficiază de un reprezentant</p> <p>numit în cazul minorilor neînsoțiți, în</p> <p>conformitate cu articolul 17 alineatul</p> <p>(1), cu excepția cazului în care se</p> <p>aplică articolul 17 alineatul (2) sau (3).</p> <p>De asemenea, în cazul în care o</p> <p>autoritate competentă refuză să permită</p> <p>intrarea, autoritatea competentă</p> <p>respectivă prezintă motivele de fapt și</p> <p>de drept pentru care cererea de azil este</p> <p>considerată neîntemeiată sau</p> <p>inadmisibilă.</p> <p>(4) Statele membre se asigură că, în</p>					
---	--	--	--	--	--

<p>cadrul procedurilor prevăzute la alineatul (2), se ia o hotărâre într-un termen rezonabil. În cazul în care nu a fost luată o hotărâre în termen de patru săptămâni, solicitantului de azil îi este permisă intrarea pe teritoriul statelor membre pentru ca cererea sa de azil să fie soluționată în conformitate cu celelalte dispoziții ale prezentei directive.</p> <p>(5) În cazul unor anumite forme de sosire sau sosiri implicând un număr mare de resortisanți ai unei țări terțe sau apatrizi care depun cereri de azil la frontieră sau într-o zonă de tranzit, care fac practic imposibilă aplicarea la fața locului a dispozițiilor de la alineatul (1) sau a procedurii specifice prevăzute la</p>					
---	--	--	--	--	--

<p>alineatele (2) și (3), procedurile respective pot fi aplicate pe perioada în care acești resortisanți ai unei țări terțe sau apatrizi sunt cazați în mod normal în locurile din apropierea frontierei sau a zonei de tranzit.</p>					
<p>SECȚIUNEA VI</p> <p>Articolul 36 Conceptul de țară terță europeană sigură</p> <p>(1) Statele membre pot prevedea ca nici o examinare sau nici o examinare completă a cererii de azil și a</p>			<p>Nu poate fi preluată de către legislația națională.</p>		

<p>siguranței solicitantului în situația sa personală, în conformitate cu capitolul II, să nu aibă loc în cazurile în care o autoritate competentă a stabilit, pe baza faptelor, că solicitantul de azil încearcă să intre sau a intrat ilegal pe teritoriul său venind dintr-o țară terță sigură în conformitate cu alineatul (2).</p> <p>(2) O țară terță poate fi considerată ca țară terță sigură în sensul alineatului (1) numai în cazul în care:</p> <p>(a) a ratificat și respectă dispozițiile Convenției de la Geneva fără nici un</p>					
--	--	--	--	--	--

<p>fel de limitări geografice;</p> <p>(b) dispune de o procedură de azil prevăzută prin lege;</p> <p>(c) a ratificat Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și respectă dispozițiile acesteia, inclusiv standardele cu privire la căile de atac efective, și</p> <p>(d) a fost desemnată ca atare de către Consiliu în conformitate cu alineatul (3).</p> <p>(3) Consiliul, hotărând cu majoritate</p>					
---	--	--	--	--	--

<p>calificată, la propunerea Comisiei și</p> <p>după consultarea Parlamentului European, adoptă sau modifică lista</p> <p>comună a țărilor terțe care sunt</p> <p>considerate țări terțe sigure în sensul</p> <p>alineatului (1).</p> <p>(4) Statele membre interesate prevăd în</p> <p>legislația internă normele de punere în</p> <p>aplicare a dispozițiilor de la alineatul</p> <p>(1) și consecințele hotărârilor adoptate</p> <p>în temeiul acestor dispoziții cu</p>					
---	--	--	--	--	--

<p>respectarea principiului nereturnării, în temeiul Convenției de la Geneva, prevăzând inclusiv derogări de la aplicarea prezentului articol din motive umanitare sau politice sau din motive referitoare la dreptul internațional public. (5) Atunci când pun în aplicare o hotărâre exclusiv în temeiul prezentului articol, respectivele state membre: (a) îl informează pe solicitant în mod corespunzător și (b) îi furnizează un document prin care autoritățile țării terțe sunt informate, în limba țării respective, despre faptul că</p>					
---	--	--	--	--	--

<p>cererea nu a fost examinată pe fond.</p> <p>(6) În cazul în care o țară terță sigură nu îl readmite pe solicitantul de azil, statele membre se asigură că i se dă acces la o procedură în conformitate cu principiile și garanțiile fundamentale din capitolul II.</p> <p>(7) Statele membre care au desemnat țări terțe ca țări sigure, în conformitate cu legislația internă în vigoare la 1 decembrie 2005 și pe baza criteriilor de la alineatul (2) literele (a), (b) și (c),</p>					
---	--	--	--	--	--

<p>pot aplica acestor țări terțe alineatul (1)</p> <p>până la adoptarea de către Consiliu a listei comune în temeiul alineatului (3).</p>					
<p>CAPITOLUL IV</p> <p>PROCEDURI DE RETRAGERE A STATUTULUI DE REFUGIAT</p> <p>Articolul 37 Retragera statutului de refugiat</p> <p>Statele membre se asigură că examinarea în vederea retragerii statutului de refugiat al unei anumite persoane poate începe atunci când apar elemente sau date noi care indică</p> <p>existența unor motive pentru</p> <p>reexaminarea validității statutului său de refugiat.</p>	<p>Articolul 87. Încetarea statutului de refugiat</p> <p>(1) Statutul de refugiat încetează, dacă străinul:</p> <p>a) s-a repus în mod voluntar sub protecția țării a cărei cetățenie o are; sau</p> <p>b) după ce și-a pierdut cetățenia, a redobândit-o în mod voluntar; sau</p> <p>c) a dobândit o nouă cetățenie și se bucură de protecția țării a cărei cetățenie a dobândit-o; sau</p> <p>d) s-a restabilit în mod voluntar în țara pe care a părăsit-o sau în afara căreia s-a aflat datorită temerii de persecuție; sau</p> <p>e) nu mai poate continua să refuze protecția țării de origine, deoarece împrejurările care au determinat acordarea statutului de refugiat au încetat să existe;</p> <p>f) a renunțat la statutul de refugiat acordat în conformitate cu prezenta lege.</p> <p>(2) În aplicarea alin. (1) lit. e), autoritățile competente vor aprecia dacă schimbarea împrejurărilor este atât de semnificativă și nu e temporară, încât să nu</p>				

	mai fie justificată temerea de persecuție a refugiatului.				
<p>Articolul 38 Norme de procedură</p> <p>(1) Statele membre se asigură că, în cazul în care autoritatea competentă examinează retragerea statutului de refugiat al unui resortisant al unei țări terțe sau al unui apatrid în conformitate cu articolul 14 din Directiva 2004/83/CE, persoana în cauză beneficiază de următoarele garanții:</p> <p>(a) este informată în scris că autoritatea competentă reexaminează îndeplinirea de către aceasta a condițiilor pentru obținerea statutului de refugiat și</p>	<p>Articolul 89. Procedura privind încetarea sau anularea statutului de refugiat</p> <p>(3) Refugiatul va fi informat, în scris:</p> <p>a) cu privire la reanalizarea dosarului său; și</p> <p>b) cu privire la: dreptul de a beneficia de asistență juridică, de a i se asigura gratuit interpret, de a fi informat despre posibilitatea contactării reprezentanților Înaltului Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați, dreptul de a fi consiliat și asistat de un reprezentant al organizațiilor neguvernamentale.</p> <p>(3) Consilierul de eligibilitate va efectua un interviu cu refugiatul în vederea clarificării situației acestuia.</p> <p>(2) Reanalizarea dosarului refugiatului se va efectua în procedura ordinară.</p> <p>Articolul 62. Colectarea informațiilor</p>				

Nu necesită preluarea în proiectul legii deoarece mecanismul de încetar/anulare a dosarelor va fi prevăzut în Regulament.

<p>despre motivele reexaminării și</p> <p>(b) i se dă posibilitatea de a prezenta, în cadrul unui interviu personal în conformitate cu articolul 10 alineatul</p> <p>(1) litera (b) și cu articolele 12, 13 și</p> <p>14 sau printr-o declarație scrisă,</p> <p>motivele pentru care statutul său de refugiat nu ar trebui să fie retras.</p> <p>De asemenea, statele membre se asigură că, în cadrul acestei proceduri:</p> <p>(c) autoritatea competentă poate obține</p> <p>informații precise și actualizate cu</p> <p>privire la situația generală</p>	<p>relevante pentru soluționarea cererii de azil</p> <p>(2) La adoptarea deciziei autoritățile competente pot lua în considerație informațiile oferite de Înaltul Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați, rapoartele Organizației Națiunilor Unite referitoare la drepturile omului, precum și alte informații.</p> <p>Articolul 90. Decizia de încetare sau anulare a statutului de refugiat</p> <p>(1) După interviuarea refugiatului, în baza informațiilor pregătite de Direcția refugiați, șeful acesteia ia una din următoarele decizii:</p> <p>a) menținerea statutului de refugiat;</p> <p>b) încetarea statutului de refugiat;</p> <p>c) anularea statutului de refugiat.</p> <p>(2) Deciziile șefului Direcției refugiați, prevăzute la alin. (1), pot fi atacate pe calea contenciosului administrativ fără respectarea procedurii prealabile.</p> <p>Articolul 87. Încetarea statutului de refugiat</p> <p>(1) Statutul de refugiat</p>				
---	---	--	--	--	--

<p>predominantă din țările de origine ale persoanelor în cauză din diverse surse, precum, după caz, ICONUR, și</p> <p>(d) în cazul în care informațiile despre un anumit caz sunt obținute în scopul reexaminării statutului de refugiat, acestea nu sunt obținute de la autorul (sau autorii) persecuției într-un mod care ar putea duce la informarea directă a acestuia (acestora) despre faptul că respectiva persoană este un refugiat al cărui statut este în curs de reexaminare</p>	<p>încetează, dacă străinul: f) a renunțat la statutul de refugiat acordat în conformitate cu prezenta lege.</p>				
---	--	--	--	--	--

<p>și nici nu periclitează integritatea fizică</p> <p>a acestuia și a persoanelor aflate în</p> <p>întreținerea sa sau libertatea și</p> <p>siguranța membrilor familiei sale care</p> <p>se află încă în țara de origine.</p> <p>(2) Statele membre se asigură că</p> <p>hotărârea autorității competente de a</p> <p>retrage statutul de refugiat este</p> <p>notificată în scris. Motivele în fapt și în</p> <p>drept trebuie să fie specificate în</p>					
--	--	--	--	--	--

<p>hotărâre, iar informațiile despre modul în care hotărârea poate fi contestată se comunică în scris.</p> <p>(3) O dată ce autoritatea competentă a luat hotărârea de retragere a statutului de refugiat, articolul 15 alineatul (2), articolul 16 alineatul (1) și articolul 21 se aplică deopotrivă.</p> <p>(4) Prin derogare de la alineatele (1), (2) și (3) ale prezentului articol, statele membre pot hotărî ca statutul de refugiat să devină caduc din punct de vedere juridic în cazul încetării în conformitate cu articolul 11 alineatul (1) literele (a)-(d) din Directiva 2004/83/CE sau în cazul în care refugiatul a renunțat în mod neechivoc</p>					
---	--	--	--	--	--

<p>la recunoașterea sa ca refugiat.</p>					
<p>CAPITOLUL V</p> <p>PROCEDURI PRIVIND CĂILE DE ATAC</p> <p>Articolul 39 Dreptul la o cale de atac efectivă</p> <p>(1) Statele membre se asigură că solicitanții de azil au dreptul la o cale de atac efectivă în fața unei instanțe judecătorești, împotriva:</p> <p>(a) unei hotărâri luate cu privire la cererea lor de azil, inclusiv o hotărâre:</p> <p>(i) de a considera inadmisibilă o cerere în temeiul articolului 25 alineatul (2);</p> <p>(ii) luată la frontieră sau în zonele de tranzit ale unui stat membru în conformitate cu articolul 35 alineatul</p>	<p>Articolul 86. Plîngerea împotriva deciziei Direcției refugiați</p> <p>(1) Deciziile șefului Direcției refugiați, pot fi atacate pe calea contenciosului administrativ fără respectarea procedurii prealabile.</p> <p>(2) În etapa contenciosului administrativ, procedura de azil se desfășoară cu respectarea principiului confidențialității, în sensul art. 14.</p>				

<p>(1);</p> <p>(iii) de a nu efectua o examinare în temeiul articolului 36;</p> <p>(b) refuzului de a redeschide examinarea unei cereri după încheierea sa în conformitate cu articolele 19 și 20;</p> <p>(c) unei hotărâri de a nu examina în continuare o cerere ulterioară în conformitate cu articolele 32 și 34;</p> <p>(d) unei hotărâri de a nu permite intrarea în cadrul procedurilor prevăzute la articolul 35 alineatul (2);</p> <p>(e) unei hotărâri de retragere a statutului de refugiat în conformitate cu articolul 38.</p> <p>(2) Statele membre prevăd termene și alte norme necesare pentru exercitarea de către solicitant a dreptului său la o cale de atac efectivă în temeiul</p>			<p>Nu necesită transpunerea în lege deoarece procedura examinării în instanța de judecată este stipulată de legislația internă privind contenciosul administrativ.</p>		
--	--	--	--	--	--

<p>alineatului (1).</p> <p>(3) Statele membre prevăd norme, după caz, în conformitate cu obligațiile lor internaționale, în legătură cu:</p> <p>(a) faptul de a se ști dacă acea cale de atac efectivă în temeiul alineatului (1) are ca efect permiterea rămânerii solicitanților în statul membru în cauză până la soluționarea căii de atac;</p> <p>(b) posibilitatea unei căi de atac sau a unor măsuri asigurătorii în cazul în care calea de atac în temeiul alineatului (1) nu are ca efect permisiunea ca</p>			<p>Nu necesită corespondență. nu este o normă imperativă.</p> <p>Nu necesită corespondență. nu este o normă imperativă.</p>		
---	--	--	---	--	--

<p>solicitanții să rămână în statul membru</p> <p>în cauză până la soluționarea căii de</p> <p>atac. Statele membre pot, de asemenea,</p> <p>să prevadă o procedură ex officio, și</p> <p>(c) motivele privind atacarea unei hotărâri în temeiul articolului 25 alineatul (2) litera (c) în conformitate cu metodologia aplicată în temeiul</p> <p>articolului 27 alineatul (2) literele (b) și</p> <p>(c).</p> <p>(4) Statele membre pot prevedea termene pentru examinarea de către</p> <p>instanța judecătorească, în temeiul</p> <p>alineatului (1), a hotărârii adoptate de autoritatea decizională.</p> <p>(5) În cazul în care unui solicitant i s-a</p>					
---	--	--	--	--	--

<p>acordat un statut care îi conferă</p> <p>aceleași drepturi și avantaje în temeiul</p> <p>legislației interne și comunitare ca</p> <p>statutul de refugiat, în conformitate cu Directiva 2004/83/CE, se poate considera că solicitantul beneficiază de o cale de atac efectivă atunci când o</p> <p>instanță judecătorească hotărăște că</p> <p>respectiva cale de atac menționată la</p> <p>alineatul (1) este inadmisibilă sau nu</p> <p>are șanse de reușită din cauza</p> <p>interesului insuficient al solicitantului cu privire la continuarea procedurii.</p> <p>(6) De asemenea, statele membre pot prevedea în legislația internă</p>					
--	--	--	--	--	--

<p>condițiile în care se poate presupune că un solicitant și-a retras implicit calea de atac prevăzută la alineatul (1) sau a renunțat implicit la aceasta, împreună cu normele privind procedura care trebuie urmată.</p>					
<p>DISPOZIȚII GENERALE ȘI FINALE</p> <p>Articolul 40 Contestarea de către autoritățile publice</p> <p>Prezenta directivă nu aduce atingere posibilității autorităților publice de a</p>			<p>Nu necesită corespondență</p> <p>Se aplică dispozițiile din Legea contenciosului administrativ.</p>		

<p>contesta hotărârile administrative și/sau judiciare astfel cum prevede legislația internă.</p>					
<p>Articolul 41 Confidențialitatea</p> <p>Statele membre se asigură că autoritățile care pun în aplicare prezenta directivă au obligația de a respecta principiul confidențialității, astfel cum este definit de legislația</p>	<p>Articolul 14. Confidențialitatea (1) Toate datele și informațiile referitoare la cererea de azil sunt confidențiale. (2) Obligația privind respectarea confidențialității revine tuturor autorităților, organizațiilor, care desfășoară activități în domeniul azilului, terțelor persoane implicate în procedura de azil sau care accidental intră în posesia unor astfel de date.</p> <p>Articolul 86. Plîngerea împotriva deciziei Direcției refugiați (2) În etapa contenciosului administrativ, procedura de azil se desfășoară cu respectarea principiului confidențialității, în sensul art. 14</p>	<p>Nu există diferență</p>			

<p>internă, în legătură cu orice informații</p> <p>pe care le obțin în cadrul activității lor.</p>					
<p>Articolul 42 Raportarea</p> <p>Până la 1 decembrie 2009, Comisia raportează Parlamentului European și Consiliului cu privire la aplicarea prezentei directive în statele membre și propune modificările necesare. Statele membre transmit Comisiei toate informațiile utile pentru întocmirea raportului. După prezentarea raportului, Comisia raportează Parlamentului European și Consiliului cu privire la aplicarea prezentei directive în statele</p>			<p>Nu este necesar preluarea în legislația națională din domeniul azilului. Se referă la statele membre</p>		

<p>membre cel puțin o dată la doi ani.</p>					
<p>Articolul 43 Transpunerea</p> <p>Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 1 decembrie 2007. Cu privire la articolul 15, statele membre asigură punerea în aplicare a actelor cu putere de lege și actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 1 decembrie 2008. Statele membre informează de îndată Comisia cu privire la aceasta. Atunci când statele membre adoptă aceste acte, ele cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri. Statele membre comunică</p>			<p>Nu este necesar preluarea în legislația națională din domeniul azilului. Se referă la statele membre.</p>		

<p>Comisiei textele dispozițiilor de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.</p>					
<p>Articolul 46 Destinatari</p> <p>Prezenta directivă se adresează statelor membre în conformitate cu Tratatul de instituire a Comunității Europene.</p>			<p>Nu este necesar preluarea în legislația națională din domeniul azilului. Se referă la statele membre.</p>		